

บทที่ 4

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ในบทที่ 4 นี้เป็นการกล่าวถึงข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประวัติชีวิต (Life history) ซึ่งต้องทำความเข้าใจผ่านประวัติชีวิตของผู้ที่ผ่านการทำแท้ง และมีการศึกษาในลักษณะ (Retrospective study) คือเป็นการศึกษาชีวิตของสตรีกลุ่มนี้ในลักษณะของการเล่าเรื่องราวในอดีต อีกทั้งได้ทำการเก็บข้อมูลจากบุคลากรผู้ให้บริการสุขภาพแก่สตรีทำแท้ง ทั้งนี้เพื่อนำมาสู่การตอบใจหทัยการวิจัย การสัมภาษณ์วิธีนี้เหมาะสำหรับการสัมภาษณ์ข้อมูลในระดับลึก (In-depth Interview) ซึ่งผู้วิจัยสามารถซักถามและหารายละเอียดของประเด็นปัญหาที่ต้องการศึกษาได้อย่างละเอียดและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะช่วยให้ในการสัมภาษณ์เป็นไปอย่างมีความชัดเจนและมีความละเอียดในการซักถาม และเพื่อที่จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อไป โดยแบ่งลำดับในการนำเสนอเป็น 2 ส่วนคือ

4.1 ลักษณะโดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ประวัติชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง

4.1 ลักษณะประชากรในภาพรวม

เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการศึกษาคั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบทางวัฒนธรรมด้านความเชื่อและการใช้ชีวิตของสตรีที่เคยผ่านประสบการณ์ทำแท้ง และศึกษาบริการสุขภาพว่าด้วยการทำแท้งที่มีและปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งศึกษาชีวิตหลังการทำแท้งและการปรับตัวของสตรีกลุ่มนี้ โดยทั้งหมดเพื่อเป็นการเสนอแนะรูปแบบของบริการสุขภาพว่าด้วยการทำแท้งที่ให้ความสำคัญกับบทบาทและศักยภาพของวัฒนธรรม โดยเน้นหลักทางด้านวัฒนธรรมเป็นพื้นฐานโดยผ่านมุมมองของสตรีที่ผ่านการทำแท้ง และผู้ให้บริการสุขภาพในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างจึงแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มคือ

4.1.1 กลุ่มสตรีสัญชาติไทยที่เคยผ่านการทำแท้งเดือนจำนวน 10 ราย ซึ่งเป็นช่วงอายุระหว่าง 20-24 ปี โดยทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ จากวัยรุ่นไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และเป็นกลุ่มสตรีที่อยู่ในช่วงนี้จะอยู่ภาวะของการเจริญพันธุ์ หากทำแท้งโดยไม่ปลอดภัยอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพและมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตใน

อนาคตได้ ส่วนระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญาถึงระดับปริญญาตรีและจบการศึกษาแล้ว ทั้งนี้เพราะว่ากลุ่มตัวอย่างเหล่านี้มีระดับวุฒิภาวะที่เพียงพอในเรื่องการให้คำสัมภาษณ์และมีพื้นฐานความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ รวมทั้งยังความสามารถทางด้านการศึกษาหลังจากการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการใส่ใจต่อสุขภาพอนามัยภายหลังจากการทำแท้ง โดยมีลักษณะพื้นฐานของกลุ่มสตรีที่ผ่านการทำแท้งดังนี้

- 4.1.1.1 ข้อมูลทั่วไปของสตรีที่ผ่านการทำแท้ง
- 4.1.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพครอบครัว
- 4.1.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำแท้ง
- 4.1.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับคู่รัก
- 4.1.1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับบริการด้านสุขภาพเกี่ยวกับการทำแท้งที่

ผ่านมา

4.1.2 บุคลากรผู้ให้บริการสุขภาพ จำนวน 12 ราย ซึ่งทั้งหมดเป็นบุคลากรที่มีอาชีพเกี่ยวกับระบบบริการสุขภาพ ทั้งนี้เพราะบุคคลเหล่านี้มีบทบาทและหน้าที่ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้นหญิงทำแท้งโดยตรงทั้งการให้การบำบัดรักษาโรคทางกายภาพ และตามพยาธิสภาพของโรค โดยยึดตามหลักการแพทย์แผนปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อให้เห็นมุมมองที่หลากหลายทางพลวัตในการรักษามากยิ่งขึ้นจึงได้แบ่งออกเป็น โรงพยาบาลรัฐในกรุงเทพมหานคร 3 ราย โรงพยาบาลรัฐในต่างจังหวัด 3 ราย โรงพยาบาลเอกชน 3 ราย คลินิก 3 ราย โดยลักษณะพื้นฐานของบุคลากรผู้ให้บริการสุขภาพและแสดงขั้นตอนการให้บริการสุขภาพแก่สตรีที่ผ่านการทำแท้งดังนี้

- 4.1.2.1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรผู้ให้บริการสุขภาพ

โดยทั้งหมดได้นำเสนอรายละเอียดเป็นตารางดังต่อไปนี้

4.1.1.1 ข้อมูลทั่วไปของสตรีที่ผ่านการทำแท้ง

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มสตรีที่ผ่านการทำแท้ง

กลุ่มตัวอย่าง	อายุ (ปี)	อาชีพ	ระดับการศึกษา	ภูมิลำเนา (ภาค)	ที่พักอาศัย ปัจจุบัน	ลักษณะที่พักอาศัย ในปัจจุบัน	บุคคลที่พำนักอาศัยใน ปัจจุบัน	สถานภาพก่อนการทำ แท้ง	สถานภาพปัจจุบัน
1	24	พนักงาน บริษัท	ปริญญาตรี	ใต้	กรุงเทพฯ	อพาร์ทเมนท์	คูรั๊ก (คนแรก)	อยู่กับคูรั๊ก (คนแรก)	อยู่กับคูรั๊ก (คนแรก)
2	23	พนักงาน บริษัท	ปริญญาตรี	กลาง	กรุงเทพฯ	แมนชั่น	คูรั๊ก (คนแรก)	โสด	อยู่กับคูรั๊ก (คนแรก)
3	21	เพิ่งจบ การศึกษา	ปริญญาตรี	ใต้	กรุงเทพฯ	อพาร์ทเมนท์	คูรั๊ก (คนที่สอง)	โสด	อยู่กับคูรั๊ก (คนที่สอง)
4	23	นักศึกษา	กำลังศึกษา ระดับปริญญาตรี	ใต้	กรุงเทพฯ	หอพักสตรี	หญิงรักหญิง (คนที่สาม)	โสด	อยู่กับคูรั๊ก(คนที่สาม)
5	24	ธุรกิจส่วนตัว	ปริญญาตรี	ตะวันออก	ตราด	บ้านเช่า	คนเดียว	อยู่กับคูรั๊กคนแรก	คบหาคูรั๊ก (คนแรก)
6	20	นักศึกษา	กำลังศึกษา ระดับปริญญาตรี	เหนือ	กรุงเทพฯ	หอพักสตรี	เพื่อนหญิง	โสด	คบหาคูรั๊ก (คนแรก)
7	21	นักศึกษา	กำลังศึกษา ระดับปริญญาตรี	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กรุงเทพฯ	อพาร์ทเมนท์	คูรั๊ก (คนที่สอง)	โสด	อยู่กับคูรั๊ก (คนที่สอง)
8	22	พนักงาน บริษัทเอกชน	ปริญญาตรี	ใต้	นครศรีธรรมราช	บ้านของตนเอง	ครอบครัว	โสด	คบหาคูรั๊ก (คนแรก)
9	21	เกษตรกร	ปริญญาตรี	ตะวันออก	ระยอง	บ้านของตนเอง	ครอบครัว	โสด	โสด
10	20	ตกรงาน	ปริญญาตรี	กลาง	กรุงเทพฯ	ห้องเช่า	เพื่อนหญิง	โสด	คบหาคูรั๊ก (คนที่สอง)

*อยู่กับคูรั๊ก หมายถึง การที่ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงตัดสินใจที่จะยินยอมในการใช้ชีวิตร่วมกันโดยที่ทั้งสองฝ่ายไม่ได้มีการจดทะเบียนสมรส หรือมีการแต่งงานเกิดขึ้น

*โสด หมายถึง การที่ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายไม่ได้อยู่กับคูรั๊ก ทั้งนี้อาจจะอาศัยอยู่กับครอบครัว เพื่อนหญิง ฯลฯ ซึ่งผู้หญิงเหล่านี้อาจจะมามีคูรั๊กที่คบหาดูใจกันอยู่หรือใน บางรายอาจจะไม่มีคูรั๊กก็ได้

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มสตรีที่ผ่านการทำแท้งของกลุ่มสตรีสัญชาติไทย ที่ผ่านการทำแท้งจำนวน 10 ราย แสดงรายละเอียดดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้หญิงที่ผ่านการทำแท้งแล้วมีอายุน้อยที่สุดคือ 20 ปีและมากที่สุดคือ 24 ปี (เป็นไปตามข้อกำหนดของการเลือกกลุ่มประชากรที่มีอายุระหว่าง 20-24 ปี ตามระเบียบวิธีวิจัยซึ่งกล่าวไว้ในบทที่ 3)

อาชีพของกลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ราย พึ่งจบการศึกษายังไม่มีงานทำ 1 ราย นักศึกษาจำนวน 3 ราย ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 1 ราย พนักงานบริษัทเอกชนต่างจังหวัดจำนวน 1 ราย เกษตรกรรมต่างจังหวัดจำนวน 1 ราย ตกงานจำนวน 1 ราย

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โดยมีผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจำนวน 7 ราย ส่วนที่เหลืออีก 3 รายกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้จำนวน 4 ราย ภาคกลางจำนวน 2 ราย ภาคตะวันออกจำนวน 2 ราย ภาคเหนือจำนวน 1 ราย และภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 1 ราย

ที่พักอาศัยในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างอยู่กรุงเทพฯ 7 ราย จังหวัดตราด 1 ราย ระยอง 1 ราย และนครศรีธรรมราช 1 ราย

ลักษณะที่พักอาศัยอยู่ปัจจุบันพบว่าอยู่อาศัยอพาร์ทเมนท์ จำนวน 3 ราย แมนชั่น 1 ราย หอพักสตรี 2 ราย บ้านของตนเอง 3 ราย บ้านเช่า 1 ราย และห้องเช่า 1 ราย

บุคคลที่อยู่อาศัยด้วยในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างพบว่าอยู่กับคู่รัก 4 ราย หญิงรักหญิง 1 ราย คนเดียว 1 ราย เพื่อนผู้หญิง 2 ราย และครอบครัว 2 ราย

สถานภาพก่อนทำแท้งพบว่าโสด 8 ราย และอยู่กับคู่อีก 2 ราย

สถานภาพปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างพบว่าอยู่กับคู่อีกคนแรก จำนวน 2 ราย คู่อีกคนที่สอง จำนวน 2 ราย และโสด 6 ราย

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มสตรีที่ผ่านการทำแท้งของกลุ่มสตรีสัญชาติไทย ที่ผ่านการทำแท้งจำนวน 10 รายสามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1) อายุ พบว่าปัญหาเรื่องการทำแท้งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับบุคคลได้ทุกคนโดยไม่จำกัดเรื่องพื้นที่ อายุ ภูมิภาคหรือแม้แต่สถานภาพ แต่อย่างไรก็ตามอายุก็มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับภูมิภาคและการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างเช่นกัน โดยพบว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างที่อายุระหว่าง 20-24 ปีเป็นวัยกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีและจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งจัดว่าเป็นผู้มีระดับการศึกษาสูงและเป็นช่วงระหว่างวัยรุ่นที่กำลังจะไปเป็นวัยผู้ใหญ่ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต สตรีกลุ่มนี้อยู่ในช่วงภาวะของการเจริญพันธุ์อย่างเต็มที่ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญาในการรับรู้เรื่องราวต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศและการใช้ชีวิต ด้วยอายุที่ยังอยู่ในช่วงวัยรุ่นคือเป็นผู้ที่มีภาวะอารมณ์อยากรู้อยากลองโดยเฉพาะเรื่องเพศกับเพศตรงข้ามซึ่งสิ่งนี้จัดเป็นลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมของวัยรุ่น

2) ภูมิภาค จากการศึกษาในขั้นต้นพบว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างมีภูมิภาคหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม เช่น ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้สตรีเหล่านี้มีความแตกต่างทางด้านความคิด ความรู้สึก อันแตกต่างกัน ประกอบกับกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงที่เป็นแหล่งศึกษาเล่าเรียนและประกอบอาชีพการงาน ทำให้ต้องมีการอพยพย้ายถิ่นเพื่อสร้างอนาคตของตนเองรวมทั้งอนาคตของครอบครัว สาเหตุนี้จึงทำให้สตรีกลุ่มนี้ห่างไกลจากครอบครัวไม่ได้รับการใส่ใจและดูแลอย่างใกล้ชิด จึงนำมาสู่การขาดความรักความอบอุ่นขาดที่ปรึกษาและคอยตักเตือน ทำให้สตรีเกิดความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกได้ง่ายมากกว่าสตรีที่ได้รับการดูแลและอยู่อาศัยกับครอบครัว

นอกจากนี้แล้วจากการศึกษา ยังพบว่าวัฒนธรรมของสตรีแต่ละภูมิภาคแตกต่างกันไปอีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากพื้นฐานทางด้านครอบครัวที่มีการอบรมและปลูกฝังทางวัฒนธรรม โดยสามารถสังเกตได้ดังต่อไปนี้ เช่น ครอบครัวที่มาจากภาคใต้ทางครอบครัวจะมีความคาดหวังในตัวบุตรสูง สืบเนื่องเพราะฐานะทางเศรษฐกิจภาคใต้มีฐานะที่ค่อนข้างดีและมีความพร้อมในการส่งเสียบุตรได้สูงกว่าภาคอื่นๆ บิดามารดามักจะคาดหวังให้บุตรต้องเรียนจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสามารถประกอบอาชีพที่มั่นคงต่อไปได้ แต่แตกต่างกว่าครอบครัวที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่บิดามารดาแม้จะมีความคาดหวังในตัวสูงเช่นกัน แต่ไม่จำเป็นต้องศึกษาสำเร็จถึงระดับปริญญาตรีหากสามารถทำงานและหาเลี้ยงตัวเองครอบครัวต่อไปได้

3) สถานภาพ จากตารางในขั้นต้นเป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีสถานภาพสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมายและประเพณี โดยสตรีในกลุ่มตัวอย่างบางรายมีการตัดสินใจอยู่กับฝ่ายชายก่อนสมรสโดยที่ครอบครัวไม่ได้รับรู้ ซึ่งนำมาสู่สถานภาพของการอยู่ก่อนสมรสจะมีอัตราการเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์และนำมาสู่การตั้งครรภ์ได้ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งสตรีกลุ่มนี้มักจะมีลักษณะของที่พักอาศัยเป็นอพาร์ทเมนท์ แมนชั่น หรือห้องเช่า ซึ่งสถานที่เหล่านี้ไม่ได้มีมาตรการหรือข้อบังคับใดๆ ทำให้การเข้าพักอาศัยสามารถทำได้อย่างเสรี ลักษณะที่อยู่อาศัยของสตรีสามารถเป็นตัวกำหนดสถานภาพก่อนทำแท้งและสถานภาพปัจจุบันพบว่า มีสตรีจำนวนหนึ่งอยู่กินก่อนสมรส ทั้งนี้เพราะมีความเชื่อว่าการอยู่กินก่อนสมรสเป็นการศึกษาและทดลองการใช้ชีวิต ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน สตรีเหล่านี้ไม่รู้สึกละอายและกลับมีความรู้สึกที่ดีที่ได้อยู่กับคนที่ตนเองรัก แม้สตรีในกลุ่มตัวอย่างบางรายทางครอบครัวอาจจะรับทราบการกระทำในลักษณะนี้ก็ตาม แต่ถึงอย่างไรสังคมไทยก็ยังไม่ยอมรับการอยู่กินกันก่อนสมรส ทั้งนี้เพราะมีการสร้างบรรทัดฐานขึ้นมาครอบงำให้สมาชิกในสังคมต้องยึดถือเป็นกฎเกณฑ์หรือระเบียบแบบแผนให้ปฏิบัติโดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องการแต่งงานที่ต้องแต่งงานกันก่อนถึงจะสามารถใช้ชีวิตอยู่รวมกันได้ และยังยึดถือกับเรื่องข้อปฏิบัติสำหรับสตรีที่ควรกระทำ เช่น สตรีควรที่จะรักษาความบริสุทธิ์ของร่างกาย รักษาพรหมจรรย์จนถึงวันแต่งงาน ถึงจะถือว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหากใครล่วงละเมิดก็จะถูกสังคมประณามตำหนิตีเดีย และเรียกพฤติกรรมนั้นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี มีความประพฤติไม่ดี ยิ่งถ้าเกิดภาวะการตั้งครรภ์ก่อนสมรสและนำมาสู่การทำแท้งด้วยแล้วสังคมก็จะมีประณามให้ต้องอับอาย และประณามว่าท้องไม่มีพ่อ สิ่งนี้สังคมเป็นตัวกำหนดให้สตรีต้องระมัดระวังในความประพฤติเพื่อไม่ให้ละเมิดกฎเกณฑ์หรือระเบียบแบบแผนของสังคม

4) การศึกษา เป็นสาเหตุเบื้องต้นสำหรับการทำแท้งเช่นกัน พบว่าสตรีที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนมีโอกาสที่จะตัดสินใจทำแท้งได้มากกว่าสตรีที่ทำงานแล้ว ทั้งนี้เพราะสตรีเหล่านี้มักจะเสียโอกาสเรื่องอนาคตโดยเฉพาะเรื่องการศึกษา ดังนั้นการตัดสินใจทำแท้งในผู้หญิงบางรายมักมีปัจจัยทางด้านการศึกษาและรายได้เป็นปัจจัยสำคัญ โดยพบว่าสตรีที่กำลังศึกษาเล่าเรียนไม่มีรายได้เป็นของตนเองครอบครัวต้องเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายทางการเรียนและค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หากตัดสินใจเก็บทารกในครรภ์ไว้ก็ทำให้เสียโอกาสเรียนต่อจนจบตามความคาดหวังของตนเองและครอบครัว ทั้งนี้เพราะสังคมไทยมีความเข้มงวดอย่างมากเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางเพศ รวมทั้งมีกระบวนการที่ยังคงยึดติดกับบรรทัดฐานเรื่องเพศที่เป็นพฤติกรรมที่ตัดสินใจความถูกต้องในเชิงของศีลธรรม ดังนั้นสังคมไทยจึงพยายามสร้างกระบวนการขึ้นมาบังคับเพื่อป้องกันมิให้สตรีมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนออกนอกระเบียบที่สังคมกำหนดไว้ หากใครละเมิดก็จะมีปฏิกริยาโต้ตอบอย่างรุนแรงจากสมาชิกในสังคม ดังจะเห็นได้จากหากสตรีที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนเกิดการตั้งครรภ์ ไม่เพียงจะโดนตอบโต้จากสังคมด้วยการติฉินนินทาอย่างร้ายแรง คนภายนอกมักจะไม่พยายามเข้าถึงสาเหตุของการตั้งครรภ์มักจะลงโทษด้วยการไม่ยอมรับสถาบันการศึกษาบางแห่งไม่อนุญาตให้เข้าเรียน ถูกระงับการเรียนหรือไม่ก็ถูกบังคับให้ออกสตรีเหล่านี้ต้องสูญเสียอนาคตทางการศึกษาไม่มีโอกาสเรียนต่อจนจบ เท่ากับว่าอนาคตของตนเองก็ถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง ไม่เพียงแต่ไม่มีโอกาสที่จะได้เรียนเท่านั้น บางรายต้องรับภาระเลี้ยงดูบุตรเพียงลำพัง โดยครอบครัวมีฐานะยากจนในบางรายฝ่ายชายก็ไม่รับผิดชอบในการกระทำของตนทำให้สตรีเหล่านี้ต้องแบกรับภาระทั้งที่ตนเองยังไม่ได้ประกอบอาชีพที่สามารถเลี้ยงตนได้ ยิ่งรุนแรงกว่านั้นสังคมยังมีการลงโทษอย่างรุนแรงแก่พวกเขา เช่น ทำให้รู้สึกอับอายประณามว่าท้องก่อนสมรส เป็นคนใจแตกเรียนหนังสือไม่จบ ไม่มีคุณค่าไร้ศักดิ์ศรีนี่คือสิ่งที่สังคมสร้างกฎระเบียบและตีตราว่าเป็นคนไม่ดี เหล่านี้มีผลกระทบต่อสตรีเหล่านี้มาก สตรีเหล่านี้ต้องเลือกที่จะไม่มีทารกในครรภ์ไว้โดยวิธีการทำแท้ง ซึ่งถือว่าเป็นทางออกที่สตรีเหล่านี้เลือกเพื่ออนาคตของทั้งตนเองและครอบครัว

5) อาชีพ พบว่าสตรีที่จบการศึกษาแม้จะมีตำแหน่งหน้าที่ทางการทำงานและมีรายได้ประจำ มักมีอิสระทางด้านความคิดหรือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกับสามีหรือฝ่ายชายไม่ให้ฝ่ายชายเป็นผู้ตัดสินใจเพียงลำพัง สตรีเหล่านี้มักจะมีการประเมินว่าตนเองสามารถรับผิดชอบกับหนึ่งชีวิตที่จะเกิดขึ้นมาได้หรือไม่ ถ้าหากว่าไม่พร้อมจะเก็บครรภ์ไว้ได้ก็จะเลือกวิธีการที่คิดว่าดีที่สุด ทั้งนี้เพราะสตรีกลุ่มนี้มีการประเมินว่าปัจจัยทางด้านการเงินเป็นตัวแปร

สำคัญหากเกิดภาวะการณ์ตั้งครรรค์อาจจะไม่มีเงินในการใช้จ่ายสำหรับตนเองและบุตรได้ต่อไปในอนาคต เพราะตามสภาพความเป็นจริงการตั้งครรรค์ของสตรีแต่ละครั้งมีความยากลำบากเพราะมีอัตราค่าใช้จ่ายสูง นับแต่ตั้งแต่ตั้งครรรค์จนไปถึงคลอด เพราะกว่าจะเลี้ยงหนึ่งชีวิตให้เติบโตอย่างสมบูรณ์ได้นั้นต้องมีค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ต้องมีค่าใช้จ่ายตั้งแต่เริ่มตั้งครรรค์ ค่าบำรุงครรรค์ ค่าคลอด และต้องรับผิดชอบบุตรซึ่งเป็นภาระอันยิ่งใหญ่ ภาระนี้ผู้เป็นมารดาต้องเลี้ยงดูบุตรให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเป็นหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อตลอดชีวิต เช่น ค่าอาหาร ค่าการศึกษา ยิ่งถ้าหากฝ่ายชายขาดความรับผิดชอบต่อเรื่องนี้ด้วยแล้วก็ยิ่งจะเป็นภาระ ซึ่งภาระทั้งหมดย่อมตกอยู่กับสตรีเหล่านี้เพียงผู้เดียว ทั้งนี้เพราะบรรทัดฐานความเป็นแม่ที่กำหนดให้สตรีต้องเป็นฝ่ายในการควบคุมและรับผิดชอบต่อในตัวบุตรมากกว่าผู้ชาย หน้าที่ของความเป็นแม่ต้องพยายามเป็นแม่ที่ดี ต้องมีหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อเลี้ยงดูและอบรมบุตรให้เจริญเติบโตเป็นคนดี สิ่งนี้เป็นการปลูกฝังทางด้านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมทำให้เพศหญิงซึมซับความเป็นแม่และระลึกอยู่เสมอว่าหน้าที่ของความเป็นแม่ต้องเป็นหน้าที่ของเพศหญิงเท่านั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติและหลีกเลี่ยงไม่ได้ถ้าตัดสินใจที่จะดำรงครรรค์แล้ว

กล่าวโดยสรุปปัจจัยทั้งทางด้านอายุ การศึกษา ภูมิฐานะ สถานภาพ และอาชีพ ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นต้นเหตุของการตั้งครรรค์ไม่เพียงประสงค์และเป็นแรงผลักดันให้เลือกการทำแท้งได้ดังที่ได้อธิบายรายละเอียดดังกล่าวมาแล้วในขั้นต้น โดยสตรีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดส่วนใหญ่มักจะมีการประเมินปัจจัยเหล่านี้เป็นพื้นฐานก่อนเป็นอันดับแรก และมักจะมีการประเมินผลทั้งทางด้านบวกและทั้งทางด้านลบ ซึ่งถ้าหากเกิดผลกระทบที่ส่งผลเสียมากกว่าผลดีก็จะตัดสินใจที่จะไม่มีการดำรงครรรค์ต่อไป ถือว่าเป็นการสร้างเหตุผลทางเลือกก่อนตัดสินใจทำแท้ง (Rational choice theory) เพราะสตรีกลุ่มนี้มีความคิดว่าหากแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ได้ก็จะสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างปกติสุข สามารถมีอนาคตที่ดีทั้งตนเองและครอบครัว ปราศจากการติฉินนินทาจากสังคมภายนอก ฯลฯ เหล่านี้เป็นกระบวนการของการตัดสินใจโดยมีพื้นฐานทางด้านอายุ การศึกษา ภูมิฐานะ สถานภาพ และอาชีพ เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจเพื่อนำมาสู่การทำแท้งในลำดับต่อไป

4.1.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพครอบครัว

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพครอบครัว

กลุ่มตัวอย่าง	อาชีพของบิดามารดา	รายได้ของครอบครัว (บาท/เดือน)	ความสัมพันธ์กับบิดามารดา	จำนวนพี่น้อง	เป็นลูกคนที่
1	รับราชการ	50,000	อบอุ่นเข้าใจกันดี	2	2
2	เลี้ยงกุ้งและทำสวน	20,000	อบอุ่นเข้าใจกันดี	3	2
3	ทำสวนยางพารา	30,000	อบอุ่นเข้าใจกันดี	2	2
4	เย็บผ้า	5,000-10,000	พ่อกับแม่หย่าร้างกัน	2	1
5	ทำสวนผลไม้	5,000 ขึ้นไป	พ่อแม่มีปัญหาไม่อบอุ่น	3	2
6	ค้าขาย	5,000 ขึ้นไป	อบอุ่นเข้าใจกันดี	1	1
7	ทำนา	ไม่แน่นอน	แยกทางกัน	2	1
8	สวนยาง	10,000	แยกทางกัน	3	1
9	ทำสวน	ไม่แน่นอน	อบอุ่นเข้าใจกันดี	4	2
10	รัฐวิสาหกิจ	ประมาณ 20,000	อบอุ่นเข้าใจกันดี	2	2

จากตารางที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพครอบครัวแสดงรายละเอียดดังนี้

แสดงให้เห็นถึงอาชีพของบิดามารดา พบว่าบิดามารดาประกอบอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจจำนวน 2 ราย ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม เช่น ทำสวนยางพารา ทำสวนผลไม้ ทำนา เลี้ยงกุ้งรวมเป็นจำนวน 6 ราย ค้าขายจำนวน 1 ราย และเย็บผ้าอีก 1 ราย

แสดงถึงรายได้ของครอบครัวรวมกัน พบว่าส่วนใหญ่จะมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป ถึง 50,000 บาท ส่วนรายได้ที่ไม่แน่นอนนั้นเพราะต้องขึ้นอยู่กับราคาพืชผล หรือผลผลิตทางการเกษตรในแต่ละปีว่ามีมากน้อยเพียงใด

แสดงถึงความสัมพันธ์ของบิดามารดาพบว่า มีความอบอุ่นเข้ากันดีจำนวน 6 ราย แยกทางกันจำนวน 2 ราย พอกับแม่หย่าร้างกัน 1 ราย อบอุ่นเข้าใจกันดี 1 ราย

แสดงถึงจำนวนพี่น้องพบว่าทั้งหมดมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน โดยแบ่งเป็นมีพี่น้องทั้งหมด 4 คน จำนวน 1 ราย มีพี่น้องทั้งหมด 3 คนจำนวน 3 ราย มีพี่น้องทั้งหมด 2 คนจำนวน 5 ราย และเป็นบุตรคนเดียวจำนวน 1 ราย

แสดงถึงการเป็นลำดับบุตรของครอบครัวพบว่า เป็นบุตรคนที่ 2 จำนวน 6 ราย และเป็นบุตรคนโตหรือคนที่ 1 จำนวน 4 ราย

จากข้อมูลจากตารางที่ 4 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพครอบครัวสามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1) อาชีพ รายได้ สามารถวิเคราะห์ได้ว่ารายได้ของครอบครัวเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดสภาพความเป็นอยู่ของสตรีแต่ละคนนับตั้งแต่วัยเด็กจนปัจจุบัน พบว่าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มีฐานะค่อนข้างดีถึงปานกลาง สามารถส่งเงินมาให้บุตรเพื่อการศึกษาได้พอสมควร ถ้าเป็นบุตรของข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจพบว่าบุตรจะไม่ค่อยลำบากเรื่องการเงินที่จะส่งมาเพื่อค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน เพราะมีอัตราการเงินที่ค่อนข้างมั่นคงพบว่าบุตรของกลุ่มอาชีพดังกล่าว บิดามารดากลุ่มที่ประกอบอาชีพนี้มักคาดหวังและอบรมสั่งสอนให้อยู่ในกฎระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดและต้องประพฤติตัวเป็นคนดี โดยเฉพาะเรื่องของประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิม ที่ต้องเป็นเด็กเรียบร้อยอ่อนน้อมง่าย เชื่อฟังบิดามารดาในทุกๆ เรื่อง ครอบครัวที่มีบิดามารดาทำงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจมักมีเวลาในการอบรมสั่งสอนบุตรอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะบุตรผู้หญิงที่ต้องรักษานวลสงวนตัวไว้จนวันแต่งงาน ห้ามละเมิดหรือทำผิด โดยเฉพาะการตั้งครรภ์ก่อนสมรสจะถือว่าเป็นสิ่งที่ดี ดังนั้นบุตรที่เกิดจากครอบครัวที่มีฐานะดีและมีการประกอบอาชีพการงานที่ดีมักจะตัดสินใจทำแท้งได้ง่ายกว่าบุตรที่มาจากครอบครัวอาชีพอื่น ทั้งนี้เพราะบุตรกลุ่มอาชีพดังกล่าวเป็นที่นับหน้าถือตาของคนในสังคม มีผู้คนรู้จักและให้ความเคารพนับถือ ถ้าหากสตรีกลุ่มดังกล่าวกระทำผิดก็จะกลัวบิดาและมารดาดูต่ำหรือได้รับการตำหนิอย่างรุนแรง อีกทั้งกลัวสังคมจะประณามครอบครัวว่าอบรมสั่งสอนบุตรไม่ดี กลัวจะมีการดูถูกและดูหมิ่นเหยียดหยามจากสังคมภายนอก

ส่วนครอบครัวที่ประกอบอาชีพทำงานแบบใช้แรงงาน เช่น ทำสวนผลไม้ สวนยาง ทำนา เลี้ยงกุ้ง อาชีพเหล่านี้ต้องใช้กำลังร่างกายในการทำงานค่อนข้างสูง ดังนั้นจึงจะพบได้ว่าบุตรที่มาจากครอบครัวในลักษณะนี้มักจะไม่ค่อยได้รับการอบรมและสั่งสอนจากบิดามารดามากนัก ทั้งนี้เพราะลักษณะงานประเภทนี้ต้องออกไปประกอบอาชีพการงานอย่างหนักตั้งแต่เช้าถึงเย็นจึงไม่ค่อยมีเวลาในการเลี้ยงดูและเอาใจใส่บุตรอย่างเพียงพอ เหล่านี้จะทำให้สตรีกลุ่มนี้เติบโตโดยได้รับการปลูกฝังให้ช่วยแบกรับหน้าที่การงานเล็กน้อยตั้งแต่วัยเยาว์ และฝึกให้รู้จักช่วยตนเอง โดยเฉพาะบุตรซึ่งเป็นผู้หญิงต้องมีหน้าที่อยู่กับบ้าน และทำงานบ้านทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ ด้วยความที่ต้องเลี้ยงดูตนเองมาตลอดและช่วยเหลือบิดามารดาตามความสามารถของตนเอง ที่มีจึงทำให้สตรีกลุ่มนี้เห็นความลำบากของบิดาและมารดาทำให้บุตรของกลุ่มอาชีพนี้มักจะรู้คุณค่าของเงินหรือไม่กี่หางานพิเศษที่ช่วยแบ่งเบาภาระของบิดามารดามากกว่ากลุ่มอาชีพที่บิดามารดาบริหารราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ดังนั้นหากสตรีกลุ่มนี้ทำผิดโดยเฉพาะเรื่องการจัดกรรมไม่พึงปรารถนาจะมีการปกปิดเรื่องราวที่เกิดขึ้น เพราะกลัวบิดามารดาจะเสียใจและผิดหวังในการกระทำของตน ดังนั้นหากผู้หญิงเหล่านี้เกิดภาวะตั้งครรภ์เกิดขึ้นจะตัดสินใจที่จะไม่เลือกการดำรงกรรมต่อไปเพราะจะเกิดผลเสียแก่ตัวผู้หญิงและครอบครัวตามมา

2) ความสัมพันธ์กับบิดามารดา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวอบอุ่นและเข้าใจกันดี บิดามารดาให้ความรักความเข้าใจและดูแลเอาใจใส่บุตรดีพอสมควร บิดามารดาไม่มีปัญหาทะเลาะหรือโต้เถียงกับให้บุตรเห็น ซึ่งส่วนใหญ่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ส่วนบางครอบครัวพบว่า บิดามารดาหย่าร้างหรือแยกทางกันในกรณีที่แยกทางกันบางครอบครัวบิดามารดายังไม่หย่าร้าง โดยมีเหตุผลมายืนยันได้ว่าไม่ได้อยู่กับบิดามารดาทั้งสองคน คือเลือกอยู่บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ในบางคนมักไม่เคยพบหน้าพ่อหรือแม่เลย หรือถ้ามาพบบุตรก็จะนานๆครั้ง ไม่ค่อยได้รับความสนใจเท่าที่ควร อีกกรณีหนึ่งคือบิดามารดามีปัญหาไม่อบอุ่น พบว่ามีจำนวน 1 ราย สาเหตุของปัญหามักมาจากบิดามารดาที่มักจะทะเลาะกันบ่อย โดยบิดามักจะดื่มเหล้าจนเมา และตบตีมารดาจนเกิดปัญหามีปากเสียงกัน ซึ่งสิ่งนี้สื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวที่อยู่ในระดับที่ไม่ดี โดยความสัมพันธ์ของบิดามารดาก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้สตรีตัดสินใจที่จะตั้งครรภ์หรือไม่ตั้งครรภ์ได้อีกเช่นกัน ในบางรายเป็นที่น่าสังเกตว่าหากตัดสินใจเก็บกรรมไว้ก็จะเกิดความลำบากเพราะมารดาแยกกับบิดา มารดาต้องเป็นฝ่ายแบกรับภาระครอบครัวเพียงลำพัง ถ้าหากสตรีกลุ่มนี้มีบุตรเพิ่มขึ้นมากก็จะเป็นภาระเพิ่มมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้แล้วข้อมูลในส่วนนี้ยังแสดงให้เห็นว่าแม้มารดาและบิดาจะมีความรักความอบอุ่นและ

เข้าใจกันมากเพียงใดก็พบว่าไม่น้อยรายที่จะให้ความรักและความเข้าใจแก่บุตรอย่างเต็มที่ โดยจะขาดการให้ความร่วมมือทั้งสองฝ่ายและพบว่ายังขาดการสั่งสอนเรื่องเพศในระดับครอบครัวที่ดีพอ ซึ่งสิ่งนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการตั้งครรรภ์ไม่พึงปรารถนา

3) จำนวนพี่น้องและจำนวนบุตรของครอบครัว พบว่าหากครอบครัวมีบุตร 1 คน ครอบครัวนั้นมักจะมีการตั้งความหวังทางอนาคตไว้กับบุตรมาก เพราะเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัวบิดามารดามักจะตั้งความหวังไว้เพื่อเป็นที่พึ่งให้ดูแลในยามแก่เฒ่า ทั้งนี้เพราะสังคมไทยยังคงยึดติดประเพณีทางด้านวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนด วัฒนธรรมสื่อให้เห็นถึงเงื่อนไขและรูปแบบที่ให้ความหมายทางด้านคุณค่าโดยเฉพาะที่เห็นได้ง่ายที่สุดคือสตรีต้องรักษาพรหมจรรย์ซึ่งถือเป็นคุณค่าสูงที่สุดของผู้หญิง พบว่าสตรีที่เป็นบุตรคนเดียวจะทำให้พ่อกับแม่เสียใจไม่ได้ต้องทำหน้าที่เลี้ยงดูพ่อแม่ในอนาคต ต้องแต่งงานและไม่สามารถตั้งครรรภ์ก่อนสมรสได้ ซึ่งก็เหมือนกับกรณีที่เป็นบุตรคนโต ที่ต้องรับภาระภายในครอบครัวรองจากพ่อแม่เช่นต้องเลี้ยงดูน้อง ช่วยอบรมสั่งสอนน้อง รวมทั้งต้องเป็นตัวอย่างที่ดีห้ามประพฤติผิดหรือกระทำในสิ่งที่ไม่ดีเพื่อเป็นตัวอย่างให้แก่ น้อง ส่วนผู้ที่ เป็นบุตรคนที่สองหรือคนที่สามมักพบว่าจะเป็นลูกคนเล็กของบ้าน ทั้งครอบครัวมักจะให้การทุ่มเทความรัก เพราะคิดว่าเป็นน้องเล็กที่สุดในครอบครัว มักจะเอาใจลูกคนเล็กจนมากเกินไป ทำให้บางครอบครัวลูกคนเล็กมักเกิดปัญหาเอาแต่ใจตนเอง ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ที่อาวุโสกว่าหรือแม้แต่คำสั่งสอนของบิดามารดา สิ่งนี้เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาของการตั้งครรรภ์อย่างไม่พึงปรารถนาเกิดขึ้นได้

กล่าวโดยสรุปจากตารางในขั้นต้นสามารถระบุได้ว่า การตั้งครรรภ์ไม่พึงประสงค์สามารถเกิดขึ้นได้กับสตรีทุกรายไม่ว่าจะมาจากสภาพครอบครัวในลักษณะใด ทั้งนี้เพราะครอบครัวในสังคมไทยส่วนใหญ่ยังไม่ได้ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศกับบุตร เพราะถือเป็นเรื่องที่ไม่ดีกลัวจะใจแตก เหล่านี้ทำให้นำมาสู่ความอยากรู้อยากทดลองในเรื่องเพศ จนนำมาสู่การตั้งครรรภ์อย่างไม่พึงปรารถนาในที่สุด และนอกจากนี้พบว่าครอบครัวที่ประกอบอาชีพที่มั่นคง เช่น ราชการ รัฐวิสาหกิจ จะมีเงินส่งเสียให้ศึกษาเล่าเรียนได้มากกว่าครอบครัวที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ดังนั้นเมื่อเกิดการตั้งครรรภ์ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้นสตรีกลุ่มที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะลำบากมักจะตัดสินใจทำแท้งได้มากกว่า นอกจากนี้แล้วยังมีปัจจัยทางสังคม เช่น กลัวการถูกประณามจากสังคมเป็นตัวแปรให้ตัดสินใจทำแท้งอีกด้วย

4.1.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำแท้ง

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการทำแท้ง

กลุ่มตัวอย่าง	อายุครรภ์ (เดือน)	สาเหตุเบื้องต้นในการตั้งครรรภ์	ระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการตั้งครรรภ์	สาเหตุที่ตัดสินใจทำแท้ง	ผู้ที่ให้การแนะนำ	วิธีทำแท้ง	ค่าใช้จ่าย (บาท)	สถานที่ทำแท้ง
1	1	ไม่ได้สวมถุงยางอนามัย	6 เดือน	กลัวบิดามารดาจะไม่ยอมรับ	เพื่อนหญิง	ดูดมดลูก	7,000	คลินิก
2	3	ลืมกินยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน/ไม่ได้สวมถุงยางอนามัย	1 ปี	ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ	เพื่อนหญิง	กินยาขับเลือด	5,000	คลินิก
3	2	ไม่มีการป้องกัน	5 เดือน	กำลังศึกษา	เพื่อนหญิง	กินยาขับเลือด	ไม่ทราบ	ตนเอง
4	5	ไม่มีการป้องกัน	6 เดือน	ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ/กลัวบิดามารดาไม่ยอมรับ/กำลังศึกษา	เพื่อนหญิง	ดูดทารกในครรภ์/วิธีดูดมดลูก	5,000	คลินิก
5	ครั้งที่ 1 1 ครั้งที่ 2 2	ไม่ได้สวมถุงยางอนามัย	5 เดือน 2 ปี	ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ/กลัวบิดามารดาไม่ยอมรับ/กำลังศึกษา/กลัวฝ่ายชายไม่ยอมรับ	เพื่อนหญิง	ครั้งที่ 1 กินยาขับเลือด/ทำร้ายร่างกาย ครั้งที่ 2 ฉีดยากระตุ้นการบีบตัวของมดลูก	ครั้งที่ 1 ไม่ทราบ ครั้งที่ 2 4,000	ตนเอง คลินิก
6	1	ไม่ได้สวมถุงยางอนามัย	3 เดือน	กำลังศึกษา/กลัวบิดามารดาไม่ยอมรับ	คูรััก	กินยาขับเลือด	5,000	คลินิก
7	3	ไม่มีการป้องกัน	6 เดือน	ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ/กลัวบิดามารดาไม่ยอมรับ/กำลังศึกษา	เพื่อนหญิง	ดูดมดลูก	5,000	คลินิก
8	1	ไม่มีการป้องกัน	1 ปี	กลัวบิดามารดาไม่ยอมรับ/กำลังศึกษา	คูรััก	กินยาขับเลือด/ทำร้ายร่างกาย	ไม่ทราบ	ตนเอง
9	2	ไม่มีการป้องกัน	5 เดือน	ฝ่ายชายไม่ยอมรับ	เพื่อนหญิง	ดูดมดลูก	7,000	คลินิก
10	3	ไม่ได้สวมถุงยางอนามัย	6 เดือน	กลัวบิดามารดาไม่ยอมรับ/กำลังศึกษา	เพื่อนหญิง	ดูดมดลูก	5,000	คลินิก

จากตารางที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำแท้งแสดงรายละเอียดดังนี้

อายุครรภ์ของสตรีที่ทำแท้งพบว่ามีอายุครรภ์ตั้งแต่ 1 เดือนถึง 5 เดือนโดยมี 1 เดือนจำนวน 4 ราย 2 เดือนจำนวน 3 ราย 3 เดือนจำนวน 3 ราย และ 5 เดือนจำนวน 1 ราย

สาเหตุเบื้องต้นในการตั้งครรภ์พบว่า ไม่มีการป้องกันขณะมีเพศสัมพันธ์ 5 ราย ไม่ได้สวมถุงยางอนามัยจำนวน 5 ราย และบางรายไม่ได้กินยาคุมกำเนิดจำนวน 1 ราย

ระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการตั้งครรภ์พบว่ามีเพศสัมพันธ์ในระยะเวลา 3 เดือนจำนวน 1 ราย 5 เดือน 3 ราย มีเพศสัมพันธ์ 6 เดือนจำนวน 4 ราย มีเพศสัมพันธ์ 1 ปีจำนวน 2 ราย มีเพศสัมพันธ์ 2 ปี 1 ราย

สาเหตุที่ตัดสินใจทำแท้งพบว่ามีกำลังอยู่ในวัยศึกษาจำนวน 6 ราย กลัวบิดามารดาไม่ยอมรับจำนวน 7 ราย ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจจำนวน 4 ราย ฝ่ายชายไม่ยอมรับจำนวน 2 ราย ซึ่งข้อมูลดังกล่าวพบว่าสตรีแต่ละคนมีสาเหตุให้ตัดสินใจทำแท้งมากกว่า 1 สาเหตุขึ้นไป

ผู้ให้การแนะนำในการทำแท้งพบว่าเป็นเพื่อนหญิงจำนวน 8 รายและเป็นคู่อุปถัมภ์จำนวน 2 ราย

วิธีการทำแท้งพบว่ามีวิธีการกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการกินยาเพื่อขับเลือดจำนวน 5 ราย ใช้วิธีสูดมดลูกจำนวน 5 ราย ใช้วิธีการดูดทารกออกจากครรภ์จำนวน 1 ราย ฉีดยากระตุ้นการบีบตัวของมดลูก 1 ราย ทำร้ายร่างกายจำนวน 2 ราย ซึ่งพบว่าสตรีบางรายมีวิธีในการทำแท้งมากกว่า 1 วิธีขึ้นไป

ค่าใช้จ่ายในการทำแท้งพบว่ามีจำนวน 7,000 บาท 2 ราย 5,000 บาทจำนวน 5 ราย และไม่ทราบค่าใช้จ่ายอีกจำนวน 3 ราย เพราะทั้งนี้บางรายไม่ได้ซื้อยาด้วยตนเอง มีการฝากเพื่อนสาวที่สนิทซื้อให้

สถานที่ทำแท้งพบว่าเป็นคลินิกเถื่อนจำนวน 7 ราย ทำแท้งด้วยตนเองจำนวน 3 ราย และคลินิกทั่วไปจำนวน 1 ราย

จากข้อมูลตารางที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำแท้งสามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1) อายุครรภ์ เป็นตัวกำหนดความเชื่อมโยงในเรื่องระยะเวลาตัดสินใจในการทำแท้งและวิธีการทำแท้งได้เช่นกัน โดยพบว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างมักจะมีระยะเวลาในการตัดสินใจทำแท้งไม่นานนักพบว่าประมาณไม่เกิน 20 สัปดาห์ เพราะมีความคิดว่าหากปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปทารกในครรภ์ก็จะเจริญเติบโต ทำให้การตัดสินใจมีความลำบากขึ้นและจะเป็นอันตรายและส่งผลกระทบต่อสุขภาพของตนเอง และที่สำคัญหากไม่รีบตัดสินใจสภาพร่างกายภายนอกอาจจะเกิดการเปลี่ยนแปลงจนทำให้อาจจะถูกประณามจากสังคมภายนอกหากรับรู้ว่าการตั้งครรภ์ในครั้งนี้เป็นการตั้งครรภ์ก่อนสมรสก็จะต้องถูกประณามในแง่ลบมากยิ่งขึ้น ก่อนหน้าที่จะไปทำแท้งเดือนสตรีบางรายตัดสินใจเลือกวิธีการทำแท้งที่หลากหลายและคิดว่าน่าจะได้ผลโดยมักทำร้ายตัวเองก่อน เช่น การกินยาขับเลือด การทำร้ายตัวเองด้วยวิธีการต่างๆที่คิดว่าสามารถทำให้ทารกในครรภ์ออกมาได้ ส่วนสตรีบางรายไม่ได้ตัดสินใจที่จะทำแท้งด้วยตนเองก็จะสรรหาวิธีการและขั้นตอนในการทำแท้งที่แตกต่างกันไป และมักจะมีกระบวนการทางการแพทย์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น การขูดมดลูก การดูดทารกในครรภ์ การฉีดยาหรือรับประทานยาขับเลือดเพื่อเป็นการบังคับการบีบตัวของมดลูก โดยพบว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างตัดสินใจทำแท้งส่วนใหญ่จะเลือกสถานที่ทำแท้งที่คิดว่าตนเองมีความปลอดภัยโดยใช้หลักการประเมินสภาพภายนอกของสถานที่ทำแท้งเป็นเบื้องต้นแม้จะไม่ทราบเรื่องขั้นตอนหรือกระบวนการในการทำแท้งเลยก็ตาม

2) สาเหตุเบื้องต้นในการตั้งครรภ์ สาเหตุหลักมักมาจากฝ่ายชายที่ขาดการป้องกันและขาดการคุมกำเนิดที่ดีพอ ประกอบกับการขาดความร่วมมือในการคุมกำเนิดอย่างเต็มที่หรือในบางรายแทบจะไม่มีป้องกันแต่อย่างใด ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายมักจะไม่มีความคาดหวังและมักผลัดภาระเรื่องของการคุมกำเนิดว่าเป็นภาระของฝ่ายผู้หญิงและผู้หญิงต้องเป็นฝ่ายรับผิดชอบมากกว่าดังจะเห็นได้จากการที่พยายามมีการคิดค้นหาวิธีในการควบคุมการกำเนิดแบบหลากหลายเกิดขึ้น อาทิเช่น การนับระยะปลอดภัย การรับประทานยาคุมกำเนิดแบบชนิดต่างๆ แม้จะเป็นการคุมกำเนิดก็จริงแต่ยังขาดเรื่องของการให้ความรู้และความเข้าใจต่อวิธีการคุมกำเนิดที่ดีพอ ขาดความสมบูรณ์เรื่องของการให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำสิ่งส่งผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพภายหลังต่อสตรีได้ พบว่าสาเหตุที่สตรีกลุ่มตัวอย่างบางรายไม่มีการคุมกำเนิดเพราะกลัวผลกระทบที่จะตามมาภายหลังจากการใช้วิธีการคุมกำเนิดแบบต่างๆ เช่น มีอาการแพ้ยา คลื่นไส้ อาเจียน มีความผิดปกติของร่างกาย น้ำหนักเพิ่มขึ้น มีความผิดปกติของระบบ

ประจำเดือน ฯลฯ ซึ่งสังเกตได้ว่าหากมองในสภาพความเป็นจริงแล้วฝ่ายชายในทางปฏิบัติเรื่อง การคุมกำเนิดน่าจะมีความสะดวก ปลอดภัย รวมทั้งได้รับผลกระทบข้างเคียงน้อยกว่าผู้หญิง มาก เช่น วิธีการการใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งถือว่าปลอดภัยและเป็นวิธีการที่ถือว่าดีที่สุดในการ คุมกำเนิดรวมทั้งสามารถหลีกเลี่ยงโรคที่มาจากเพศสัมพันธ์ได้อีกด้วย

นอกจากนี้แล้วสาเหตุของการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ยังมีความเกี่ยวข้องกับ รูปแบบสังคมและวัฒนธรรมไทยที่มีเงื่อนไขที่ผูกมัดอยู่กับเรื่องเพศที่เกี่ยวกับบทบาทของเพศชาย ที่กำหนดให้ฝ่ายชายมีอำนาจที่มากกว่าผู้หญิงในทุกๆเรื่องโดยเฉพาะเรื่องของเพศ ทั้งนี้เพราะ ผู้หญิงในสังคมไทยไม่สามารถบอกพฤติกรรมเรื่องเพศกับผู้ชายได้จึงทำให้ผู้หญิงไม่กล้าพูดในเรื่อง เพศ เพราะเกรงว่าหากพูดไปแล้วกลัวผู้ชายจะมองว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี หรือมีความซ้ำของในเรื่องเพศ โดยพบว่าหากฝ่ายหญิงให้ฝ่ายชายสวมถุงยางอนามัยก็จะไม่ยินยอมและมักคิดว่าการสวมถุงยาง อนามัยทำให้มีความรู้สึกไม่เป็นธรรมชาติและการที่มีเพศสัมพันธ์กับฝ่ายหญิงซึ่งเป็นคู่รักของตน เพียงคนเดียวไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นจึงไม่จำเป็นต้องใช้ถุงยางอนามัย เพราะผู้ชายมักจะมี ความหลงผิดว่าการสวมถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ แต่ไม่ คิดถึงเรื่องของการตั้งครรภ์ของฝ่ายหญิงเลย ประกอบกับผู้หญิงในสังคมไทยส่วนใหญ่ไม่กล้าที่จะ บอกให้ฝ่ายชายสวมถุงยางอนามัย รวมทั้งไม่สามารถที่จะบอกวิธีการป้องกันหรือขัดขวางเรื่องเพศ ได้หากฝ่ายชายมีความต้องการทางเพศเพราะกลัวว่าฝ่ายชายจะไม่รักหรือเลิกคบเป็นคู่รัก ซึ่งสิ่งที่ กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นความคิดที่ผิดอย่างมากและนำมาสู่ภาวะของการตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาได้ ในที่สุด

3) ระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการตั้งครรภ์ พบว่าสตรีในกลุ่มตัวอย่างที่มี เพศสัมพันธ์กับคู่รักภายในระยะเวลาที่ไม่นานมากนัก ทั้งนี้เพราะอยู่ในช่วงวัยรุ่นทำให้เกิดความ ออยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ ประกอบกับสภาพร่างกายที่อยู่ในวัยของการเจริญพันธุ์อย่างเต็มที่ ที่ ร่างกายมีความสมบูรณ์จึงมีพร้อมของการตั้งครรภ์ได้อย่างปกติ และพบว่าสถานภาพสตรีในกลุ่ม ตัวอย่างที่อยู่ก่อนสมรสจะมีโอกาสเกิดการตั้งครรภ์ได้ง่ายกว่ากลุ่มสตรีที่อยู่กับครอบครัว เพื่อน หญิง แต่ถึงอย่างไรสตรีในกลุ่มตัวอย่างบางรายจะไม่ได้อยู่กับคู่รักก็สามารถมีเพศสัมพันธ์กันได้ เช่น ที่บ้านของฝ่ายชาย โรงแรม หอพัก ฯลฯ โดยจะเกิดจากการถูกชักชวนหรือถูกล่อลวงของผู้ เป็นคู่รักของตนเอง ทั้งนี้เป็นเพราะด้วยวัยที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่นที่มีความอยากรู้อยากลองในเรื่อง เพศ และพบว่าสตรีในกลุ่มนี้เป็นผู้ที่ไวใจในตัวฝ่ายชายจึงเกิดการขาดการระมัดระวังตัวนำมาสู่การมี

เพศสัมพันธ์โดยขาดสติ มีข้อสังเกตว่าบางรายเมื่อฝ่ายชายมีเพศสัมพันธ์ด้วยแล้วก็ไม่ได้คิดที่จะผูกผันกับสตรีคนนั้นอีก ประกอบกับการขาดความรู้ความเข้าใจในการคุมกำเนิดและการขาดการป้องกันในระหว่างมีเพศสัมพันธ์อย่างถูกต้องยิ่งนำมาสู่การตั้งครรภ์ได้โดยง่ายยิ่งขึ้น

4) สาเหตุในการตัดสินใจทำแท้ง พบว่าเมื่อสตรีกลุ่มตัวอย่างเมื่อรู้ตัวว่าตั้งครรภ์จะมีการประเมินผลภายในตัวเองว่าหากเก็บครรภ์ไว้จะเป็นอย่างไรในอนาคต ถ้ามีผลเสียมากกว่าผลดี ผู้หญิงเหล่านี้ก็จะเลือกตัดสินใจที่จะทำแท้งเพื่อเป็นทางออก โดยสาเหตุของการตัดสินใจทำแท้งนั้นสตรีแต่ละคนล้วนมีปัญหาที่หลากหลาย เช่น กำลังศึกษา ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจของตนเองและครอบครัว หรือกลัวการถูกประณามจากสังคมภายนอก กลัวพ่อแม่จะผิดหวังเสียใจ ฯลฯ เหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้ผู้หญิงตัดสินใจที่จะเลือกวิธีการทำแท้งได้โดยไม่ยากนัก โดยพบว่าเมื่อสตรีตั้งครรภ์โดยไม่พึงปรารถนามักเป็นผู้แบกรับภาระเรื่องการทำแท้งไว้ทั้งหมดเพียงผู้เดียว โดยฝ่ายชายมักไม่ค่อยมีบทบาทในการช่วยเหลือหรือบางรายปิดความลับมิชอบให้ผู้หญิงเพียงลำพัง สตรีกลุ่มนี้จึงต้องแบกรับภาระความทุกข์ทรมานทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ต้องปิดบังซ่อนเร้นจากสังคมภายนอก ดังนั้นการตัดสินใจทำแท้งจึงเป็นทางออกเพื่อให้อาการเหล่านี้ยุติลงอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

5) ผู้ที่ให้การแนะนำ เมื่อเกิดภาวะการตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาเกิดขึ้น พบว่าสตรีกลุ่มนี้มีความต้องการที่จะได้รับการแนะนำในการทำแท้งจากเพื่อนหญิงที่คิดว่ามีความสนิทที่สุด ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะสตรีที่ตั้งครรภ์อย่างไม่พึงปรารถนามีความต้องการหาเพื่อน เพื่อที่จะรับฟังเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นเพราะในช่วงเวลาเกิดปัญหาสตรีกลุ่มนี้มักจะตกอยู่ภายใต้ภาวะเก็บกด เช่น รู้สึกกลัว เครียด โลกมืดมน สับสน อับอายเพราะกลัวคนภายนอกจะรับรู้เรื่องราวของตน กลัวการได้รับการประณามจากสังคมว่าเป็นคนชั่วคนเลวหรือสตรีสำส่อน ไม่รักนวลสงวนตัวมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส นอกจากนี้แล้วผู้หญิงกลุ่มนี้ก็ยังคงเลือกที่จะได้รับคำแนะนำจากคู่รัก ทั้งนี้เพราะสตรีกลุ่มนี้จะมีเกณฑ์ในการเลือกผู้ที่จะแนะนำ คือ เลือกบุคคลที่คิดว่าไว้ใจและเข้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้มากที่สุด และสามารถไว้วางใจได้ว่าจะเก็บเรื่องราวทั้งหมดไว้เป็นความลับได้ การที่สตรีกลุ่มนี้เลือกปรึกษาเพื่อนหญิงและคู่รักเพราะสืบเนื่องมาจากสถาบันครอบครัวและโรงเรียนไม่ได้มีการให้การอบรมและสั่งสอนในเรื่องเพศที่เพียงพอคิดว่าเรื่องการพูดเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ดั่งงาม เป็นเรื่องที่น่าอับอาย และเป็นสิ่งที่ควรปกปิดไม่ควรเปิดเผย แต่ด้วยความเป็นลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมของวัยรุ่นที่มีความอยากรู้อยากลอง

โดยเฉพาะเรื่องเพศ ทำให้เกิดพฤติกรรมที่อยากรู้เกิดขึ้นกับเพศตรงข้ามนำมาสู่ภาวะการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น เมื่อเกิดปัญหาสตรีกลุ่มตัวอย่างจึงพยายามแสวงหาทางออกให้กับตัวเอง โดยปรึกษาเพื่อนที่อยู่ในวัยเดียวกันเพราะคิดว่าบุคคลที่อยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกันน่าจะมีความเข้าใจและพร้อมที่จะรับฟังช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้มากกว่าบิดามารดาหรือคนในครอบครัว เหตุผลที่สตรีเหล่านี้ไม่คิดปรึกษานักชราในครอบครัวเพราะเกรงจะเกิดปัญหาใหญ่ตามมาภายหลัง ประกอบกับครอบครัวไทยที่ยังยึดติดกับค่านิยมเรื่องเพศที่ว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสถือเป็นสิ่งที่ผิดอยู่แล้ว หากรับรู้ว่าจะเกิดภาวะการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้นย่อมก่อให้เกิดปัญหาที่ร้ายแรงตามมายิ่งกว่า นี่คือเหตุผลที่สตรีกลุ่มนี้ไม่เลือกที่จะปรึกษาครอบครัว

6) วิธีทำแท้ง พบว่าวิธีการในการทำแท้งของสตรีกลุ่มตัวอย่างที่ตัดสินใจเลือกจะมีหลากหลายวิธีการและมีกระบวนการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพทางด้านเศรษฐกิจของสตรีแต่ละคนเป็นพื้นฐานหลัก โดยพบว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างจะเลือกวิธีการทำแท้งด้วยตนเองก่อน เช่น การพยายามทำงานหนัก การชกหน้าท้อง การพยายามทำให้คลื่นไส้ ฯลฯ หรือพยายามกินยาสตรีต่างๆ เช่น ยาสตรีเบนโด ยาสตรีเพ็ญภาค ซึ่งเป็นกระบวนการทางความคิดที่ว่าวิธีการเหล่านี้จะสามารถช่วยให้แท้งทารกในครรภ์ได้ แต่เมื่อพบว่าไม่ได้ผลก็จะพยายามหาวิธีการในลักษณะอื่น โดยมีวิธีการในระบบการแพทย์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งพบว่าสตรีกลุ่มนี้จะมีการเลือกวิธีการทำแท้งอยู่ 2 ลักษณะดังนี้ วิธีแรกคือการใช้เครื่องมือเข้าไปทำให้เกิดอาการแท้ง เช่น การดูดมดลูก การดูดทารกในครรภ์ วิธีที่สองคือการทำแท้งโดยวิธีการทำลายทารกในครรภ์โดยใช้วิธีการกระตุ้นการบีบตัวของมดลูก การที่สตรีแต่ละคนเลือกวิธีการในการทำแท้งในลักษณะต่างๆ มักจะไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นแก่ตนเองมากนักทั้งนี้เพราะคิดว่าหากเกิดการตั้งครรภ์จะมีความยากลำบากยิ่งกว่าทำให้เกิดผลกระทบที่มีปัญหาต่อระบบสุขภาพตามมาอย่างที่ไม่หลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้วิธีการทำแท้งในแต่ละลักษณะก็มีความสัมพันธ์กับอัตราค่าบริการและสถานที่ในการทำแท้งอีกด้วย

7) อัตราค่าบริการและสถานที่ในการทำแท้ง มีความสัมพันธ์กับเรื่องอายุของครรภ์เช่นกัน โดยสถานที่ทำแท้งเดือนส่วนใหญ่มักมีอัตราการทำแท้งที่แตกต่างกัน หากอายุครรภ์มากก็จะเก็บค่าบริการที่ค่อนข้างแพงหรือหากสตรีเลือกการทำแท้งที่ต้องใช้กรรมวิธีและขั้นตอนมาก ค่าบริการก็จะสูงตามไปด้วย ทั้งนี้เพราะทางสถานที่ทำแท้งเดือนอ้างว่ามีกระบวนการและขั้นตอนที่ซับซ้อนต้องใช้อุปกรณ์มาก และนอกจากนี้แล้วทางสถานที่ทำแท้งเดือนมักจะมีการประเมิน

ฐานะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ทำแท้งเป็นพื้นฐานด้วยคือวิธีการทำแท้งมีความสัมพันธ์กับรายได้ของสตรี หากเป็นนักศึกษาที่ยังไม่มีรายได้เป็นของตนเองจะมีการลดหย่อนเรื่องอัตราค่าบริการในการทำแท้งด้วย และยังให้สิทธิในการทำแท้งว่าจะเลือกการทำแท้งโดยวิธีใดได้อีกด้วย สตรีบางรายตัดสินใจที่จะเลือกวิธีการที่คิดว่าตัวเองปลอดภัยและมีความเจ็บปวดน้อยที่สุดแม้จะเสียค่าใช้จ่ายมากก็ตาม ส่วนสตรีที่ไม่มีเงินสำหรับการทำแท้งก็มักเลือกวิธีการที่ทำแท้งด้วยตนเองโดยพยายามเลือกวิธีการที่คิดว่าได้ผลมากที่สุด ส่วนสถานที่ทำแท้งเป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ได้เข้าสู่ในระบบบริการสุขภาพแต่อย่างไร ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะประเทศไทยไม่ได้กำหนดให้มีการทำแท้งได้อย่างเสรีและเป็นการผิดหลักกฎหมายรวมทั้งหลักทางด้านศีลธรรม จึงทำให้สถานที่ทำแท้งเถื่อนมักจะมีการเปิดให้บริการอย่างลับๆ ดังนั้นจึงทำให้สตรีเหล่านี้ไม่มีโอกาสในการเลือกตัดสินใจมากนัก และไม่สามารถที่จะได้รับการให้บริการทางสุขภาพที่ดีในเรื่องการทำแท้งได้ พบว่าสตรีเหล่านี้ต้องเผชิญชะตากรรมโดยที่ไม่ทราบว่าการทำแท้งนั้นถูกต้องตามหลักการแพทย์หรือไม่เมื่อเกิดปัญหาหรือข้อผิดพลาด เช่น การตกเลือดหรือมีปัญหาต่อสุขภาพตามมา สิ่งนี้สตรีกลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้รับผิดชอบด้วยตัวเองและต้องเผชิญกับปัญหาหากการทำแท้งได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

กล่าวโดยสรุปการตั้งครรภ์แบบไม่พึงประสงค์เป็นเพราะเงื่อนไขสำคัญของการขาดการควบคุมกำเนิดที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ประกอบกับการขาดความสามารถในเรื่องการควบคุมภาวะอารมณ์ของทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย ทำให้นำไปสู่การขาดสติในการควบคุมตนเองจนกระทั่งมีเพศสัมพันธ์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ นี่คือสภาวะของการขาดการควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ของตนเองได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้ด้วยค่านิยมและบรรทัดฐานที่ออกกฎขึ้นมาควบคุมพฤติกรรมของเพศที่ไม่เสมอกันด้วย ฝ่ายหญิงไม่ค่อยมีสิทธิที่จะเป็นฝ่ายปกป้องตัวเองหรือขัดค้านเรื่องเพศต่อผู้ชายได้ ในบางรายมีความไว้วางไว้เชื่อใจคู่รักจนมากเกินไปทำให้เกิดภาวะเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้โดยง่าย พบว่าเมื่อสตรีเกิดภาวะการตั้งครรภ์เกิดขึ้นย่อมแสวงหาทางออกโดยมีปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดทิศทางเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเป็นที่น่าสังเกตว่าสตรีกลุ่มนี้จะแสวงการทำแท้งโดยปรึกษาเพื่อนหรือคู่รักมากกว่าบุคคลภายในครอบครัว ทั้งนี้เพราะคิดว่าบุคคลเหล่านี้อยู่ในช่วงวัยเดียวกันน่าจะมีความเข้าใจและเห็นใจมากกว่าบุคคลภายในครอบครัว ซึ่งครอบครัวภายใต้วัฒนธรรมไทยยังยึดติดว่าถึงอย่างไรการตั้งครรภ์ก่อนสมรสก็ถือว่าเป็นสิ่งผิดทำให้เมื่อเกิดปัญหาสตรีเหล่านี้จึงเป็นเลือกที่จะปรึกษาครอบครัว ส่วนปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจก็เป็นตัวกำหนดและเป็นตัวที่ชี้นำมาสู่การเลือก

วิธีการทำแท้งรวมทั้งวิธีการทำแท้ง โดยสตรีกลุ่มนี้มักจะไม่ได้คำนึงถึงกระบวนการและวิธีการในการทำแท้งอย่างถูกวิธีนักและเป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีการทำแท้งในระบบบริการสุขภาพเลยเป็นการทำแท้งในลักษณะเถื่อนทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะข้อจำกัดทางด้านกฎหมายและข้อจำกัดทางด้านศีลธรรมเป็นพื้นฐานจึงทำให้การทำแท้งต้องทำอย่างลับๆ ประกอบกับข้อจำกัดในเรื่องเวลาของอายุครรภ์จึงทำให้สตรีกลุ่มดังกล่าวเลือกตัดสินใจที่ทำแท้งภายในระยะเวลาที่รวดเร็ว นอกจากนี้การทำแท้งถือว่าเป็นภาวะที่สถานที่ทำแท้งต้องให้ความรับผิดชอบแก่ผู้หญิงเหล่านี้มากนัก เมื่อทำเสร็จสิ้นกระบวนการก็ถือว่าเป็นการสิ้นสุด เหล่านี้นำมาสู่ปัญหาต่อระบบสุขภาพของสตรีภายหลังทำแท้ง และสตรีเหล่านี้ก็ต้องเป็นฝ่ายรับผิดชอบแต่เพียงลำพังอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

4.1.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับคู่รัก

ตารางที่ 6 แสดงถึงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคู่รัก

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคู่รักตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	คู่รักที่ทำให้ตั้งครรภ์	อาชีพ	อายุ	ระยะเวลาในการคบหา(ปี)
1	1	1	พนักงานบริษัทเอกชน	27 ปี	3 ปี
2	1	1	พนักงานบริษัทเอกชน	25 ปี	5 ปี
3	2	1	คนที่ 1 นักศึกษา คนที่ 2 นักศึกษา	คนที่ 1 21 ปี คนที่ 2 18 ปี	คนที่ 1 4 ปี คนที่ 2 2 ปี
4	3	2	คนที่ 1 นักเรียน คนที่ 2 นักศึกษา คนที่ 3 นักศึกษา	คนที่ 1 ปี คนที่ 2 25ปี คนที่ 3 23ปี	คนที่ 1 1ปี คนที่ 2 3ปี คนที่ 3 1ปี
5	1	1	วิศวกร	35	6
6	1	1	นักศึกษา	20	2
7	2	1	คนที่ 1 นักศึกษา คนที่ 2 นักศึกษา	คนที่ 1 20 คนที่ 2 20	คนที่ 1 1 คนที่ 2 1
8	1	1	พนักงานธนาคาร	23	4
9	1	1	-	-	1
10	2	2	คนที่ 1 นักเรียน คนที่ 2 พนักงานบริษัทเอกชน	คนที่ 1- คนที่ 2 22	คนที่ 2 4

* คู่รัก หมายถึง ผู้ชายคนรักที่คบหาดูใจกันในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งโดยไม่ได้มีการแต่งงาน หรือจดทะเบียนสมรสกัน ในบางรายมีการใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันมีลักษณะที่เปิดเผยและไม่เปิดเผย

จากตารางที่ 6 แสดงรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับคูรักรังนี้

แสดงถึงจำนวนคูรักรั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนคูรักรั้งจำนวน 3 คน
1 ราย จำนวน 2 คน 3 ราย จำนวน 1 คน 6 ราย

แสดงถึงคูรักรั้งที่ทำให้ตั้งครรภ์พบว่า เป็นคูรักรั้งคนที่ 1 จำนวน 8 ราย เป็นคูรักรั้งคนที่สองจำนวน
2 ราย

แสดงถึงอาชีพของคูรักรั้งของกลุ่มตัวอย่าง(ซึ่งในที่นี้รวมอาชีพของคูรักรั้งตั้งแต่อดีตจนถึง
ปัจจุบัน)โดยพบว่า มีอาชีพนักเรียนนักศึกษาจำนวน 8 ราย อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 4 ราย
พนักงานธนาคาร 1 ราย วิศวกร 1 ราย

จากข้อมูลตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคูรักรั้งสามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1) จำนวนคูรักรั้ง อาชีพ และอายุ พบว่าคูรักรั้งของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนคูรักรั้งตั้งแต่ 1 -3 คน และพบว่าอาชีพของคูรักรั้งโดยมากอยู่ในช่วงวัยของการศึกษาเล่าเรียนเป็นส่วนใหญ่โดยมีอายุตั้งแต่ 18-22 ปี และช่วงวัยดังกล่าวนี้เป็นวัยที่อยู่ในระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีแทบทั้งสิ้น สิ่งนี้สามารถตั้งข้อสังเกตได้ว่าสตรีในกลุ่มตัวอย่างที่มีคูรักรั้งมากกว่า 2 คนขึ้นไปจะมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรั้งตั้งแต่อายุน้อย และมีเพศสัมพันธ์กันในขณะที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน โดยพบว่าหากสตรีในกลุ่มตัวอย่างคนใดมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อยจะสามารถเลือกการมีคูรักรั้งได้อีกหลายคน ปัจจัยที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อยมีได้หลายกรณีทั้งที่ยินยอมและไม่ยินยอม เช่น ถูกล่อลวงจากเพื่อนชาย หรือขาดความระมัดระวังเมื่ออยู่กับเพศตรงข้าม ฯลฯ ส่วนในบางรายมักตัดสินใจยินยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์เพราะคิดว่าการที่มีเพศสัมพันธ์กับคูรักรั้งของตนเองนั้นเป็นสิ่งที่ควรกระทำและไม่ถือว่าการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายหลายคนเป็นการกระทำที่ผิด สิ่งนี้สามารถวิเคราะห์ได้ว่าสตรีที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนจะมีอัตราการเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์หลายคู่ได้มากกว่ากลุ่มช่วงวัยอื่น ทั้งนี้เพราะถือเป็นช่วงของวัยซึ่งอยู่ในวัยรุ่นที่มีลักษณะพื้นฐานที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ สภาพจิตใจ และสภาพร่างกายจากวัยเด็กไปสู่วัยเป็นผู้ใหญ่ที่อยากรู้อยากลองในเรื่องของเพศสัมพันธ์ ประกอบกับสภาพของสังคมไทยที่เคร่งครัดและปิดกั้นเรื่องเพศศึกษาทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์โดยขาดการป้องกันและโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่มีความรู้เรื่องเพศ

จนนำมาสู่การขาดการป้องกันการตั้งครรภ์อย่างถูกต้องและเหมาะสม พบว่าสตรีที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกและกับคู่อรักคนแรก มักจะไม่นิยมการใช้ถุงยางอนามัยในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ และในบางรายมีความคิดที่ผิดว่าหากมีเพศสัมพันธ์ไม่บ่อยครั้งก็ไม่สามารถตั้งครรภ์ได้ หรือมีความคิดที่ว่าหากมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่วัยเด็กไม่สามารถที่จะตั้งครรภ์ได้ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยทำงานจะมีอายุระหว่าง 22-35 ปี จากตารางในขั้นต้นสามารถสังเกตได้ว่าจะมีคู่อรักเพียงคนเดียวทั้งนี้อาจจะด้วยระดับของการศึกษา วุฒิภาวะที่มีความคิดในเรื่องการมีคู่อรักที่ถูกต้อง แต่ถึงอย่างไรการมีเพศสัมพันธ์โดยขาดการป้องกันและควบคุม สิ่งนี้วิเคราะห์ได้ว่าการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์สามารถเกิดขึ้นได้ไม่ว่าจะอยู่ในอาชีพ อายุหรือการศึกษาใด

2) ระยะเวลาในการคบหาและลำดับคู่อรักที่ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ ระยะเวลาในการคบหา กันมีความสัมพันธ์กับลำดับคู่อรักที่ทำให้ตั้งครรภ์ด้วย โดยพบว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีระยะเวลาในการคบหาดูใจกันไม่นานมากนักก็ตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์กัน แม้สตรีกลุ่มตัวอย่างบางรายจะไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กันบ่อยครั้งก็ตาม สิ่งนี้ทำให้เกิดภาวะการตั้งครรภ์เกิดขึ้นได้ง่ายเช่นกัน ทั้งนี้เพราะขาดการป้องกันที่มีประสิทธิภาพประกอบกับภาวะร่างกายที่อยู่ในภาวะของวัยเจริญพันธุ์ ส่วนลำดับของการมีคู่อรักพบว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างมักจะตั้งครรภ์กับคู่อรักคนแรกมากกว่าคู่อรักคนที่สองหรือคู่อรักคนต่อไป ทั้งนี้เพราะในการมีเพศสัมพันธ์กันแต่ครั้งฝ่ายหญิงมักจะไม่มีการประเมินภาวะในความรับผิดชอบของฝ่ายชายที่ดีพอ อีกทั้งเพราะเงื่อนไขของการมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่มีอายุน้อย และด้วยความไร้เดียงสาในเรื่องเพศทำให้ไม่รู้เท่าทันฝ่ายชาย ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิดและขาดความรู้เรื่องการยับยั้งชั่งใจ เมื่อฝ่ายชายพูดด้วยวาจาที่อ่อนหวานก็รู้สึกชอบพอและเกิดความรัก ทำให้เกิดความคิดว่าการที่เสียสละความบริสุทธิ์สามารถทำให้ฝ่ายชายรักและดูแลตนเองได้ดี นอกจากนี้ยังพบว่าสตรีบางรายมักจะให้ความไว้วางใจฝ่ายชาย โดยที่ไม่ได้มีความระมัดระวังตัวในการไปมาหาสู่กัน ในบางรายมักจะไปกับฝ่ายชายเพียงลำพัง เท่ากับว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ฝ่ายชายได้ล่วงเกินทางเพศได้ง่าย สิ่งนี้เป็นอีกสาเหตุหนึ่งของการเกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาเกิดขึ้น

กล่าวโดยสรุปด้วยค่านิยมในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของสังคมไทยที่กำหนดให้ฝ่ายชายเป็นเพศที่เป็นผู้นำในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศฝ่ายชายต้องการแสดงถึงความเป็นชายและเป็นผู้นำตามไปด้วย ด้วยบรรทัดฐานทางเพศที่กำหนดให้ฝ่ายชายมีลักษณะทางเพศที่เป็นฝ่ายรุก และแสวงหาให้ได้มาซึ่งความบริสุทธิ์ของเพศหญิง สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมในการเอาเปรียบ

ทางเพศโดยปราศจากขอบเขตและความรับผิดชอบของฝ่ายชาย จากตารางในขั้นต้นที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากพฤติกรรมของฝ่ายชายที่แสดงข้อมูลในลักษณะพื้นฐานถึงแม้จะอยู่ในกลุ่มช่วงอายุใด การศึกษาในระดับใดก็ตาม ฝ่ายชายก็มักจะขาดหลักขาดการรับผิดชอบต่อเรื่องเพศและขาดการป้องกันที่มีประสิทธิภาพด้วยกันทั้งนั้น หากมองในเรื่องการคุมกำเนิดที่เป็นตัวแปรสำคัญที่นำมาสู่การตั้งครรภ์ของสตรีกลุ่มตัวอย่างนั้น ในความเป็นจริงแล้วฝ่ายชายสามารถคุมกำเนิดได้ดีกว่าเพศหญิงและไม่เกิดผลกระทบเท่ากับเพศหญิง แต่ฝ่ายชายเลือกที่จะใช้วิธีในการคุมกำเนิดน้อยวิธีมากเช่น การใช้ถุงยางอนามัยและการหลั่งภายนอก นอกจากนั้นฝ่ายหญิงต้องเป็นผู้แบกรับภาระเรื่องการคุมกำเนิดเกือบทั้งหมด เช่น การรับประทานยาคุมกำเนิดแบบต่างๆ ซึ่งในทางปฏิบัติฝ่ายชายสามารถที่จะมีการคุมกำเนิดที่ปลอดภัยและสะดวกกว่าเพศหญิงมาก เพราะผลกระทบข้างเคียงที่จะเกิดขึ้นกับฝ่ายชายแทบจะไม่เกิดขึ้นเลยหรือเกิดขึ้นได้น้อยมากเมื่อเทียบกับฝ่ายหญิง เพียงแต่ฝ่ายหญิงถูกสังคมกำหนดและคาดหวังให้เป็นผู้คุมกำเนิดมากกว่าฝ่ายชาย ส่วนฝ่ายหญิงได้รับการขูดเกลามาจากสังคมในเรื่องของพรหมจรรย์และกำหนดให้ต้องยึดถึงปฏิบัติอย่างเคร่งครัด แต่ถึงอย่างไรการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรก็เกิดขึ้น เพราะด้วยความอ่อนประสพการณ์เรื่องเพศ การขาดความรู้ในเรื่องการป้องกันที่ดีพอ รวมถึงการขาดความยับยั้งชั่งใจเมื่อฝ่ายชายเป็นผู้ร้องขอสิ่งนี้นำมาสู่การมีเพศสัมพันธ์กับคู่วัยและนำมาสู่การตั้งครรภ์อย่างไม่พึงปรารถนาเนื่องจากพฤติกรรมทางเพศของสังคมไทยแทบทั้งสิ้น

4.1.1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับบริการด้านสุขภาพภายหลังจากการทำแท้ง

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการรับบริการด้านสุขภาพภายหลังจากการทำแท้ง

กลุ่มตัวอย่าง	สถานที่เข้ารับบริการตรวจสุขภาพภายหลังทำแท้ง	จำนวนครั้งในการตรวจรักษาภายหลังจากทำแท้ง	วิธีการให้การรักษา	ระยะเวลาในการตรวจรักษา	อาการเจ็บป่วยที่ได้รับภายหลังทำแท้ง			
					ความผิดปกติของประจำเดือน	ปวดท้องน้อยบริเวณมดลูก	เป็นไข้	ตกเลือดเลือดออกทางช่องคลอด
1	คลินิกเอกชนใกล้บ้าน	1	รับประทานยาเพื่อบรรเทาอาการปวดท้อง	ประมาณ 1 ชั่วโมง	✓	✓		
2	ร้านขายยา	1	รับประทานยาแก้ปวดลดไข้	-	✓		✓	
3	คลินิกเอกชนใกล้บ้าน	1	รับประทานยาแก้ปวดลดไข้	ประมาณ 1 ชั่วโมง	✓		✓	
4	-	ไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ	-	-	✓			✓
5	-	ไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ	-	-	✓		✓	
6	-	ไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ	-	-	✓		✓	
7	โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง	1	ชุดมดลูก	2-3 วัน	✓	✓		✓
8	-	ไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ	-	-	✓	✓		
9	-	ไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ	-	-	✓			
10	-	ไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ	-	-	✓	✓		

จากตารางที่ 7 แสดงรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับการรับบริการด้านสุขภาพภายหลังจากการทำแท้งดังนี้

สถานที่เข้ารับบริการตรวจสุขภาพภายหลังทำแท้งพบว่าเข้ารับบริการด้านสุขภาพที่คลินิก เอกชนใกล้บ้านจำนวน 2 ราย ร้านขายยาจำนวน 1 ราย และโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งจำนวน 1 ราย นอกจากนี้พบว่าไม่ได้เข้ารับการใช้บริการด้านสุขภาพภายหลังทำแท้งเป็นจำนวน 6 ราย

จำนวนครั้งในการตรวจรักษาภายหลังจากทำแท้งพบว่าเข้ารับบริการด้านสุขภาพภายหลังทำแท้งจำนวน 1 ครั้ง 4 รายและไม่ได้เข้ารับบริการสุขภาพภายหลังทำแท้งจำนวน 6 ราย

วิธีการในการรักษารับประทานยาเพื่อบรรเทาอาการปวดท้องจำนวน 1 ราย รับประทานยาแก้ปวดลดไข้จำนวน 2 ราย ชูตมดลูกจำนวน 1 ราย และไม่ได้รับการรักษาโดยวิธีการใดเลย จำนวน 6 ราย

ระยะเวลาในการตรวจรักษาในบริการด้านสุขภาพพบว่ามี การเข้ารับการรักษา 1 ชั่วโมง 2 ราย 2-3 วัน 1 ราย และไม่ได้เข้ารับการรักษาเลย 7 ราย

อาการเจ็บป่วยที่ได้รับหลังจากทำแท้งพบว่าเกิดความผิดปกติของประจำเดือน 10 ราย ปวดท้องน้อยบริเวณมดลูกจำนวน 4 ราย เป็นไข้ 4 ราย ตกเลือดเลือดออกในช่องคลอดจำนวน 2 ราย

จากข้อมูลตารางที่ 7 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการรับบริการด้านสุขภาพภายหลังจากการทำแท้งสามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1) สถานที่ในการเข้ารับบริการตรวจสุขภาพภายหลังจากทำแท้ง เป็นที่น่าสังเกตว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างมักจะเข้ารับรักษาตัวในสถานพยาบาลขนาดเล็ก เช่น คลินิกเอกชน ร้านขายยา ซึ่งมีลักษณะเป็นการรักษาโรคที่เจ็บป่วยทั่วไป ไม่ได้เป็นการรักษาโรคเฉพาะทางและไม่ได้มีการใส่ใจในระบบสุขภาพของสตรีที่ผ่านการทำแท้งมากนัก เพียงแค่รักษาอาการตามที่ผู้ป่วยเป็น และนอกจากนี้สถานที่ให้บริการสุขภาพประเภทนี้ เมื่อเกิดอาการเจ็บป่วยก็สามารถไปทำการรักษาได้

ง่ายและอยู่บริเวณที่ตนเองพักอยู่อาศัย สิ่งที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือไม่มีสตรีกลุ่มตัวอย่าง รายใดเลือกที่จะเข้ารับบริการตามสถานบริการสุขภาพขนาดใหญ่ เช่น โรงพยาบาล ทั้งนี้เป็น เพราะกลุ่มตัวอย่างมักจะคิดว่าตนเองมีอาการเจ็บป่วยเพียงเล็กน้อย หรือในบางรายถ้าไม่เกิด อาการเจ็บป่วยที่รุนแรงก็มักจะไม่ได้เข้ามาตรวจรักษาจากสถานที่ในการเข้ารับบริการตรวจสุขภาพ ทั้งนี้เพราะมีความคิดที่ว่าการทำแท้งเป็นเรื่องที่น่าอับอายไม่สามารถที่จะมีใครล่วงรู้ปัญหานี้ได้ เพราะถ้าหากเข้าไปรักษาที่สถานที่ให้บริการสุขภาพจะมีการซักถามประวัติ อาจส่งผลให้มี ผลกระทบทางด้านสังคม คนภายนอกไม่รู้ในการกระทำของตน จึงทำให้ไม่กล้าที่จะเปิดเผย ดังนั้นสตรีกลุ่มตัวอย่างจึงมักจะตัดสินใจที่จะเข้ารับรักษาที่สถานบริการสุขภาพเฉพาะในกรณีที่มี ความเจ็บป่วยอย่างรุนแรง หรือมีปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพเท่านั้น

2) จำนวนครั้งและระยะเวลา พบว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนครั้งในการตรวจรักษาน้อย และระยะเวลาในการรักษาค่อนข้างจะสั้นด้วย ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการเลือกสถานที่ให้บริการ ทางด้านสุขภาพมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน หากเลือกสถานบริการที่เป็นสถานบริการในการ รักษาโรคทั่วไปและมีการรักษาขนาดเล็ก มักจะไม่มีภาระค้ำึงถึงระบบผลกระทบของระบบ สุขภาพของสตรีที่ผ่านการทำแท้งแต่อย่างไร ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะสถานที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเป็น การรักษาเพียงพื้นฐานเท่านั้น และกลุ่มสตรีตัวอย่างก็ไม่พร้อมที่จะเปิดเผยข้อมูลในการรักษาจึง ทำให้มีกระบวนการและวิธีการในการรักษาเป็นไปตามความต้องการของกลุ่มตัวอย่างเอง ดังนั้นจำนวนครั้งในการรักษาและระยะเวลาในการรักษาจึงมักน้อยตามไปด้วย และยัง พบว่าในบางรายไม่มีการเข้ารับการรักษาพยาบาลเลย

3) การเข้ารับการรักษา เป็นที่น่าสังเกตว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างมีแค่เพียงรายเดียวเท่านั้นที่ ทำการรักษาที่สถานบริการสุขภาพ โดยวิธีการในการรักษาผู้ป่วยที่ตกเลือดหรือเลือดออกจากช่อง คลอด ทางโรงพยาบาลจะมีวิธีการรักษา เช่น การชูดมดลูก การรักษาระบบภายในของมดลูก ฯลฯ ซึ่งมักพบวิธีการรักษาในลักษณะนี้ในโรงพยาบาลขนาดใหญ่และมีความพร้อมทางด้าน อุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าสถานบริการสุขภาพขนาดเล็ก แต่ด้วยระบบความคิดของสตรี ในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่กล้าเข้ารับการรักษาที่สถานบริการสุขภาพ เพราะเกรงกลัวและอับอายเมื่อ ต้องพบแพทย์หรือเจ้าหน้าที่ ด้วยเพราะกลัวสังคมภายนอกจะรับรู้ว่าได้เข้ารับการทำแท้ง ถืออย่างผิดกฎหมาย เหล่านี้นำมาสู่การเลือกวิธีการในการรักษาด้วยตนเองในบางรายมักคิดว่า อาการที่ตนเองเป็นไม่ได้มีอันตรายถึงขั้นร้ายแรงจึงไม่จำเป็นต้องเข้ารับบริการสุขภาพ เมื่อเกิด

อาการเจ็บป่วยจึงเข้ารับการรักษาที่คลินิกเอกชนและร้านขายยาที่สะดวก โดยพบว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างจะเข้าสู่การวิธีการรักษา เมื่อเกิดอาการรุนแรงหนักหรือมีอาการถึงขั้นอันตรายร้ายแรงเท่านั้น เช่น อาการตกเลือด อาการเลือดออกบริเวณโพรงมดลูก ซึ่งอันที่จริงแล้ววิธีการในการรักษาพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับผลกระทบต่อการทำแท้งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมากแต่สตรีกลุ่มตัวอย่างละเลย ปัญหาเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อระบบสุขภาพได้ในอนาคต

4) อาการเจ็บป่วย จากตารางในขั้นต้นพบว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างมีอาการเจ็บป่วยที่ไม่รุนแรงมากนัก เช่น เกิดความผิดปกติของของระบบประจำเดือน ปวดท้องน้อย เป็นไข้ ซึ่งเป็นอาการที่พบได้บ่อยสำหรับผู้หญิงภายหลังทำแท้ง แต่อาการเหล่านี้มักไม่ค่อยส่งผลกระทบต่อระยะสั้นกับกลุ่มตัวอย่างมากนัก คือไม่มีอาการเจ็บปวดหรือได้รับความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสเพียงแต่เป็นช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น สตรีกลุ่มตัวอย่างเมื่อเกิดอาการที่กล่าวมาข้างต้นจึงมักจะหันหน้าพึ่งสถานบริการสุขภาพที่มีตนเองสะดวกและไม่มีกระบวนการขั้นตอนที่ยุ่งยากมากนัก ซึ่งในความเป็นจริงแล้วภายหลังจากการทำแท้งแม้จะมีผลกระทบต่อระบบสุขภาพของผู้หญิงเพียงเล็กน้อย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวยังอยู่ในช่วงภาวะของการเจริญพันธุ์ อาจผลกระทบต่อสุขภาพในระดับที่ไม่มากในปัจจุบัน แต่อาจจะเกิดภาวะเสี่ยงในระยะยาวต่อระบบสุขภาพและในอนาคตได้ นอกจากนี้พบว่าความเจ็บป่วยมีความสัมพันธ์ทั้งสถาบันที่ให้บริการสุขภาพ จำนวนครั้งและระยะเวลาและวิธีการในการรักษาโดยพบว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างมักจะมีจำนวนครั้งและระยะเวลาในการรักษาที่ค่อนข้างสั้น รวมทั้งวิธีการในการรักษาก็ค่อนข้างที่จะไม่มีประสิทธิภาพจากสถาบันบริการสุขภาพที่ตนเองเลือก ทั้งนี้เป็นเพราะสถาบันที่ให้บริการสุขภาพของสตรีภายหลังจากการทำแท้งมักจะเลือกการรักษาแบบสถานพยาบาลขนาดเล็ก เพราะคิดว่าตนเองไม่ได้เจ็บป่วยอะไรมากมาย ซึ่งหากมองในความเป็นจริงแล้วสถานพยาบาลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกมักไม่ค่อยให้ความใส่ใจและคำนึงถึงระบบสุขภาพของสตรีภายหลังทำแท้งมากนัก ประกอบกับสตรีที่ผ่านการทำแท้งแล้วจะเข้าสู่ระบบบริการสุขภาพเฉพาะในกรณีทีหลังจากการทำแท้งแล้วนั้นส่งผลเสียและก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงถึงขั้นเสียชีวิตแก่สตรีเท่านั้น แต่ถึงอย่างไรประสิทธิภาพในการเยียวยาและรักษาผู้ป่วยภายหลังจากการทำแท้งในสถาบันที่ให้บริการสุขภาพที่มีอยู่ในปัจจุบัน มักจะเน้นไปในเรื่องร่างกายเป็นพื้นฐานเท่านั้นเมื่อรักษาเป็นสำคัญ เมื่อรักษาตามกระบวนการทางด้านร่างกายเสร็จสิ้นก็เป็นการยุติกระบวนการในการรักษา ซึ่งถือได้ว่าขาดการเยียวยาทางด้านจิตใจ การเยียวยาทางด้านจิตใจนั้นมีความสำคัญต่อสตรีภายหลังทำแท้งมากเพราะอาการเจ็บป่วยทางด้านจิตใจในผู้ป่วยบางรายมีผลกระทบต่อ

ใช้ชีวิต ปัญหาในการเยียวยาทางด้านจิตใจในปัจจุบันมีระบบการรักษาที่ไม่มีบทบาทในการเยียวยาทางด้านจิตใจของสตรีเหล่านี้มากนัก อาจจะเป็นเพราะสตรีกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการปิดกั้นในเรื่องการทำแท้ง ด้วยเพราะความกลัวและความอับอายเรื่องเกี่ยวกับการทำแท้งว่าเป็นสิ่งไม่ดีและกลัวจะได้รับการประณามจากสังคมภายนอก นี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สตรีกลุ่มดังกล่าวไม่กล้าเปิดเผยอาการหรือความต้องการที่ตนเองมีอยู่ ซึ่งในความเป็นจริงการรักษาทางการแพทย์ควรที่จะมีการรักษาเยียวยาทางด้านร่างกายไปพร้อมๆกับการรักษาเยียวยาทางด้านจิตใจ เพราะหากทั้งสองอย่างมีกระบวนการในการรักษาที่เป็นไปพร้อมๆ ด้วยกันแล้วอาจจะส่งผลดีต่อกระบวนการในการรักษาผู้ป่วยภายหลังจากการทำแท้งได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป สตรีที่ตัดสินใจทำแท้งส่วนใหญ่จะมีผลกระทบที่ตามมาภายหลังจากการทำแท้ง ทั้งนี้เพราะการทำแท้งถี่เกินไปมักจะขาดความใส่ใจในระบบการให้บริการแก่สตรีที่ต้องการทำแท้ง เมื่อการทำแท้งเสร็จสิ้นก็ถือเป็นการยุติการตั้งครรภ์ที่เกิดขึ้น การทำแท้งถี่เกินไปในปัจจุบันมักไม่คำนึงถึงผลกระทบที่ตามมาแก่สตรีภายหลังจากการทำแท้ง จากตารางในชั้นต้นได้แสดงให้เห็นว่าสตรีที่ผ่านการทำแท้งมักจะได้รับผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย แต่ผู้หญิงกลุ่มดังกล่าว ก็มักจะไม่ใช่เข้ารับการรักษาจากระบบบริการสุขภาพเช่นกัน ทั้งนี้เป็นเพราะสตรีกลุ่มตัวอย่างมักคิดว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองไม่มีอาการรุนแรงมากจึงไม่จำเป็นต้องเข้าสู่ระบบบริการสุขภาพ ถ้าจะเข้าสู่ระบบบริการสุขภาพก็ต่อเมื่อมีผลกระทบที่ส่งผลอย่างรุนแรงเท่านั้น ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการทำแท้งภายในสังคมไทยถูกมองในแง่ลบมาตลอด อย่างไรก็ตามเสียสตรีคนใดที่ตัดสินใจทำแท้งไปแล้วก็เป็นคนไม่ดีในสังคม นี่คือนิสัยที่สตรีภายหลังการทำแท้งแล้วมีความรู้สึกเหล่านี้จึงเป็นต้นเหตุให้ไม่อยากที่จะเปิดเผยการกระทำของตนเองในอดีต ดังนั้นหากเป็นไปได้ สตรีกลุ่มนี้จึงเลือกที่จะไม่เข้าสู่ระบบบริการสุขภาพหากไม่มีความจำเป็น ซึ่งในความจริงแล้วปัญหานี้ได้ส่งผลกระทบต่อร่างกาย หากสตรีกลุ่มนี้ไม่เร่งรักษาหรือตรวจรักษาตั้งแต่เริ่มแรกอาจจะส่งผลต่อสุขภาพต่อไปในอนาคตได้

4.1.2 บุคลากรผู้ให้บริการสุขภาพ จำนวน 12 ราย

4.1.2.1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรผู้ให้บริการสุขภาพ

ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลทั่วไปของบุคลากรผู้ให้บริการสุขภาพ

กลุ่มตัวอย่าง	อาชีพ	สถานที่ปฏิบัติงาน
1	พยาบาลวิชาชีพ	โรงพยาบาลรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร
2	นักสังคมสงเคราะห์	โรงพยาบาลรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร
3	นักสังคมสงเคราะห์	โรงพยาบาลรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร
4	พยาบาลวิชาชีพ	โรงพยาบาลรัฐบาลต่างจังหวัด
5	พยาบาลวิชาชีพ	โรงพยาบาลรัฐบาลต่างจังหวัด
6	พยาบาลวิชาชีพ	โรงพยาบาลรัฐบาลต่างจังหวัด
7	พยาบาลวิชาชีพ	โรงพยาบาลเอกชน
8	พยาบาลวิชาชีพ	โรงพยาบาลเอกชน
9	พยาบาลวิชาชีพ	โรงพยาบาลเอกชน
10	แพทย์	คลินิกเอกชนแห่งหนึ่ง
11	เจ้าหน้าที่	คลินิกเอกชนแห่งหนึ่ง
12	เจ้าหน้าที่	คลินิกเอกชนแห่งหนึ่ง

จากตารางที่ 8 แสดงข้อมูลทั่วไปของบุคลากรผู้ให้บริการสุขภาพในขั้นต้นแสดงให้เห็นว่าบุคลากรผู้ให้บริการสุขภาพนั้นประกอบไปด้วยผู้คนหลายอาชีพ เช่น แพทย์จำนวน 1 ราย พยาบาลวิชาชีพจำนวน 6 ราย นักสังคมสงเคราะห์จำนวน 2 ราย รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวน 2 ราย ซึ่งทั้งหมดนี้มีหน้าที่คอยให้บริการทางด้านด้านสุขภาพแก่สตรีที่ผ่านการทำแท้ง

วัตถุประสงค์ที่นำมาสู่การสัมภาษณ์บุคลากรผู้ให้บริการสุขภาพ เนื่องด้วยผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับสตรีที่ผ่านการทำแท้งโดยตรง ทั้งการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการทางด้านสุขภาพ ทั้งในการให้การดูแลรักษาเยียวยาทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคมแก่สตรีที่ผ่านการทำแท้งที่ผ่านเข้ามาใช้บริการในระบบสุขภาพให้หายเป็นปกติและสามารถใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบันได้ต่อไปได้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์บุคลากรผู้ให้บริการสุขภาพคือ เพื่อศึกษาบริการสาธารณสุขว่าด้วยการทำแท้งที่มีและปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน และเพื่อเสนอแนะรูปแบบ

ของบริการสาธารณสุขว่าด้วยการทำแท้งที่ให้ความสำคัญกับบทบาทและศักยภาพของวัฒนธรรม เพื่อให้นำมาสู่วัตถุประสงค์ของข้อมูลดังกล่าว

4.2 ประวัติชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง

ประวัติชีวิตของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 กรณีศึกษา จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำความเข้าใจเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในบทต่อไป มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คนที่ 1 พลอยใส

พลอยใส (นามสมมติ) เป็นผู้หญิงที่มีเข้มแข็งอดทนเก็บอารมณ์ไว้ดีมาก รักครอบครัว มีมนุษยสัมพันธ์ดี ร่าเริง สนุกสนาน เฮฮา และดูภายนอกเหมือนเป็นคนไม่มีความทุกข์ใดๆในชีวิตเลย ปัจจุบันนี้มีอายุ 24 ปี เป็นคนภาคใต้โดยกำเนิด จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และเป็นพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร รายได้ส่วนตัวประมาณ 10,000 บาท ในปัจจุบันเธอพักอาศัยอยู่กับแฟนซึ่งคบกันมานาน 3 ปีที่อพาร์ทเมนท์แห่งหนึ่งหน้ารามคำแหง เธอตัดสินใจมาอยู่กับแฟนหลังจากเรียนจบปริญญาตรีและทำงานแล้ว ถึงแม้จะทำงานแล้วก็ตามเธอไม่ได้ บอกให้ทางบ้านทราบเรื่องการอยู่ก่อนแต่งของเธอเลยแม้แต่เพียงนิดเดียว ที่บ้านมีความเข้าใจว่าตอนนี้เธออยู่กับเพื่อนที่มาจากจังหวัดเดียวกัน ทางครอบครัวจึงไม่เป็นห่วงในการใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ

พลอยใสมาจากครอบครัวที่มีฐานะค่อนข้างดี บิดามารดาประกอบอาชีพรับราชการ พลอยใสเล่าว่าครอบครัวของเธออบอุ่นบิดามารดาไม่เคยมีปากเสียงกันถึงจะมีบ้างแต่น้อยครั้งมาก ซึ่งในต่างจังหวัดถือว่าครอบครัวของพลอยใสเป็นที่นับหน้าถือตาของคนในหมู่บ้าน เธอเป็นบุตรคนที่ 2 และเธอมีพี่สาวอีก 1 คน ซึ่งแยกย้ายออกไปแต่งงานแล้ว เนื่องจากครอบครัวของเธอเป็นที่รู้จักกันในสังคม เธอจึงถูกเลี้ยงดูมาอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะเรื่องรักษาวงศ์สงวนตัว เธอไม่เคยที่จะประพฤติตัวไม่ดีเลยตอนอยู่ที่บ้าน และไม่เคยคบเพื่อนชายให้บิดามารดาของเธอเห็น แม้กระทั่งเรื่องของการแต่งตัวมารดาของเธอยังบังคับไม่ให้เธอแต่งตัวหรือแต่งหน้าเหมือนเด็กสาววัยรุ่นทุกๆไป แม้แต่วันหยุดก็ไม่ได้ออกไปเที่ยวหรือไปหาเพื่อนที่ไหนเลยนอกจากอยู่ที่บ้าน ที่ต่างจังหวัดเธอมีเพื่อนน้อยและไม่มีเพื่อนต่างเพศเลย เธอบอกว่ามารดาของเธอคนข้างจะเป็นคนหัวโบราณเอามากๆ มารดาของเธอมักสอนอยู่เสมอว่าให้ปฏิบัติ

ตามสิ่งที่มารดาแนะนำ เพราะมารดาของเธอเคยประพฤติปฏิบัติตัวมาอย่างนี้มาตลอด จึงอยาก
ให้ลูกสาวปฏิบัติอย่างนี้บ้าง แต่เธอก็ปฏิบัติตามคำสั่งของมารดาและไม่เคยปริปากบ่นหรือโต้แย้ง
มารดาของเธอเลยสักครั้ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตามในชีวิตทั้งเรื่องการเรียนรู้ การทำงานหรือ
การใช้ชีวิตประจำวัน ส่วนบิดาของเธอเป็นคนใจเย็นและไม่ค่อยพูด ถ้าแม่ของเธอพูดอะไรบิดาเธอ
ก็ปฏิบัติไปตามนั้น ดังนั้นเมื่อพลอยใสมีปัญหาอะไรก็มักจะไม่ปรึกษามารดา เพราะเธอคิดว่า
มารดาของเธอต้องไม่ยอมรับในการกระทำ และกลัวว่าจะดูต่ำจนถึงการลงโทษอย่างรุนแรง
เธอเลือกที่จะไม่ปรึกษาพ่อ เพราะสงสารและเป็นห่วงในสุขภาพ ปัจจุบันพ่อของเธอมีร่างกาย
ไม่ค่อยแข็งแรงนัก เจ็บป่วยอยู่บ่อยๆ เธอจึงไม่กล้าปรึกษาคนในครอบครัวทั้งสิ้นแม้แต่ที่สาวของ
เธอเองเพราะที่สาวได้แยกย้ายไปมีครอบครัวแล้วจึงไม่อยากให้ต้องมาแบกรับภาระของตัวเธออีก
แต่ถึงแม้แม่ของพลอยใสจะขี้บ่นและบังคับเธอทุกอย่างแต่เธอก็มีความสุขและรักครอบครัวของเธอ
มากที่สุด

ส่วนแฟนของพลอยใสอายุ 27 ปี ห่างจากพลอยใส 3 ปี แฟนของเธอทำงานบริษัทเอกชน
แห่งหนึ่งเหมือนกับเธอ แฟนของเธอเป็นคนภาคเหนือนิสัยของแฟนพลอยใสจะเป็นคนเรียบร้อย
ไม่กินเหล้าหรือสูบบุหรี่ ขยันขันแข็งในการทำงาน และมักมีท่าทางนิ่งขรัม พลอยใสรู้จักกับแฟน
ของเธอเมื่อ 3 ปีที่แล้ว โดยการรู้จักผ่านเพื่อนของเธอ พลอยใสบอกว่าเธอมีความภูมิใจและรักใน
แฟนคนนี้มากเพราะตั้งแต่คบกันมา เขาเป็นคนนิสัยดีและรับฟังปัญหาของเธอมาโดย
ตลอด พลอยใสเล่าว่าเธอคบกับแฟนของเธอได้ไม่นานก็ยอมมีเพศสัมพันธ์กันโดยที่เธอรู้จัก
แฟนได้ประมาณแค่เพียง 6 เดือนเท่านั้น เธอคิดว่าคนรักกันไม่ต้องใช้เวลาในการศึกษาดูใจกัน
มาก อีกอย่างเธอมั่นใจในตัวผู้ชายคนนี้เป็นคนดี และเธอรูสึกรักเขามาก เธอมีเพศสัมพันธ์กับ
แฟนหนุ่มครั้งแรกตอนอายุ 22 ปี ซึ่งในขณะนั้นเธอจบการศึกษาและมีงานทำแล้ว พลอยใสจึงคิด
ว่าการกระทำของเธอไม่ผิดเพราะสามารถรับผิดชอบตัวของเธอเองได้แล้ว หลังจากที่มี
เพศสัมพันธ์กันเธอจึงตัดสินใจที่จะย้ายเข้ามาอยู่ที่ อพาร์ทเมนท์ของฝ่ายชาย โดยที่ไม่บอกให้ใคร
รับรู้โดยเฉพาะครอบครัว ซึ่งเข้าใจว่าเธออยู่กับเพื่อนหญิง อีกทั้งทางบ้านก็ไม่ได้มาดูแลว่าการ
เป็นอยู่ของเธอเป็นอย่างไรหรืออยู่กับใครเพราะมารดาของพลอยใสจึงคิดว่าเธอคงไม่กล้ามาอยู่
กับคนอื่นได้

พลอยใสเล่าให้ฟังว่าก่อนหน้านี้เธอเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนโดยไม่เคยสวมถุงยาง
อนามัยเลย เพราะเธอคิดว่าเธอเชื่อมั่นในตัวฝ่ายชาย เพราะเป็นคนเรียบร้อย และไม่ใช่นักเจ้าชู้

เธอมีเพศสัมพันธ์กับแฟนเฉลี่ยแล้วเดือนละ 15 ครั้งต่อเดือน โดยทุกครั้งแฟนเธอจะใช้วิธีหลังข้างนอกหรือไม่ก็สวมถุงยางอนามัย ซึ่งพบว่าน้อยครั้งที่แฟนของเธอจะใส่ถุงยางอนามัย ส่วนใหญ่พลอยใสบอกว่าเธอไม่ค่อยมีสิทธิในเรื่องการป้องกันการคุมกำเนิดเพราะเธอคิดว่าต้องตามใจผู้ชายโดยเฉพาะเรื่องแบบนี้ จุดนี้จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เธอตั้งครรภ์โดยไม่พึงปรารถนาเกิดขึ้น

"ครั้งแรกและพอมายู่ด้วยกันหนูไม่ได้ป้องกันคะ เพราะแฟนหนูเขากับหนูอยู่ตลอดว่าไม่ต้องแน่นอน คือเขาบอกว่าเขาจะหลังข้างนอกแทน เขารู้ตัวดี ที่แรกก็กลัวท้องนะแต่พอแฟนบอกว่าไม่ต้องหรอกก็เลยไม่กลัวคะ คิดว่าแฟนเขาคงควบคุมได้นะคะเลยไว้ใจเขา"

หลังจากนั้นไม่นานพลอยใสเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นมาเพราะประจำเดือนขาดหายไป ซึ่งที่แรกเธอก็ไม่มั่นใจว่าตั้งครรภ์หรือไม่ เลยไปซื้อที่ตรวจครรภ์มาตรวจพบว่าเธอตั้งครรภ์ เมื่อรู้ตัวว่าตั้งครรภ์ตอนนั้นพลอยใสมีความรู้สึกว้าวุ่นใจ เครียด ตกใจและกลัวที่สุดในชีวิต ถึงแม้ว่าพลอยใสและแฟนของเธอจะเรียนสำเร็จการศึกษาและมีงานทำพร้อมที่จะเลี้ยงดูบุตรอย่างไม่ลำบากนัก ด้วยความรู้สึกที่กำกึ่งว่าจะเก็บครรภ์ไว้ดีหรือไม่ แต่ด้วยทางครอบครัวของเธอเป็นปัญหาหลักที่สำคัญ โดยเฉพาะมารดาที่เป็นคนเคร่งครัดในศีลธรรมและประเพณีที่ต้องสงวนไว้จนกระทั่งแต่งงาน ถ้าหากบอกเรื่องนี้กับมารดาไปมารดาจะไม่ยอมรับ และในที่สุดเธอก็เลือกตัดสินใจที่จะไม่ดำรงครรภ์ไว้เธอใช้เวลาในการตัดสินใจอยู่ไม่นานเพียงแค่ 2 วันเท่านั้น เมื่อตัดสินใจได้แล้วนั้นพลอยใสจึงเลือกที่จะปรึกษาคนที่เธอไว้ใจที่สุดในตอนนั้นคือแฟน แต่แฟนของพลอยใสเองก็ไม่ทราบเรื่องการทำแท้งเธอก็ตัดสินใจแล้วให้เพื่อนสนิทที่สุดของเธอฟังและเพื่อนของเธอจึงแนะนำสถานที่ในการทำแท้งเพื่อช่วยหาทางออกที่ดีที่สุดสำหรับตัวเธอเอง

"ก็เครียดมากเลย ร้องไห้เสียใจที่สุด ไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใคร แต่ยังดีที่มีแฟนอยู่ด้วยคะ เลยปรึกษาแฟนว่าจะทำอย่างไร คือเหมือนกับมีดไปแปดด้านเลยคะ ตัดสินใจไม่ได้ว่าทำอย่างไร ร้องไห้อย่างเดียวเลย"

พลอยใสตัดสินใจไปทำแท้งที่คลินิกแห่งหนึ่งย่านแยกคลองตัน เมื่อเข้าไปถึงเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจครรภ์โดยใช้วิธีอัลตราซาวด์และบอกกับพลอยใสว่ายว่าเธอท้องได้ 1 เดือนครึ่งแล้วที่คลินิกแห่งนี้เจ้าหน้าที่แนะนำเธอว่าสามารถเลือกวิธีการสำหรับการทำแท้งได้สองวิธีคือการทานยาขับเลือด และการดูดมดลูก ซึ่งเจ้าหน้าที่บอกราคาให้ตัดสินใจ คือราคา 3,000 บาทสำหรับกินยา

ขับเลือด แต่ต้องนอนที่โรงพยาบาลและพยายามบอกกับพลอยใส่ว่า เจ็บกว่าการชูดมดลูกและมีอันตรายกว่า พลอยใสตัดสินใจเลือกการชูดมดลูกเพื่อทำแท้ง โดยจ่ายเงินไปทั้งหมด 7,000 บาท เธอเล่าบรรยากาศในการทำแท้งให้ฟังว่า

“ก็เป็นห้องนะ แล้วเขาก็พาเพื่อนนั่งคอยอีกที่หนึ่ง ส่วนหนูเขาให้อยู่ในห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นเสื้อผ้าของเขาเลย หลังจากนั้นเขาก็ให้หนูคอยสักประมาณ 30 นาทีเห็นจะได้ แล้วก็มีคน เดิมนะแหละเข็นรถเข็นเข้ามาแล้วเขาก็ให้หนูนั่งบนรถเข็น หลังจากนั้นก็พาไปตรวจอันตรายवाद อีกรอบ แล้วเขาก็เข็ดไปชั้นเดียว สภาพของเตียงเป็นเตียงนอนแบบสำหรับคลอดให้หนูขึ้นขาหยั่ง แล้วจับขาผูกมัดไว้กับขาหยั่งทั้งสองข้างคะ ที่นั่นจะมีพนักงานแต่ไม่รู้ว่าเป็นพยาบาลหรือป่าวเขา จับหนูฉีดยาซึ่งหนูเขาใจว่าต้องเป็นยานอนหลับแน่นอนเลยคะ แล้วเขาก็เจาะให้น้ำเกลือหนูด้วย คะ หลังจากนั้นก็มีผู้ชายคนหนึ่ง ซึ่งหนูไม่แน่ใจนะว่าเป็นหมอหรือเปล่านะ อายุ 50 ได้มั้งคะ เขาก็หยิบเครื่องมือมาใส่เข้าไปในตรงนั้น คล้ายๆ กับเครื่องมือเปิดตรงนั้นคะ แล้วเขาก็หยิบ เครื่องมือซึ่งหนูมองไม่เห็นว่าเป็นอะไรใส่เข้าไปเหมือนการชูดมดลูก หนูเจ็บมากคะที่น้ำตาไหลตลอด เลย (ผู้ตอบคำถามนั่งเงิบไปช่วงครู่หนึ่งแสดงสีหน้าไม่ค่อยดีและน้ำตาคลอเบา) สักประมาณ 15 นาทีก็เสร็จพอเขาทำเสร็จเขาก็ทำท่าเหมือนโค้งคำนับหนูนะคะ เหมือนกับว่าขอโทษทั้งหนูและ ลูกหนูที่เขาได้ฆ่าให้ตายไปแล้วด้วยหลังจากนั้นหนูก็หมดแรงคะที่ เขาพาหนูไปตรวจอันตรายवाद ต่ออีกทีแล้วเขาก็บอกหนูว่าไม่มีแล้วนะ หลังจากนั้นหนูปวดท้องน้อยมากปวดหน่วงๆหนักๆ เหมือนประจำเดือนจะมาเลยประมาณนั้นแหละคะ แล้วก็รู้สึกว่าเลือดไหลนะ แล้วเขาก็ให้หนู สวมผ้าอนามัยซึ่งผ้าอนามัยเหมือนกับเป็นกางเกงในเลยคือสวมไปได้เลยคะ แล้วพี่คนเก่าที่เคย เข็นรถมารับหนูเขาก็เข็นรถเข้าไปที่ห้องเดิมห้องนั้น หนูบอกกับพี่เขาว่าหนูปวดท้องถ่ายหนู อยากจะถ่าย แต่พี่คนนั้นสั่งห้ามบอกว่าเดี๋ยวหนูก็หลับจะถ่ายก็ถ่ายใส่ผ้าอนามัยก็ได้ พอพี่เขา พยุงหนูขึ้นเตียงเท่านั้นแหละคะ หนูก็หลับไปเลยนะ คะก็เท่านั้นแหละคะ (ระหว่างที่เล่า น้ำตาไหล แต่แอบบาดน้ำตา)

หลังจากทำแท้งเสร็จแล้วพลอยใสก็รู้สึกดีขึ้นเพราะในสิ่งที่เธอทำเธอคิดว่าเป็นทางออกที่ ดีที่สุดสำหรับเธอ หลังจากนั้นไม่นานเธอก็รับรู้ถึงผลกระทบจากการทำแท้งโดยเฉพาะอย่างยิ่งทาง ร่างกาย เธอมีอาการประจำเดือนมาไม่ปกติและรู้สึกเจ็บปวดบริเวณท้องน้อยอยู่เป็นประจำ

“ปกติเมื่อก่อนจะเป็นคนมีเมนส์ตรงตลอดเวลา แล้วก็มามากด้วยมาเดือนละ แต่เดี๋ยวนี้มาน้อยมา 3 วันเท่านั้นเอง บางทีก็มาไม่ค่อยตรง มาบ้างไม่มาบ้างคะ หนูก็กลัวหนูกลัวจะ ไม่มีลูกอีกคะ กลัวว่าถ้าหนูเกิดการที่จะท้องอีกจะมีปัญหาอะไรไหม เพราะประจำเดือนมาไม่ปกติแล้ว”

“หลังจากทำแท้งแล้วรู้สึกปวดหนักๆ บริเวณท้องน้อยนะ แล้วก็รู้สึกเลือดไหลออกมาเหมือนเลือดประจำเดือนแต่เหม็นๆและแฉะมาก ปวดทนไม่ไหว นั่งนานๆรู้สึกปวดแล้ว ลูกไม่ไหนไม่ได้ ต้องนอนอยู่กับที่ เป็นอยู่ประมาณ 2-3 วันเลือดก็ยังไม่หยุด เลยไปหาที่คลินิกที่เคยทำเจ้าหน้าที่บอกว่าคงจะเกิดการอักเสบ เขาเลยให้ยาแก้อักเสบ พร้อมกับยาบำรุงเลือดมา หลังจากนั้นอาการก็ดีขึ้น แต่ตอนนี้ไม่เป็นอะไรปวดธรรมดาเวลามีประจำเดือน แต่ยังไม่เคยไปตรวจภายในเลย”

ส่วนด้านผลกระทบทางอารมณ์พลอยใส่พยายามที่จะบอกว่าคนภายนอกมักจะมองเธอว่าเธอหายจากความทุกข์หลังจากทำแท้งแล้วโดยเฉพาะแฟนก็ดูเธอไม่ออกว่าได้รับผลกระทบอย่างไร ซึ่งเธอบอกว่าความรู้สึกในครั้งนี้อาจจะไม่สามารถที่จะลบล้างออกไปได้ แม้จะผ่านมาเพียงใดก็ตามทุกวันนี้แม้เธอเห็นเด็กนำตาหน้ารักก็จะอิจฉา หรือไม่เมื่อได้ยินข่าวต่างๆ ที่เกี่ยวกับเด็กเธอจะมีความรู้สึกสะเทือนต่ออารมณ์ขึ้นมาทันทีแต่จะไม่พยายามบอกให้คนอื่นได้รับรู้ เธอคิดว่าการกระทำครั้งนี้เป็นบาปและเป็นกรรมที่เลวร้ายที่สุดในชีวิตของเธอเองถึงแม้จะชดใช้ด้วยการทำบุญหรือทำดีก็ไม่อาจจะชดใช้ได้หมด

“พอหนูได้อ่านข่าวที่เกี่ยวกับทารก โดนทิ้ง หรือถูกฆ่า หนูก็รู้สึกเศร้า ขึ้นมาทันที เพราะการกระทำของหนูก็ไม่ต่างจากพวกผู้หญิงเหล่านั้น บางทีก็ร้องไห้เพราะคิดถึงเรื่องที่เราทำลงไป คิดว่าการกระทำของเราเหมือนกับการฆ่าคนคนหนึ่ง ซึ่งความจริงเขาบริสุทธิ์และไม่รู้เรื่องอะไรกับเราด้วย”

ส่วนผลกระทบทางด้านสังคมเธอบอกว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับเธอในครั้งนี้เธอไม่ขอเปิดเผย เพราะกลัวครอบครัวของตัวเองจะไม่ยอมรับ และด้วยความที่ครอบครัวของเธอมีนับหน้าถือตา มากในสังคม กลัวบิดาและมารดาจะเสียใจและผิดหวังในการกระทำของเธอ พลอยใส่จึงเลือกที่จะปิดปิดและไม่เล่าเหตุการณ์ทั้งหมดให้ผู้ใดฟังทั้งสิ้น

“คนข้างนอกเขาไม่รู้หรอกว่าที่เราตัดสินใจทำแท้งลงไปเพราะอะไร ไม่ใช่เพราะเราสำสอนนะ แต่มันไม่มีทางออกจริงๆ ตอนนี้หนูก็พยายามที่จะปกปิดไม่ให้ใครรู้เลย เพราะอายคนภายนอกคะ คนเราทุกคนมีความอายด้วยกันทั้งนั้น โดยเฉพาะเรื่องนี้มันเป็นเรื่องที่เลวร้ายมาก คนภายนอกก็เหมารวมแล้วว่าหนูเป็นคนใจง่าย มีแฟนแล้วก็ท้อง ไม่รู้จักป้องกัน สังคมมักจะมองคนแค่ตรงนี้เท่านั้นไม่มองให้ลึกลงไปอีก”

ส่วนการปรับตัวของพลอยใส เธอบอกว่าพยายามปรับตัวอยู่นานถึงแม้เธอจะระบุไว้ในนี้ ขั้นตอนว่าเป็นเวลา 5 เดือนแต่เธอว่า 5 เดือนนี้ถึงแม้จะพยายามปรับตัวก็ไม่สามารถปรับได้ไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะบางทีมีสิ่งแวดล้อมรอบข้างมากกระทบต่อความรู้สึกของเธอทำให้เธอเกิดความรู้สึกเหล่านั้นมาอีก เช่น ชาวเกี่ยวกับเด็กถูกฆ่าหรือถูกทารุณ โดยพลอยใสจะมีวิธีการในการปรับตัวเพื่อให้ใช้ชีวิตประจำวันได้ โดยเธอบอกว่าเธอจะไม่พยายามที่จะอยู่คนเดียวในห้องคือต้องมีใครมาอยู่เป็นเพื่อนของเธอ โดยทั้งนี้เธอคิดว่ามีเพื่อนและแฟนเป็นตัวช่วยได้มากที่สุดและสามารถใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติในชีวิตประจำวันได้ เช่นการชวนพูดคุย ชวนไปเที่ยวหรือชวนไปดูหนัง พลอยใสจะพยายามหากิจกรรมเพื่อให้ไม่มีเวลาว่างมาคิดเรื่องราวในอดีต นอกเหนือจากการทำงานในแต่ละวันของเธอเอง เธอมักจะพยายามไปวัดไปทำบุญ ถวายสังฆทาน และบริจาคโลหิต เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่ลูก เป็นการไถ่บาปที่เธอได้ทำเอาไว้ การปรับตัวอีกวิธีหนึ่งคือเธอพยายามที่จะไปหาเพื่อนหรือไปเที่ยวตามที่ต่างๆ เพื่อเป็นการผ่อนคลายความคิดของตัวเองเพื่อไม่ให้ฟุ้งซ่าน บุคคลภายนอกจะดูไม่รู้ว่าพลอยใสรู้สึกอย่างไรและต้องการอะไร เพราะเธอเก็บอารมณ์และพยายามที่จะปรับตัวได้เป็นอย่างดี

สำหรับความคิดในส่วนลึกของพลอยใสแล้ว พลอยใสมีความคิดว่าหากเป็นไปได้เธอก็อยากจะเก็บบุตรของเธอเอาไว้เช่นกัน แต่ด้วยในเวลานั้นเธอไม่มีที่ปรึกษาและไม่รู้ที่จะทำอย่างไร การทำแท้งจึงเป็นทางออกที่ดีและตัดปัญหาออกไปได้ดีที่สุด พลอยใสคิดว่าผู้หญิงที่ทำแท้งเหมือนกับเธอทุกคนคือได้รับความทุกข์ทั้งทางร่างกายและจิตใจพอๆกับเธอแต่ด้วยความที่ไม่กล้าจะบอกและอับอายสังคมภายนอกจะประณาม อีกทั้งครอบครัวของเธอเองที่เคร่งครัดกับการเลี้ยงดูและประเพณีที่ต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ สิ่งนี้เป็นแรงผลักดันให้เธอล้วที่ว่าจะบอกเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้น พลอยใสกล่าวว่าหากเป็นไปได้เธออยากให้มีมูลนิธิหรือองค์กรสตรีที่ตั้งขึ้นมาเพื่อผู้หญิงที่ทำแท้งแล้วโดยเฉพาะ เพื่อเป็นทางออกและหาวิธีการแก้ไข เพราะด้วยความที่พลอยใสเคยอยู่ในภาวะนั้นมาแล้วเธอได้เสนอแนะว่าถ้าเป็นไปได้เธออยากจะมีโครงการ หรือ

หน่วยงานองค์กรทางด้านเกี่ยวกับการทำแท้งขึ้นมาโดยเฉพาะและเธอจะรับอาสาเป็นเจ้าหน้าที่เอง เพราะเธอมีความคิดว่าหากอยู่ในภavnัั้นแล้วไม่มีใครที่จะเข้าใจได้ดีไปกว่าคนที่ทำแท้งด้วยตัวเอง การที่ได้ถ่ายทอดประสบการณ์หรือความรู้สึกที่เธอเคยพบมาแล้วให้อีกฝ่ายหนึ่งฟังเธอก็คิดว่า เป็นสิ่งที่ดีและสามารถช่วยเหลือทางออกสำหรับผู้หญิงที่ผ่านการทำแท้งมาแล้วได้เป็นอย่างดี

คนที่ 2 ไพลิน

ไพลิน (นามสมมติ) เป็นคนคล่องแคล่ว และทะมัดทะแมง มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง และมีวางแผนในการดำเนินชีวิตของตนเองอยู่ตลอด ไพลินเป็นคนสวย ผิวขาว ปัจจุบันเธอมีอายุ 23 ปี เมื่อจบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยหางานทำที่กรุงเทพฯ โดยเป็นพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง เงินเดือนประมาณ 8,500 บาทต่อเดือนซึ่งเธอบอกว่าทำงานมาปีกว่าแล้วเงินเดือนก็ไม่ค่อยพอใช้สักเท่าไรเพราะมีค่ารถ ค่าอาหารแล้วก็ยังค่าห้องพักอีกและเธอยังต้องส่งเงินช่วยเหลือที่บ้านอีกเดือนละ 2,000 บาท ไพลินเป็นคนภาคกลางโดยกำเนิดเธอเป็นคนจังหวัดเพชรบุรี เมื่อจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จึงมาศึกษาอยู่ที่มหาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ แล้วก็ตัดสินใจทำงานที่กรุงเทพฯ ต่อปัจจุบันนี้อาศัยที่แมนชั่นแห่งหนึ่งย่านอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ไพลินพักอยู่กับแฟนซึ่งทั้งสองยังไม่ได้แต่งงานกัน แต่ทั้งฝ่ายบิดามารดาของทั้งสองฝ่ายรับทราบว่าอยู่ด้วยกันแล้ว

ไพลินคิดว่าการกินอยู่กันก่อนสมรสไม่ใช่เป็นเรื่องเสียหาย หากทั้งสองฝ่ายเรียนจบการศึกษาและมีงานทำพร้อมที่จะรับผิดชอบตัวเองได้ ไพลินรู้สึกว่าการอยู่กันก่อนสมรสช่วยให้เธอได้เรียนรู้พฤติกรรมของสองฝ่ายว่าเป็นอย่างไร และสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้จริงหรือไม่ ซึ่งเธอบอกว่าหากอยู่กันไม่ได้ก็เลิกกันไป และข้อดีของการกินอยู่ก่อนสมรสยังไม่ต้องมีข้อผูกมัดใดๆ ไม่เหมือนกับการสมรสที่ต้องเปิดเผยและมีคนรับรู้

ครอบครัวของไพลินมีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ไพลินเป็นบุตรคนที่สองของครอบครัว เธอมีพี่ชายคนโตและน้องชายคนเล็กซึ่งอายุห่างกว่าไพลินถึง 15 ปี ครอบครัวของเธอมีความอบอุ่นดี บิดากับมารดาไม่ค่อยมีปัญหาอะไรกัน เพราะต่างคนก็ต่างตั้งหน้าตั้งตากันทำงานตั้งแต่รุ่งเช้า ครอบครัวของไพลินประกอบอาชีพเลี้ยงกุ้งและทำสวนเป็นครอบครัวเกษตรกร ไพลินในวัยเด็กเธอเป็นคนที่ค่อนข้างดีและมักจะไม่ค่อยเชื่อฟังแม่เสมอ เพราะเธอคิดว่าเธอเป็นน้องคนสุดท้องในครอบครัว ไพลินมักมีปัญหาทะเลาะกับพี่ชายเสมอตอนสมัยเด็กแต่แม่ของเธอก็จะไม่ดูตำหนิเธอ

แต่มักจะว่าพี่ชายเสมอที่ไม่ให้อภัยน้อง ไพลินจึงมักได้ใจและเอาแต่ใจตัวเอง แต่พอโตขึ้นมารดาของเธอได้ให้กำเนิดน้องชาย ซึ่งห่างจากเธอตั้ง 15 ปีแม่จึงให้ความรักและเอ็นดูน้องชายมากกว่า ไพลินซึ่งเธอมองอย่างนั้น ไพลินรู้สึกว่ารดาของเธอรักเธอน้อยลง และกลับเอาใจใส่เลี้ยงดูน้องมากกว่าเธอ พอเริ่มโตเป็นวัยรุ่นเต็มตัวไพลินจัดว่าเป็นคนสวยและน่าตาดีคนหนึ่งในหมู่บ้าน เพราะเธอมีผิวขาวหุ่นดีเป็นที่หมายปองของผู้ชายวัยรุ่นด้วยกัน ไพลินรู้จักแฟนของเธอคนแรกทีมนั้นซึ่งตอนนั้นเธอมีอายุ 18 ปี เธอรู้จักแฟนหนุ่มเนื่องจากเป็นเพื่อนกับพี่ชายของเธออยู่แล้ว ไพลินบอกว่าเธอชอบผู้ชายคนนี้นักและเป็นฝ่ายจีบเขาก่อนด้วย ไพลินตกลงเป็นแฟนกับเพื่อนพี่ชายตั้งแต่นั้นมา โดยบิดามารดาของทั้งสองฝ่ายรู้เห็น รวมทั้งคนภายในหมู่บ้านด้วย เพราะแฟนของไพลินมักไปรับไปส่งที่โรงเรียนและมักมาเที่ยวที่บ้านทั้งสองฝ่าย บิดามารดาของไพลินไม่ได้กีดกัความสัมพันธ์ของเธอ และคอยให้คำแนะนำและตักเตือนเรื่องการปฏิบัติตัวเสมอเพราะไพลินยังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน แม่ของเธอเป็นห่วงเรื่องนี้มาก อยากให้ไพลินเรียนจบสูงๆและมีงานที่ดีๆทำ เพราะที่บ้านไพลินเป็นความหวังของคนในครอบครัว เพราะบิดามารดาของเธอก็มีอายุมากแล้ว อีกทั้งในอนาคตเธอต้องแบกรับภาระในการเลี้ยงน้องชายคนเล็กอีกด้วย ไพลินจึงเป็นความหวังของครอบครัวเมื่อเธอจบการศึกษาและมีงานทำแล้วจึงต้องส่งเงินมาให้ครอบครัวไว้ใช้จ่าย

แฟนของไพลินเป็นคนจังหวัดเดียวกับไพลินเมื่อรู้จักกันและคบเป็นแฟนกันจึงชวนมาหางานทำที่กรุงเทพ ปัจจุบันอายุ 25 ปี แฟนของไพลินเป็นคนมีบุคลิกและหน้าตาดี แต่ไพลินบอกว่าแฟนของเธอเป็นคนไม่เจ้าชู้ เลิกงานก็กลับห้องตรงตามเวลา หรือจะไปไหนก็โทรศัพท์บอกเสมอ แฟนของไพลินเป็นคนเรียบร้อยและไม่ค่อยพูด ตอนนี้แฟนของเธอทำงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งเหมือนกับไพลินแต่คนละแห่งกัน ถึงแม้รายได้จากเงินแฟนของไพลินจะมากกว่าแต่ก็มีแค่เพียงใช้จ่าย ไพลินบอกว่าปัจจุบันนี้ของหลายๆอย่างก็ขึ้นราคา ค่ารถค่าน้ำมันก็แพงขึ้น อีกทั้งทั้งสองคนยังมีเงินเดือนที่ต้องแบ่งเพื่อส่งให้แก่ครอบครัวอีกด้วยจึงทำให้ทั้งสองคนไม่มีเงินไว้สำหรับออมเลย ไพลินตั้งความหวังไว้ว่าเธออยากมีบ้านในกรุงเทพและสร้างครอบครัวรวมกันกับแฟนหนุ่มของเธอ

ไพลินมีเพศสัมพันธ์กับแฟนตั้งแต่ตอนอายุ 20 ปี โดยในครั้งแรกเธอไม่ได้ป้องกันการตั้งครรภ์หรือติดเชื้อโรค เพราะไพลินมีความคิดว่าแฟนของเธอเรียบร้อยและคงไม่มีผู้หญิงคนอื่นมากหน้าหลายตาหนัก เธอมีความมั่นใจในตัวของเธอมาก สาเหตุของการตั้งครรภ์ของเธอมาจากการมีเพศสัมพันธ์โดยขาดการป้องกัน ซึ่งในปัจจุบันไพลินบอกว่าเธอพยายามหาทางในการป้องกันเวลามีเพศสัมพันธ์กับแฟนมากขึ้น ทุกครั้งไพลินจะใช้การกินคุมกำเนิด หรือบางครั้งก็

ให้แฟนใช้ถุงยางอนามัย ในที่สุดไพลินก็ตั้งครรภ์เธอไม่คิดว่าตัวเองจะตั้งครรภ์ได้เพราะในความคิดของเธอเธอคิดว่าทุกครั้งก็ไม่เคยหลังข้างในสักครั้ง ประจำเดือนเธอไม่มาประมาณ 2 เดือนเธอคิดว่าคงเป็นเพราะเครียดจากการเรียนจึงทำให้ประจำเดือนขาดหาย ครั้งแรกที่เธอรู้ว่าตั้งครรภ์เธอรู้สึกเครียดกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นและไม่มีทางออกในชีวิต

“หนูเจ็บบ่อยไปเลยเครียดมาก ไม่พูดอะไรเลยร้องไห้อย่างเดียว คิดถึงแม่ขึ้นมาทันที ร้องไห้อย่างเดียวทั้งวันเลย”

เธอใช้เวลาในการตัดสินใจว่าจะเอาอย่างไรกับชีวิตอยู่นานพอสมควร ประมาณ 1 เดือน หลังจากประจำเดือนไม่มาแล้ว ทั้งนี้เพราะเธอคิดว่าบิดามารดาของทั้งสองฝ่ายก็รับรู้วาระหว่างไพลินและแฟนอยู่กันฉันสามีภรรยาแล้วหากไพลินตัดสินใจที่จะตั้งครรภ์ก็ยอมได้ แต่ด้วยความที่เธอคิดแล้วว่าตอนนี้ในปัจจุบันเธอยังมีฐานะที่ไม่พร้อมที่จะมีบุตรได้ ด้วยปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ไพลินตั้งเป้าหมายไว้ในชีวิตว่าหากเธอจะมีบุตรเธอต้องมีพิธีสมรสอย่างถูกต้องเสียก่อนอีกทั้งตอนนี้เธอกับแฟนยังไม่มีเงินเก็บเลยสักกนิด เธออยากมีลูกเมื่อพร้อมและจะสร้างครอบครัวที่มั่นคงก่อน ไพลินตัดสินใจที่จะทำแท้งโดยเธอเลือกที่จะปรึกษาเพื่อนคนสนิท ซึ่งไพลินยืนยันว่าเพื่อนของเธอคนนี้ได้เคยทำแท้งมาก่อนหน้านี้แล้ว เธอจึงเลือกที่จะปรึกษาเพื่อนคนนี้ เพื่อนแนะนำไพลินให้ไปทำที่คลินิกแห่งหนึ่งซึ่งเขียนป้ายบอกไว้ว่าสมาคมวางแผนครอบครัว โดยไพลินได้เล่าบรรยากาศในการทำแท้งให้ฟังดังนี้

“หนูนั่งรถแท็กซี่ไปคณะนั้งไปกับเพื่อนนั้นแหละคะ ไปสถานที่แห่งหนึ่งเป็นคลินิกคะลักษณะเป็นแบบนี้เลย พอเขาไปถึงเขาก็ถามชื่อถามอายุเลยถามว่าเมนส์ไม่มาก็เดือนเลย เหมือนเขารู้ว่ามาที่นี่ก็ต้องมาทำแบบนี้คะ เสร็จแล้วเขาก็พาไปตรวจทางอันตรายชาวดีเจ้าหน้าที่คนนั้นบอกกับหนูว่าหนูท้องได้ 2 เดือนเกือบ 3 แล้ว เสร็จแล้วเขาก็พาหนูไปที่ห้องห้องหนึ่งคะเพื่อชำระเงินประมาณ 5,000 บาทคะเห็นจะได้คะพอหลังจากนั้นเขาก็พาหนูไปที่ห้องห้องหนึ่งคะพาไปที่ห้องให้หนูนั่งคอยที่นั่นก่อนสภาพห้องก็ไม่ใหญ่มากคะ แล้วเขาก็บอกให้เพื่อนหนูคอยอยู่ด้านนอกคะ ด้านนอกก็มีที่นั่งนะคะ มีเจ้าหน้าที่คนหนึ่งคะหนูไม่แน่ใจว่าเป็นพยาบาลหรือเปล่านั้นเขาก็ให้ยาหนูเป็นเม็ดเล็กๆสีขาวๆ เขาให้หนูกินทั้งหมด 7 เม็ดคะ แล้วเขาก็พาหนูไปที่ห้องอีกห้องหนึ่งให้หนูนอนบนเตียง ซึ่งเตียงนั้นมีขาหยั่งเขาจับขาหนูพาดแล้วบอกว่าพี่จะเอายาสอดเข้าไปในช่องคลอดนะคะ สอดไปทั้งหมด 2 เม็ดคะ เสร็จแล้วที่คนนั้นเขาก็แนะนำหนูว่าอีกประมาณ 4-5 ชั่วโมง

ค่อยสอดอีกเม็ดหนึ่ง เขาให้ยานั้นมาให้หนูประมาณ 3-5 เม็ดเห็นจะได้ใส่ในถุงยาแล้วก็มียาบำรุงเลือด ยาแก้อักเสบซึ่งเขาบอกหนูว่าให้ทานยาบำรุงเลือดและยาแก้อักเสบหลังจากที่เลือดออกมาแล้ว แล้วเขาก็แนะนำว่าพอเลือดออกมาจากช่องคลอดไม่ต้องตกใจ เขาว่านั้นคือเลือดที่ขับออกมาจากช่องคลอด ให้นอนพัก แล้วรุ่งเช้าให้มาตรวจที่นี้อีกรอบเพื่อดูว่าเด็กยังอยู่ในท้องหรือเปล่าพอหนูออกจากที่นั่นแล้วหนูก็นั่งรถแท็กซี่ออกมากับเพื่อนคะเพื่อไปยังที่พัก พอหนูมาถึงที่ห้องตอนนั้นหนูก็เริ่มปวดบริเวณท้องน้อยแล้ว แต่ไม่ค่อยปวดมาก หนูนอนพักแต่ไม่ได้กินข้าว เพราะตอนนั้นกินไม่ลงเพื่อนซื้อข้าวมาให้หนูก็ไม่กินคะเพราะกลัวอยู่ตอนนั้นกลัวว่าเราจะเป็นอะไรไปหรือเปล่า คือกลัวไปทุกอย่าง ก็เลยกินข้าวไม่ได้ เพื่อนหนูอยู่กับหนูตลอดคะ ก็ดีหน่อยที่ว่ามีเพื่อนคนนี้อยู่กับหนู แล้วหนูก็หลับไปประมาณชั่วโมงกว่าได้ ในตอนนั้นหนูปวดท้องมากเลยคะที่ปวดแบบเหมือนกับเมนส์จะมา แต่ปวดมาก มากกว่าปกติอย่างที่เคยเป็นเลย แล้วหนูก็เริ่มปวดท้องมากขึ้นเรื่อยๆ มันเหมือนกับมีอะไรมาบีบตรงหน้าท้องเรา ปวดจนสุดจะบรรยายคะ ถ้าจะพูดเปรียบหนูว่าเหมือนกับใครเอาหินหนักๆนะพม่าทุบที่หน้าท้องหนูแบบทุบทุบทุบ เหมือนให้เหล็กคามือไปเลยคะ หนูปวดมากตอนนั้น หนูจับมือเพื่อนไว้แน่น บอกว่าหนูทนไม่ไหวแล้ว น้ำตาไหลออกมาเพราะความเจ็บคะ เพื่อนหนูเขาบอกกับหนูว่าถ้าไม่ไหวบอกนะจะพาไปโรงพยาบาลหรือไม่ก็ไปที่ที่ไปทำแท้งตอนเช้า แต่หนูบอกกับเพื่อนว่าหนูทนได้คะ หนูทนได้ หนูก็ปวดอยู่ประมาณสัก 2 ชั่วโมงได้คะปวดอยู่อย่างนั้น หนูเข้าใจว่าคนที่คลอดลูกต้องเจ็บอย่างนี้แน่นอนเลยคะ หนูร้องไห้ตลอดเลย พอสักพักหนึ่งหนูก็รู้สึกว่ามีเลือดออก แต่ออกมาเป็นก้อนคะที่ ก้อนประมาณสักเท่ากับกำปั้นเราได้คะ หนูตกใจมากเลยคะตอนนั้นและปวดท้องด้วยแต่อาการดีขึ้นเมื่อมีเลือดออกมา เลือดหนูออกมาเยอะมากเลยคะมากกว่าที่มีประจำเดือนเห็นจะได้"

ถึงแม้เหตุการณ์ในครั้งนี้จะผ่านมาประมาณ 1-2 ปีแล้วแต่ไพลินก็ยังไม่สามารถที่จะปรับสภาพทางด้านจิตใจเพื่อให้ลืมสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดได้ ไพลินระบายถึงความรู้สึกที่เป็นทุกข์ภายหลังจากการทำแท้งแล้วว่า เธอรู้สึกเสียใจกับการกระทำครั้งนี้มากทุกครั้งที่พูดถึงเรื่องราวในอดีตเกี่ยวกับการทำแท้งไพลินมักจะมีอากาศที่หดหู่อย่างเห็นได้ชัด เธอเล่าให้ฟังว่าความทุกข์ทรมานทางด้านร่างกายภายหลังทำแท้ง จะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องประจำเดือนเป็นส่วนใหญ่ เช่น ประจำเดือนขาดบ้าง ประจำเดือนลดลงหรือมาไม่เป็นปกติเหมือนเคย นอกจากนี้เธอยังมีอาการไข้ขึ้นสูงหลังจากทำแท้งร่วมด้วย

“อาการเหมือนเป็นไข้ทับระดู คือ รู้สึกหนาวไข้ ตัวสั่น ปากมีกลิ่น รู้สึกนั่งไม่ไหว ทำอะไรไม่ได้ไปทำงานก็ไม่ได้ต้องหยุดงานไปเลย”

ไพลินบอกว่าอาการทางด้านร่างกายนั้นเธอไม่ได้รับความทุกข์ทรมานมากนัก แต่ความเจ็บปวดทางด้านจิตใจนั้นแสนสาหัสมากกว่า เธอเล่าว่าภายหลังจากการทำแท้งแล้วเธอไม่เคยรู้สึกสบายใจเลยแม้สักครั้ง เธอจะโทษแต่ตัวเองกับการกระทำที่ได้ลงไป ไพลินบอกว่าเวลาที่เธออยู่คนเดียวในห้องเธอมักจะร้องไห้เศร้า เสียใจเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้น คิดว่าตัดสินใจครั้งนี้เป็นบาปและเป็นกรรมที่หนักหนาสาหัสที่สุด รวมทั้งเป็นการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ในชีวิต

“หนูคิดว่าสิ่งที่หนูทำลงไปมันเป็นสิ่งผิดมันเป็นบาปเป็นกรรมที่ต้องติดตัวหนูไปจนวันตายคะ แม้ว่ามันจะผ่านไปแล้ว หนูจะโล่งอกไปแล้ว แต่มันก็ไม่หายไปจากความคิดของหนูหรอกคะ มันอยากจะลืม ทุกวันนี้หนูก็ไปวัดไปทำบุญไปไหว้พระเพราะหนูคิดว่าถ้าเราทำบุญไว้เยอะๆ อาจจะช่วยลดบาปที่หนูทำไว้ได้”

“สิ่งที่ทำไปรู้สึกไม่ดีเลย เพราะเด็กที่อยู่ในท้องก็เป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของเรา อีกไม่นานเขาก็จะคลอดแล้ว รู้สึกว่าเราเริ่มรักเขาเหมือนกัน แม้ว่าเขาจะไม่โตเต็มที่แต่เขาก็มีชีวิตแล้ว การกระทำครั้งนี้มันว่าหนูได้เสียลูกของหนูไปทั้งๆที่เขาก็ไม่ได้ทำผิดอะไร แต่หนูกลับลงโทษเขา หนูไม่โทษใครกับการกระทำในครั้งนี้”

ผลกระทบทางด้านสังคมหลังจากทำแท้งไพลินมีความคิดเห็นว่าตัวผู้หญิงที่ทำแท้งเองและครอบครัวมีผลกระทบที่สุด ทั้งนี้เพราะเธอคิดว่าสังคมในปัจจุบันยังไม่เปิดรับผู้หญิงที่ทำแท้งมีแต่การประณามและดูถูกว่าเป็นคนที่ไม่ดี โดยส่วนตัวเธอเองเธอก็คิดว่าหากโดนดูถูกจากสังคมหรือคนรอบข้างเธอสามารถอยู่ได้เพราะเธอคิดว่านี่คือเหตุผลส่วนบุคคล คนเรามีสิทธิที่จะเลือกทำในสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต และคิดว่าทำแล้วไม่ก่อให้เกิดความทุกข์แก่ใคร แต่เธอบอกว่าหากมีใครมาทำร้ายและดูถูกครอบครัวของเธอคงจะไม่ได้เธอยอมรับผิดจากการประณามในครั้งนี้ไว้คนเดียวก็พอ

“ถ้าชาวบ้านเขารู้เขาก็ต้องนินทามาถึงพ่อแม่หนูด้วย ว่าเลี้ยงลูกมาอย่างไรไม่ดูแลเลยนี่ขนาดลูกอยู่กับบ้านยังท้องได้ เขาต้องนินทาอย่างเสียๆหายๆ แล้วพ่อแม่หนูจะกล้าไปพบปะใครได้อีกละคะ เรื่องแบบนี้หนูยอมไม่ได้หรอกใครจะว่าพ่อกับแม่หนูไม่ได้ ถ้าจะผิดจะชั่วจะเลวขึ้นอยู่กับตัวของคนคนนั้นคะไม่ได้ขึ้นอยู่ที่ครอบครัวเท่าไรหรอก”

สำหรับการปรับตัวเพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติโพลินใช้ระยะเวลาในการปรับตัวหลังทำแท้ง 5 เดือน ทั้งนี้เพราะเธอคิดว่าคนที่ตัดสินใจในทางที่ผิดเป็นบาปกรรมซึ่งควรมีระยะเวลาในการพักฟื้นทางด้านจิตใจให้มากเพื่อจะได้ลืมเรื่องต่างๆลงได้บ้าง แต่ถึงอย่างไรโพลินก็มักมีความรู้สึกทุกข์ทรมานทุกครั้งเมื่อได้ยินหรือรับรู้เหตุการณ์เกี่ยวกับการทำแท้ง เธอคิดว่านี่เป็นปมปัญหาในหัวใจของเธอที่จะติดตัวเธอไปจนวันตาย บุคคลที่โพลินไว้วางใจที่สุดคือเพื่อนและแฟนของเธอ ทั้งนี้บุคคลเหล่านี้มีส่วนช่วยลดความเศร้า และคิดถึงเรื่องราวในอดีตให้น้อยลงได้ ส่วนเรื่องการปรับตัวทางสังคม ซึ่งเธอเข้าใจว่าเป็นการใช้ชีวิตประจำวันซึ่งเธอก็มีความคิดที่ไม่ต้องปรับอะไร เพียงแต่ทำให้มันเหมือนเดิมก็พอ ทำเหมือนเดิมก็สามารถใช้ชีวิตได้เป็นปกติแล้ว เธอมักบอกว่าคุณค่าไม่มีในโลกก็จริง แต่หากเราปกปิดมันได้มิดชิดก็ไม่มีใครรู้เรื่องราวนี้

“ส่วนใหญ่ที่มีส่วนช่วยหนูมากหลังจากทำแล้วก็มีเพื่อนแล้วก็แฟนนี้แหละคะ มีอยู่สองคนคือจะปรึกษาสองคนนี้มากที่สุด คือเขาจะพยายามช่วยปลอบเราว่าไม่ต้องเครียดนะให้ลืมๆ มันไปซะ แล้วเริ่มต้นใหม่ เพื่อนหนูบอกว่าคนเราก็ต้องเจอปัญหากันทุกคน เพียงแต่ว่าปัญหานั้นเราจะสามารถผ่านไปได้มากแค่ไหนก็อยู่ที่ตัวเราคะ เขาจะแนะนำชวนหนูพูดคุย มารับไปนู่นไปนี่ พยายามไม่ให้หนูอยู่คนเดียวถ้าอยู่คนเดียวแล้วคิดมากคะ”

ถึงอย่างไรภายในความรู้สึกของโพลินเธอบอกว่าอยากจะมีที่ปรึกษาครอบครัว เพราะเธอคิดว่าถึงอย่างไรก็เป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดสำหรับเธอ โดยเฉพาะมารดา หากย้อนเวลาไปได้ โพลินคิดว่าเธอจะปรึกษาเรื่องราวนี้ให้มารดาของเธอได้รับรู้

“แม่นี้แหละคะ หนูอยากจะขอโทษท่านในสิ่งที่หนูได้ตัดสินใจผิดพลาดไป หนูรู้สึกผิดมาก ผิดต่อแม่ที่หลอกลวงแก หนูว่าถ้าเป็นไปได้หนูอยากจะบอกว่าหนูขอโทษ แม่คงให้อภัยหนูและคงจะยอมรับลูกของหนู คิดไปคิดมาหนูก็เหมือนคนเห็นแก่ตัวรักตัวเองมากกว่าคนอื่น

สำหรับความคิดเกี่ยวกับการให้บริการสุขภาพในปัจจุบันมีความคิดเห็นว่าการทำแท้งในสังคมไทยยังไม่เป็นที่เปิดเผย และยังถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายอยู่ สิ่งนี้จึงส่งผลที่เสี่ยงต่อร่างกายของผู้หญิงทุกคนหลังทำแท้งและคิดว่าพอทำแท้งเสร็จแล้วก็ผ่านไม่ ทำให้ไม่ได้ใส่ใจใน

ระบบสุขภาพมากนัก โดยเธอยกตัวอย่างตัวของเธอเองหากไม่เกิดอาการแทรกซ้อนก็จะไม่ไปหาแพทย์หรือตรวจรักษาโรค

“ไม่นะไม่เคยไปตรวจเลย คิดว่าไม่เป็นไรมากเลยไม่ตรวจคะ”

ส่วนทางด้านจิตใจไพลินบอกว่ามีน้อยมาก เพราะโดยหลักแล้วไม่มีใครจะมาใส่ใจดูแลความรู้สึกของคนป่วยทุกคนได้ โดยเฉพาะเรื่องการทำแท้งเป็นสิ่งที่ต้องปิดบังอยู่แล้ว ไพลินเสนอแนะว่าหากจะมีการให้บริการทางด้านจิตใจแก่ผู้หญิงเท่าที่จำเป็นจะตั้งเป็นศูนย์ออนไลน์ทั้งทางอินเทอร์เน็ต หรือทางโทรศัพท์ 24 ชั่วโมงน่าจะดีกว่า เพราะการได้พูดคุยหรือปรึกษากันก็ดีกว่าไม่ได้ปรึกษาอะไรเลย นอกจากนี้แล้วผู้หญิงยังมีความกลัวที่จะพูดเพราะไม่ต้องเห็นตา พูดได้อย่างเปิดเผย และไม่ต้องระวังอะไรมาก

ส่วนด้านสังคมไพลินคิดว่าอยากให้สังคมปรับความคิดเกี่ยวกับผู้หญิงทำแท้งเสียใหม่ แต่ว่าแต่ละคนล้วนมีเหตุผลส่วนตัวด้วยกัน ไม่ใช่เป็นคนเลว เป็นแม่ใจร้ายอย่างที่เคยคิด เหมือนตัวเธอเองคือความไม่พร้อมทางด้านเศรษฐกิจมีภาระที่ต้องเลี้ยงดู เธออยากให้สังคมมองในแง่กลับกันว่า หากเด็กที่เกิดมาแล้วไม่พร้อม ไม่ได้รับการดูแลที่ดีพอ เด็กคนนั้นก็จะเป็นคนไม่มีคุณภาพ และสังคมก็จะไม่มีคุณภาพตามไปด้วย

คนที่ 3 เพชรสวย

เพชรสวย (นามสมมติ) ปัจจุบันเธอมีอายุ 21 ปี เป็นคนมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง คล่องแคล่ว ไม่ค่อยพูด แต่เป็นคนมีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือเพื่อนและคนรอบข้างอยู่เสมอ เพชรสวยเพิ่งจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งได้ไม่นาน ขณะนี้กำลังหางานทำอยู่ ซึ่งเธอบอกว่าอยากจะทำงานทำในกรุงเทพฯ ก่อนเพื่อเป็นประสบการณ์ก่อนที่จะกลับไปอยู่ที่บ้าน เธอเป็นคนภาคใต้โดยกำเนิด เพชรสวยอาศัยอยู่กับแฟนคนปัจจุบันซึ่งเป็นมีอายุน้อยกว่าเธอถึง 3 ปี เธอเช่าพาร์ทเมนท์แห่งหนึ่งซึ่งใกล้กับมหาวิทยาลัยที่เธอเรียน โดยที่ทางครอบครัวไม่ทราบว่าเป็นเพชรสวยอยู่กับแฟน เธอมักจะปิดบังเรื่องที่อยู่อาศัยของเธอมาตลอดประกอบกับบิดามารดาคิดว่าเธออยู่กับเพื่อนหญิงที่เป็นคนจังหวัดเดียวกัน เพชรสวยได้รับเงินส่งเสียจากทางบ้านเดือนละประมาณ 5,000-8,000 บาทต่อเดือนและเธอคิดว่าในอนาคตเงินส่วนนี้ก็จะไม่จำเป็นอีกต่อไปแล้วเพราะเธอจะทำงานและจ่ายค่าใช้จ่ายส่วนตัวเอง เธอฝันไว้ว่าในอนาคตเธออยากจะมีเงินออมไว้ใช้เยอะๆ

ทางด้านครอบครัวเพชรสวยบอกว่าความเป็นอยู่ไม่ลำบาก เพราะมีส่งให้เธอเป็นประจำทุกเดือน ครอบครัวของเธอประกอบอาชีพทำสวนยาง ซึ่งเธอบอกว่ารายได้เฉลี่ยวันละประมาณ 1,000-3,000 บาท ซึ่งไม่แน่นอนแล้วแต่ฤดูกาล ครอบครัวของเธอเป็นครอบครัวที่อบอุ่น ทั้งบิดาและมารดาให้ความใส่ใจกับเธอดี สามารถปรึกษาหรือพูดคุยกันได้ทุกเรื่อง และเธอบอกว่าเธอสนิทกับแม่มากที่สุด เพชรสวยเป็นบุตรสาวคนเล็กของบ้าน เธอมีพี่ชายหนึ่งคนแต่งงานมีครอบครัวไปแล้ว แต่ก็ยังอาศัยอยู่ที่บ้านหลังเดียวกัน ครอบครัวของเพชรสวยเป็นครอบครัวที่สนุกสนานเฮฮา เทศกาลสำคัญสำคัญมักจะมีการจัดงานกินเลี้ยงสรรคร์สรรที่บ้านเป็นประจำ เพชรสวยเล่าให้ฟังว่าบิดามารดาของเธอเลี้ยงเธอมาแบบอิสระเสรี ในการคิดการทำอะไร โดยจะคอยตักเตือนและดูแลอยู่ห่างๆ เมื่อเธอมีปัญหา ก็มักจะปรึกษามารดา มากกว่าบิดาของเธอ บิดาและมารดาของเธอเป็นคนใจดีและรับฟังปัญหาได้ทุกเรื่อง

ก่อนหน้านี้เธอเคยมีแฟนมาแล้วหนึ่งคน ซึ่งแฟนปัจจุบันเป็นคนที่สอง เธอเล่าให้ฟังว่าแฟนคนแรกของเธอเป็นคนจังหวัดเดียวกัน รู้จักกันโดยผ่านเพื่อนของเธอเอง เธอมีเพศสัมพันธ์กับแฟนคนที่หนึ่งตอนอายุ 16 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์กันที่บ้านของฝ่ายชาย โดยไม่ได้ป้องกันกันอะไรเลย ทั้งนี้เพราะถูกฝ่ายชายร้องขอ

“แฟนของหนูเขาขอหนูว่าครั้งแรกระหว่างเรา อยากให้ได้ความรู้สึกที่เป็นแฟนกัน ได้แสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน”

ปัจจุบันเพชรสวยเลิกกับแฟนคนแรกไปแล้วหลังคบหาดูใจกันนานถึง 4 ปี ทั้งนี้เพราะฝ่ายชายมีแฟนใหม่ ส่วนแฟนคนปัจจุบันของเธอยังศึกษาอยู่ที่สถาบันเอกชนแห่งหนึ่ง อายุ 18 ปี แฟนของเพชรสวยอายุน้อยกว่าเธอ 3 ปี เพชรสวยบอกว่าแฟนของเธอยังคงมีนิสัยแบบวัยรุ่นทั่วไป คือ ชอบเล่นเกมและติดเกมมาก ไม่ค่อยกลับมาอนที่ห้องอยู่แต่ร้านเกม และยังเป็นคนเกเรกินเหล้าและสูบบุหรี่อีกด้วย แต่เพชรสวยบอกว่าเขาก็ยังเป็นคนดีอยู่บ้างนั่นคือ ช่วยปลอบและเป็นห่วงเป็นใยเพชรสวยเสมอไม่มีปัญหาในชีวิต แฟนของเพชรสวยเป็นคนอารมณ์ร้อนและซี้หึงเพชรสวยรู้จักแฟนคนปัจจุบันเพราะอยู่หอพักเหม้นเดียวกัน อยู่ห้องใกล้ๆกัน ได้พูดคุยกันบ่อยครั้งจึงเกิดความชอบพอกัน หลังจากเลิกกับแฟนคนแรกเธอเศร้าเสียใจและแฟนปัจจุบันก็คอยปลอบและเป็นห่วงเธอ เพชรสวยจึงตัดสินใจคบเป็นแฟนตั้งแต่นั้นมา ปัจจุบันเพชรสวยอยู่กับแฟนโดยมีเพศสัมพันธ์กันเฉลี่ยเดือนละ 10-15 ครั้ง ปัจจุบันเธอคุมกำเนิดด้วยการกินยาคุมกำเนิด

ชนิด 28 เม็ดเพราะกลัวการตั้งครรภ์ โดยรู้จักวิธีการกินยาจากเพื่อนของเธอเอง เธอซื้อยาจากร้านขายยาใกล้ๆที่เธออยู่

ระหว่างที่เธอมีเพศสัมพันธ์กับแฟนคนแรกน้อยครั้งที่แฟนของเธอจะสวมถุงยางอนามัย จะใช้วิธีการหลังด้านนอกมากกว่า นี่คือสาเหตุของการตั้งครรภ์ เพชรสวยตั้งครรภ์ครั้งแรกตอนอายุ 20 ปี เธอไม่ทราบของตัวเองตั้งครรภ์เพราะไม่มีอาการผิดปกติอย่างไร นอกจากประจำเดือนไม่มา พอรู้ตัวว่าตั้งครรภ์เธอรู้สึกกลัวและตกใจ

“มือเย็นไปหมด ใจเต้นแรงด้วย คิดไรไม่ออกเลย แล้วก็ร้องไห้คะ กลัวแม่ดูอย่างเดียวเลย แล้วก็กลัวไปต่างๆเลยคิดไม่ออกเลย”

เพชรสวยตั้งครรภ์กับแฟนคนแรกซึ่งกำลังมีปัญหาและกำลังจะเลิกกัน ตอนที่เธอตั้งครรภ์แฟนคนแรกของเธอไม่ทราบว่าเขาท้อง เธอไม่บอกแฟนและเก็บเรื่องนี้เอาไว้คนเดียว พอผ่านไป 2 เดือนประจำเดือนก็ยังไม่มาเธอรู้ว่าเธอตั้งครรภ์แน่นอน ประมาณ 1 เดือนเธอตัดสินใจนำเรื่องนี้ไปบอกกับเพื่อนเพราะถ้านำเรื่องนี้ไปบอกแฟนเก่ากลัวเขาจะไม่ยอมรับ และสำคัญที่สุดเธอกลัวพ่อกับแม่ของเธอเสียใจและผิดหวัง เพื่อนเธอแนะนำให้ทำแท้ง แต่ในขณะนั้นเธอไม่มีเงินมากพอที่จะไปทำแท้ง เพื่อนของเธอจึงรับอาสาเป็นธุระช่วยจัดการให้ โดยเพชรสวยเล่ารายละเอียดในการทำแท้งดังนี้

“เขาปลอมหนูนะว่าไม่เป็นไรเรามีทางออกเสมอ คือเหมือนเขาเคยทำมาก่อนแล้วด้วยเขา ย่อมรู้ดี แต่เขาก็บอกหนูดีเหมือนกับว่าคนหัวอกเดียวกันย่อมรู้ใจกันดีแหละ เขาก็ซื้อยามาให้หนู แล้วบอกว่า “กินมันให้หมดขวดนี้แหละ รับรองออกแน่” คือเหมือนให้กำลังใจนะ บอกว่าไม่ต้องห่วงไม่อันตรายท้องยังอ่อนๆออกง่ายแปปเดียวไม่ปวดมากหรอก ยาตัวนี้เป็นน้ำๆคะ สีดำน้ำตาลนะ ชมมาก กินไปแทบอ้วกออกมาแฉะ แต่ก็อดจมูกกินเข้าไปนะพี่ ขวดก็ไม่ใหญ่มากกระดกไปสามสี่ทีก็หมดคะแล้วหนูก็ดื่มไม่ได้สนใจอะไรแล้วหนูก็ปวดท้องคะ ปวดมากเลย เหมือนมันเข้าไป กระทั่งตรงหน้าท้องหนู ปวดแบบประจำเดือนมา แต่ปวดมาก หนูนอนบิดไปบิดมาอยู่ในห้องนอน ไม่กล้าร้องดังเดี๋ยวกแล้วแม่จะมาแล้วถามว่าหนูเป็นอะไรหนูได้แต่ร้องร้องให้ออกมาอย่างเดียวเลย ความรู้สึกตอนนั้นมันสุดที่จะบรรยายออกมาได้คะ ปวดท้องอยู่ประมาณประมาณ 3-5 ได้มั้งจำไม่ได้แล้วแต่รู้ว่าปวดมาก เลือดออกคะออกเหมือนประจำเดือนเลยมีเป็นก้อนๆออกมาด้วยเลือด

เหม็นมากคาวมากเลยที่ เลือดของหนูออกมาเยอะมากต้องเปลี่ยนผ้าอนามัยวันละ 3-4 แผ่นเลยนะ แล้วก็ใส่แบบกลางคืนด้วยกลางวันเอาไม่อยู่ เลือดไหลแบบนั้นอยู่ 7 วันเลยแต่สองสามวันแรกมาเยอะมาก ส่วนวันอื่นๆ ก็มาเป็นปกติคะเหมือนประจำเดือนมาทุกเดือน แต่เลือดที่ออกมาเป็นสีแดงกับสีดำล้าคะ เหม็นคาวกว่าปกตินะ หนูต้องใช้ผ้าอนามัยเยอะมากเลยตอนนั้น”

หลังจากทำแท้งเสร็จเธอบอกว่าเธอมีความรู้สึกโล่งใจและสบายใจขึ้นหลังจากตัดปัญหาไปได้แล้ว แต่เธอกลับได้รับความทุกข์ทางด้านร่างกายคือ ประจำเดือนของเธอมาตลอดทั้งเดือนและเป็นไข้หลังจากที่ทำแท้งเสร็จ ซึ่งในปัจจุบันนี้เธอก็ยังเกิดอาการนี้อยู่ แต่ด้วยความอายและความกลัวเธอจึงไม่กล้าที่จะไปตรวจอาการที่เกิดขึ้น พบว่าภายหลังจากการทำแท้งเสร็จเพชรสวยไม่เคยได้ไปตรวจภายในร่างกายของตัวเองเลยแต่ครั้งเดียว

“เดี๋ยวนี้เมนส์มาเป็นเดือนเลยคะ คือช่วงหลังจากทำไปเสร็จเมนส์หนูก็มาเป็นเดือนเลยแล้วก็มาเยอะกว่าปกติด้วย ช่วงนั้นหน้าซีด ปากก็ซีดมาก แค่อสองชั่วโมงผ้าอนามัยต้องเปลี่ยนแล้วหลังๆ เลยมาใส่แบบกลางคืนเลยเพราะกลัวเปื้อน เคยนั่งรถเมล์แล้วล้มเปลี่ยนผ้าอนามัยวันนั้นเลอะเต็มกระโปรงเลยคะดินะที่พาเพื่อนไปด้วยเลยให้เพื่อนมันปิดให้”

“หนูมักจะหน้าซีด ปากซีด เหงื่อออก รู้สึกเหมือนจะเป็นไข้ไม่รู้ว่ามีสาเหตุอะไรแต่หนูคิดว่าจะมาจากการทำแท้งหรือเปล่าแล้วก็มีอาการหน้ามืดเหมือนจะเป็นลม อาจจะเป็นเพราะเสียเลือดไปตอนที่ไปทำแท้งหรือเปล่าจึงทำให้เป็นแบบนั้น”

ทางด้านจิตใจเพชรสวยบอกว่าถึงแม้เธอจะรู้สึกสบายใจขึ้น แต่ก็คิดว่าเรื่องที่เธอทำมันเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องและเป็นบาป เพชรสวยบอกว่าภายหลังจากการทำแท้งแล้วเธอมีภาวะอารมณ์ที่เปลี่ยนไป คือจะรู้สึกน้อยใจเสียใจ และเป็นคนคิดมาก ในบางครั้งเพชรสวยมักมีอาการฝันถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ และมักจะฝันเห็นเด็กซึ่งเธอคิดว่าเป็นลูกของเธอเอง

“หลังจากทำแท้งเสร็จไม่นานมากนัก คือเรื่องราวที่เกิดขึ้นมันหนักมากสำหรับหนู หนูฝันเห็นเด็กผู้ชายทุกคืนเลย ฝันว่าเขามาหาเขาใส่กางเกงสีเขียวผิวขาว ตัวเขาอ้วนคะ ฝันว่าเขามายืนตรงปลายเตียงหนูแล้วเรียกหนู หนูคิดมากถึงขนาดนี้เลย ตอนนีเขาก็ยังมาอยู่นะเหมือนกับว่าเขายังไม่ได้ไปเกิดยังวนเวียนอยู่กับหนูอยู่ที่เวลาหนูไม่สบาย มักจะเห็นเขามาประจำ หนูคิดว่าเขาคง

เป็นลูกของหนูแน่นอนคะ เหมือนกับเขามาหา อาจจะมีมากกว่าหนูก็ได้ว่าเขายากกลับมาเป็นลูกหนูอีก เหมือนกับว่าทำไมหนูถึงทำร้ายเขาได้ปัจจุบันนี้หนูก็ยังคงเห็นเขาอยู่เหมือนกับเขายากอยู่กับหนู ทุกครั้งหนูจะไปทำบุญให้กับเขา เพื่อในอนาคตข้างหน้าเขาอาจจะกลับมาเป็นลูกของหนูอีกก็ได้ หนูคิดถึงเขาเหมือนกันนะ ไม่เคยลืมสิ่งที่หนูได้ตัดสินใจทำลงไป ทำกับลูกของตัวเองได้ หนูมันไม่คิดคะ แต่ที่ทำได้ก็เพียงเท่านี้ ทุกครั้งหนูจะไปทำบุญบอกเขาว่าให้รอแล้วค่อยกลับมาเป็นลูกของแม่อีกครั้งหนึ่งนะ ทุกครั้งจะบอกกับลูกว่า ลูกจำ แม่ขอโทษ แม่รักลูกนะที่ทำไมไปเพราะแม่จำเป็นจริง ๆ ถ้าลูกมากก็มาเมื่อแม่พร้อมตอนนี้ยังไม่พร้อมนะลูก จะพูดอย่างนี้ทุกครั้งไปคะ”

ทางด้านสังคมเพชรสวดยพยายามที่จะปกปิดเรื่องราวเกี่ยวกับการทำแท้งไว้เป็นความลับ เพราะเธอคิดว่าหากคนอื่นรับรู้เรื่องราวของเธอผู้ที่จะต้องได้รับผลนั้นคือตัวเธอเองและครอบครัว เธอกลัวบิดามารดาของเธอจะเสียใจในการกระทำครั้งนี้ และกลัวการประณามจากคนรอบข้างเช่นญาติ หรือคนในชุมชน เพชรสวดยพยายามที่จะปกปิดความลับนี้ไว้คนเดียวไม่ให้ใครได้รับรู้

“กลัวคะแล้วก็อายด้วย มันเป็นเรื่องที่ไม่ดีไม่น่าจดจำหรือคะเลยไม่อยากจะทำใครเลย เป็นสิ่งที่หนูทำมันเป็นเรื่องที่ผิดนะ ใครรู้เขาจะคิดอย่างไรละ”

เพชรสวดยพยายามปรับตัวเพื่อให้ใช้ชีวิตในสังคมได้ด้วยการหาสิ่งยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจ ซึ่งก็คือพระพุทธศาสนา เธอมักจะเข้าวัด ทำบุญ ถวายสังฆทาน ซึ่งถือได้ว่าช่วยเหลือทางด้านความทุกข์ได้มาก เพชรสวดยบอกว่าคนรอบข้างเธอที่มีส่วนช่วยให้เธอลืมเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้คือเพื่อนที่แนะนำเธอเรื่องการทำแท้ง เธอไว้วางใจและเชื่อใจเพื่อนคนนี้นี้มากแต่เธอก็ยังคิดว่ากำลังใจจากครอบครัวจะเป็นแรงผลักดันให้เธอสามารถมีชีวิตที่ดำเนินต่อไปได้

“หลังจากทำแท้งแล้วหนูว่าหนูไม่ค่อยเครียดหรือกลัวเหมือนตอนที่รู้ว่าท้องนะ เพราะเหมือนเราหาทางออกได้แล้ว แต่ก็ยังคิดถึงอยู่บ้าง หนูก็พยายามไปวัดนะไปทำบุญ แล้วก็คือหาอะไรทำอะไรได้ไม่ว่าจะได้ไม่คิด พยายามไม่อยู่คนเดียวคะ เพื่อนจะช่วยหนูมากในเรื่องนี้ กว่าหนูจะลืมเรื่องนี้ได้ก็นานอยู่เหมือนกันนะพี่ไม่ได้แค่แป็บเดียวเลย คือช่วงนั้นหนูเศร้าไป แม่หนูไม่ทราบที่หนูเป็นอะไร แต่จะคอยโทรมาถามอยู่ตลอด ครั้งหนึ่งหนูร้องไห้ แม่ก็เป็นห่วงและถามว่าเป็นอะไรมากหรือเปล่า แต่หนูบอกท่านว่าเลิกกับแฟนไม่ได้บอกว่าเป็นเพราะเรื่องนี้

ท่านก็ไม่ได้ว่าอะไรได้แต่ปลอบหนู หนูคิดว่ากำลังใจจากครอบครัวจากแม่ก็ช่วยหนูคะช่วยหนูให้มีกำลังใจ แม่แฟนหนูคนเก่าเขาจะไม่ได้ช่วยอะไรเลยก็ตาม"

สำหรับความคิดเห็นการให้บริการในระบบสุขภาพแก่ผู้หญิงทำแท้งในปัจจุบันเธอคิดว่ายังไม่เปิดกว้างเท่าที่ควร เธอคิดว่าเรื่องการทำแท้งเป็นสิ่งที่น่าอับอาย โดยเฉพาะตัวเธอเอง เธอไม่กล้าที่จะไปตรวจภายในหรือขอคำปรึกษาหลังจากทำแท้ง เพราะกลัวจะมีคนซักประวัติเรื่องการทำแท้ง ทั้งที่เธอมีปัญหาทางระบบสุขภาพ เพชรสวดยคิดว่ากลัวความลับเรื่องการทำแท้งของเธอจะมีคนรับรู้ แต่ไม่ค่อยจะใส่ใจสุขภาพเท่าที่ควร เพชรสวดยอยากมีการปรับเปลี่ยนระบบการรักษาหรือการให้บริการแก่ผู้หญิงที่ทำแท้ง โดยเฉพาะทางด้านจิตใจ เพราะเธอเครียดและกลัวมากทั้งก่อนและหลังทำแท้ง เธอไม่มีที่ปรึกษา เพชรสวดยคิดว่าผู้ที่สามารถแก้ไขได้มากที่สุดคือโรงพยาบาล ซึ่งน่าจะมีการตั้งศูนย์ฝากข้อความทางจดหมายหรืออินเทอร์เน็ตเพราะเธอคิดว่าสามารถเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ หรือไม่ก็องค์การสตรี หรือสมาคมก็ได้ ถ้าเป็นไปได้เธออยากให้มีการตั้งศูนย์เพื่อให้คำปรึกษาและตรวจสุขภาพสำหรับผู้หญิงที่ทำแท้งมาแล้วโดยไม่มีการคิดเงินและอยากให้มีการแยกกลุ่มผู้หญิงที่ผ่านการทำแท้งแล้วให้เป็นคนไข้เฉพาะ

เพชรสวดยอยากให้สังคมเข้าใจในตัวเธอและไม่อยากให้ใครมาดูถูกครอบครัวของเธอ เธอคิดว่าหากสังคมมีความเข้าใจและให้อภัยแก่สตรีที่ผ่านการทำแท้งมาแล้ว เธอก็จะสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ สำหรับวัยรุ่นเพชรสวดยมีความคิดเห็นที่ว่า เรื่องการคุมกำเนิดเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะในปัจจุบันวัยรุ่นหรือแม้แต่ผู้หญิงบางคนก็ไม่รู้วิธีการในการคุมกำเนิดที่มากนัก และส่วนใหญ่ก็มักมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานด้วยกันทั้งนั้น แต่เพราะสังคมไทยเป็นสังคมที่ยังยึดติดกับค่านิยมเรื่องเพศในแง่ลบ เธออยากให้มีการปรับมุมมองในการมองผู้หญิงที่ทำแท้งในแง่ดีบ้าง

คนที่ 4 มรกต

มรกต (นามสมมติ) ดูจากลักษณะภายนอกแล้วเธอเป็นคนเรียบร้อย พุดจาไพเราะและเป็นคนสุภาพ ปัจจุบันมรกตอายุ 23 ปี เธอเป็นคนขยันและอดทนทั้งเรื่องการเรียนและการทำงานมาก มรกตทำงานเพื่อส่งตัวเองเรียนตั้งแต่อยู่มหาวิทยาลัยปีที่ 1 ด้วยการหางานพิเศษต่างๆทำ ปัจจุบันมรกตยังคงศึกษาในระดับปริญญาตรี สาเหตุที่เธอยังไม่จบการศึกษาเพราะเธอต้องทำงานพิเศษไปด้วย เลยไม่ค่อยมีเวลาในการไปเรียนและอ่านหนังสือมากสักเท่าไร แต่เธอก็มีความมุ่งมั่นว่าต้องศึกษาในสำเร็จให้ได้ในปีนี้ รายได้ของมรกตมาจากการทำงานและจากทางบ้านส่งให้

ประมาณเดือนละ 3,000-5,000 บาท ปัจจุบันมรกตอาศัยอยู่ที่หอพักสตรี โดยอยู่กับเพื่อนหญิงรักหญิงหรือที่สังคมเรียกกันว่า "ทอม" มรกตเป็นคนภาคใต้โดยกำเนิดและย้ายเข้ามาในกรุงเทพฯ เพื่อศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

แฟนของมรกตคนปัจจุบันที่เป็น "ทอม" นั้นเธอบอกว่าเพิ่งคบกันได้ไม่นาน อายุเท่ากับมรกตคือ 23 ปี เธอมักจะเล่าว่าแฟนเธอคนนี้นั้นเสียใจที่ผู้ชายเธอจึงเลือกคบและตัดสินใจที่จะเป็นแฟนด้วย มรกตบอกว่าแฟนของเธอเป็นคนใจดี และชอบเอาอกเอาใจ ตามใจมรกตทุกอย่าง และช่วยทำงานบ้านทุกอย่างเช่นซักผ้า ล้างจานหรือทำความสะอาดห้อง โดยที่มรกตไม่ต้องทำอะไรเลย

ครอบครัวของมรกตเป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่น บิดากับมารดาของมรกตแยกทางกันตั้งแต่เธอยังเด็ก มรกตอาศัยอยู่กับมารดา แต่บิดาก็มาหาเธอและน้องสาวบ้างเป็นบางครั้ง มรกตเป็นลูกสาวคนโตเธอมีน้องสาวอีกหนึ่งคนซึ่งอายุห่างกันไม่มากนัก ปัจจุบันน้องสาวของมรกตมีบุตรแล้วเธอเล่าให้ฟังว่าน้องสาวของเธอท้องก่อนสมรส น้องสาวของเธอมีบุตรตั้งแต่ 15 ปี จึงต้องลาออกมาเลี้ยงบุตรอยู่ที่บ้าน เธอเล่าให้ฟังว่ามารดาของเธอเสียใจมากกับการกระทำของน้องสาวเธอแต่ก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขได้แล้ว มารดาของเธอประกอบอาชีพรับจ้างตัดเย็บเสื้อผ้าทั้งบุรุษและสตรี รายได้แล้วแต่โอกาสหรือช่วงเวลา ในระยะหลังรายได้ของทางครอบครัวเธอไม่ค่อยจะสู้ดีนัก เหตุนี้จึงทำให้มรกตต้องหางานพิเศษทำเพื่อไม่ต้องให้มารดาสงเสียให้เรียน

ในวัยเด็กมรกตเล่าให้ฟังว่าไม่ค่อยได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวเท่าไร บิดามารดามักจะมีปากเสียงและทะเลาะกันให้เธอเห็นอยู่บ่อยครั้งหลังจากนั้นบิดามารดาของเธอก็แยกทางกัน มารดาของเธอต้องทำงานมากขึ้นเพื่อส่งบุตรทั้งสองคนเรียนหนังสือ จึงไม่ค่อยมีเวลาในการอบรมและสั่งสอนทั้งสองคนพี่น้องมากนัก มรกตถูกปลูกฝังตั้งแต่เด็กว่าต้องให้ความช่วยเหลือน้องและแบ่งเบาภาระต่างๆภายในบ้านแทนแม่ตั้งแต่เด็ก เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น มรกตก็คบเพื่อนชายด้วย ซึ่งเธอบอกว่าชอบเพราะหน้าตาหล่อและพูดเพราะ มรกตมีแฟนหรือที่เธอเรียกว่าเพื่อนชายตั้งแต่อายุ 15 ปี และเธอก็มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุ 16 ปี แม่ของมรกตรู้ดีว่าบุตรสาวของตนมีแฟนแต่ก็ไม่ได้ตกเดือนอะไรมาก เพราะต้องทำงานทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเร่งตัดผ้าส่งลูกค้าให้ทันตามเวลา

มรกตบอกว่าครั้งแรกเธอไม่ได้ป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย เพราะผู้ชายของเธอปฏิเสธหลังจากคบกับผู้ชายได้ไม่นานก็ตัดสินใจเลิกกัน เพราะรู้ว่าผู้ชายของเธอมีผู้หญิงคนใหม่ เธอรับไม่ได้จึงเลิกกับเขา หลังจากนั้นได้ไม่นานมรกตมีแฟนคนใหม่ ซึ่งอายุห่างจากเธอไม่กี่ปีและศึกษาอยู่ในจังหวัดเดียวกัน ซึ่งเธอคิดว่าคนนี่คือคนที่เหมาะและใช่ที่สุดสำหรับเธอ และในที่สุดเธอก็มีเพศสัมพันธ์กับแฟนหนุ่มหลังจากคบกันได้ไม่ถึง 1 ปี ซึ่งเธอยินยอมด้วยความสมัครใจ เธอมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหนุ่มที่บ้านของแฟนหนุ่มเอง เหมือนกับทุกครั้งเวลาที่เธอมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหนุ่มมักไม่สวมถุงยางอนามัย มีน้อยครั้งที่มักจะใส่ถุงยางอนามัยนี้คือสาเหตุหลักที่มรกตคิดว่าทำให้เธอตั้งครรภ์ ปัจจุบันมรกตเลิกกับแฟนคนที่สองแล้ว เธอบอกว่าเพราะมารดาของเธอไม่ชอบผู้ชายคนนี้ด้วยความที่แม่กีดกันและเธอก็มาศึกษาอยู่ที่กรุงเทพฯ จึงทำให้ห่างไกลกัน นานวันไปเธอก็จึงบอกเลิกกับแฟนหนุ่มคนนี้

หลังจากเลิกกับแฟนหนุ่มได้ไม่นานเธอก็รู้สึกว่าประจำเดือนไม่มา ที่แรกเธอไม่นึกสงสัยว่าจะตั้งครรภ์ เลยปล่อยเวลาให้ล่วงเลยมาถึง 3 เดือน ผ่านไป 3 เดือนมรกตรู้สึกวิตกกังวลมาก จึงไปหาหมอที่คลินิกเพื่อตรวจว่าตัวเธอเป็นอะไร ผลปรากฏว่าเธอตั้งครรภ์ได้ 3-4 เดือนแล้ว ขณะนั้นเธอตกใจและกลัวมาก เพราะเพิ่งเลิกกับแฟนหนุ่มได้ไม่ถึงเดือน เธอใช้เวลาตัดสินใจอยู่นานพอสมควรประมาณ 1 เดือน และในที่สุดเธอก็ตัดสินใจเลือกที่จะทำแท้ง เพราะด้วยความไม่พร้อมหลายอย่าง อีกทั้งในขณะนั้นน้องสาวของเธอที่ตั้งท้องเกือบที่จะคลอดแล้ว ซึ่งแม่ของเธอก็เสียใจกับการกระทำของน้องสาวมาก ด้วยความที่เธอไม่พร้อมและสงสารมารดาจึงทำให้เธอตัดสินใจที่จะไม่เก็บครรภ์ไว้ เธอเอาปัญหาทั้งหมดไปปรึกษากับเพื่อนหญิงคนหนึ่งที่อยู่ภายในหอพักสตรีด้วยกัน เพื่อนของเธอแนะนำและบอกสถานที่ทำแท้งไป

มรกตตัดสินใจไปทำแท้งคนเดียว โดยเล่าให้ฟังว่าเธอไปตรวจครรภ์แล้วพบว่าตั้งครรภ์ได้เกือบ 5 เดือนแล้ว เธอบอกว่าตอนที่ตัดสินใจไปทำแท้งนั้นเธอไม่ได้ร้องไห้หรือเสียใจเลยแม้แต่น้อย มีแต่ความรู้สึกหวาดกลัวและกลัวจะเป็นอันตรายมากกว่า โดยเธอเล่ารายละเอียดในการทำแท้งให้ฟังดังนี้

“พอไปถึงเขาก็ถามประวัติคะถามประมาณว่าชื่อนามสกุล แล้วถามว่าเมนส์ไม่มานานหรือยัง แล้วก็พาไปที่ห้องจ่ายเงินคะ หนูจ่ายเงินไปให้เขาทั้งหมดประมาณ 5000 บาทได้ แล้วเขาก็บอกว่าอายุครรภ์ตอนนี้ประมาณ 5 เดือน พร้อมทั้งจะเอาออกหรือเปล่านั้นเขาบอกถ้าเอาออกก็ได้

แต่หนูอายุท้องมากเขาเลยให้หนูนอนที่แห่งนั้นก่อนหนึ่งคืนแล้วให้เพื่อนมารับคะ หลังจากนั้นเขาพาหนูไปที่ห้องห้องหนึ่ง แล้วให้หนูขึ้นขาหยั่ง จับฉัตยาซึ่งเขาไม่บอกอะไรเลยว่าเป็นอย่างไรเลย แต่หนูรู้สึกว่ามันเปลี่ยมากคะ แล้วก็ยังมีหมอนซึ่งหนูไม่แน่ใจว่าเป็นหมอนหรือเปล่านั้นเขาเอามาแล้วหยิบเครื่องมือที่อยู่ใกล้ๆตัวเขา ขึ้นแรกเป็นเครื่องมือสอดเข้าไปในช่องคลอดหนูรู้สึกว่ช่องคลอดมันเปิดออก หลังจากนั้นเขาก็เอาเครื่องมือเข้าไปลักษณะความรู้สึกเหมือนกับเป็นคีมนะเข้าไปในช่องคลอดหนู หนูรู้สึกว่าเขาเอาเครื่องมือเขาไปวนวนในนั้นหนูปวดท้องน้อยมากได้แต่น้ำตาไหลออกมาไม่กล้าร้อง เท้าของหนูเกร็งแน่นคะ เกร็งและสั่นด้วย สักพักรู้สึกเหมือนเลือดจะออก หนูรู้สึกเจ็บบริเวณท้องน้อยมากเลย เทียบไม่ได้ว่าเจ็บเหมือนอะไรเพราะมันปวดมากๆ เหมือนใครมาบีบท้องของหนู แล้วเขาก็เอาเครื่องมือเหมือนกับเขาไปซูดๆ ด้านในอีกครั้งหนึ่ง หนูรู้สึกว่ปวดท้องอยู่ตลอดเวลา ตอนนั้นหนูรู้สึกว่ไม่ค่อยมีแรงแต่รู้สึกว่หนูมีเลือดออกมากแต่ตอนนั้นหนูเริ่มจะหลับแต่ยังมีสติอยู่ตลอดเวลาเลยนะ พอเสร็จแล้วก็มียี่สองคนพุงหนูให้ลุกขึ้นและก็มีสายน้ำเกลือด้วยซึ่งน่าจะทำตอนที่ใกล้จะเสร็จแล้ว ตอนนั้นหนูเริ่มยืนไม่ไหวแล้วแต่จำได้ว่าเหมือนเขาพาหนูไปตรวจอันตรายवादแล้วเขาก็พาหนูไปนอนที่ห้องหนึ่งเป็นเตียงเหมือนห้องคนไข้แต่อยู่คนเดียวนะพี่ แล้วหนูก็รู้สึกว่เลือดมันไหล เลือดออกมาเลยคะ และหนูก็รู้สึกว่จะหลับเขาพาหนูไปห้องหนึ่งพอหนูขึ้นเตียงได้ก็หลับไปเลยคะ รู้สึกตัวอีกทีก็รุ่งเช้าแล้วเขาโทรไปหาเพื่อนหนู คือต้องมีคนมารับนะเขาถึงจะอนุญาตให้เราออกจากที่แห่งนั้นได้คะ ก็คือเพื่อนหนูมารับประมาณ 8 โมงเช้าได้”

มรกตเล่าว่หลังจากที่ทำแท้งแล้วเธอได้รับความทุกข์ทรมานทางร่างกายโดยจะเป็นความผิดปกติของประจำเดือน และที่ร้ายแรงที่สุดก็คือการตกเลือด และมีเลือดออกทางช่องคลอดสาเหตุที่เป็นแบบนี้เพราะมรกตคิดว่าอายุครรภ์ก่อนที่จะทำแท้งมีมาก จึงทำให้เกิดภาวะเสี่ยงเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และนอกจากนี้เธอยังบอกอีกว่เธอไม่ทราบและไม่มีความรู้ในเรื่องรายละเอียดขั้นตอนและวิธีการในการทำแท้งเลย แต่รู้ว่ในระหว่างที่เธอไปทำแท้งมีกระบวนการขั้นตอนมักกระทำอย่างรวดเร็วและในการทำที่ไม่ถูกต้องตามหลักการแพทย์เท่าที่ควร

“รู้สึกว่อาการไม่ค่อยดีตั้งแต่ไปทำแล้ว ว่แล้วว่ทำไมไม่ทำเร็วๆ พอกลับมาถึงห้องเลือดก็ไหล ไหลไม่หยุดเลย เปลี่ยนผ้าอนามัยตั้งเยอะแล้วก็ไม่อยู่ เลยไม่รู้ทำอย่างไร ตอนนั้นมิใช้ด้วยแล้วก็ปวดท้องมาก นอนร้องไห้ รู้สึกว่หนาวๆ เพื่อนที่อยู่ในห้องบอกว่าไปโรงพยาบาลกันเถอะ อาจจะช่วยให้ ดีกว่าปล่อยไว้อย่างนี้ ไม่งั้นเดี๋ยวเป็นอะไรไป เลยตัดสินใจไปหาหมอที่โรงพยาบาล

ใกล้ที่พักแหละ หมอในนอนพักที่โรงพยาบาล นอนอยู่ประมาณ 3 วันเห็นจะได้ หมอก็ขุดมดลูกออกให้ เขาบอกว่าหนูตกเลือด หมอถามว่าไปทำแท้งมาใช้ไหมก็ไม่บอกความจริงนะบอกว่าท้องอยู่แล้วแท้งหลั้ม อะไรก็ว่าไปตามนั้น”

หลังจากที่มรกดได้ตัดสินใจทำแท้งไปแล้ว เธอบอกว่าเธอรู้สึกไม่สบายใจในการกระทำครั้งนี้ เธอรู้สึกเครียด วิตกกังวล กลัวคนรอบข้างจะรับรู้เรื่องของเธอ และมักคิดว่าเรื่องการทำแท้งเป็นบาป และต้องชดใช้กรรมเป็นกรรม

“หลังจากทำแท้งแล้ว ไม่อยากคุยกับใคร อยากอยู่คนเดียว เพื่อนกับแฟนก็ชวนไปเที่ยวตามห้าง ก็ไม่อยากไปรู้สึกว่าจะใช้เวลาอยู่คนเดียวดีกว่า ไปเจอคนมากๆ แล้วปวดหัว”

“หนูก็คิดถึงสิ่งที่หนูทำอยู่เหมือนกันมันเป็นกรรมคะ บางทีหนูก็นั่งร้องไห้นะ มันบอกความรู้สึกไม่ได้อะเหมือนกับว่าที่แรกเราก็ตีใจ แต่เหมือนสำนึกได้นะพี่ สงสารนะสงสารเขาเหมือนกันที่ต้องโดนทำแบบนี้ความจริงแล้วตอนนั้นเขาก็เป็นลูกของเราแล้วด้วย เขาอยากจะทำแต่หนูกลับทำร้ายเขา ทำร้ายทุกอย่างที่เขาไม่มีร่างกายครบแล้วด้วย คือเหมือนเหตุการณ์ที่ผ่านมานูก็ยังจดจำได้ดีเสมอ ทุกวันนี้หนูพยายามทำบุญ ไปวัด ถวายสังฆทานบ้าง เพื่อทดแทนในสิ่งที่หนูทำไป อาจจะไม่หมดแต่ก็รู้สึกดีที่หนูได้ทำบุญเพื่อเป็นการชดใช้บาปกรรมที่หนูได้สร้างขึ้นบ้าง หนูรู้ดีว่าการทำครั้งนี้เป็นบาปทำกรรมไว้เยอะในชาตินี้หนูว่าหนูคงต้องตกนรก”

ส่วนทางด้านสังคมมรกดคิดว่าการทำแท้งเป็นความลับที่เธอต้องปกปิดไว้โดยเฉพาะแฟนเก่าของเธอต้องไม่รู้ทั้งนี้เพราะกลัวความอับอายและสงสารมารดาของเธอเอง

“ชาวบ้านเขารู้เขาก็ว่าไม่ก็มองแม่หนูว่า เลี้ยงลูกไม่ได้เรื่อง ปล่อยให้ลูกท้องโย่ น้องสาวหนูก็ท้องแล้วตั้งแต่อายุ 15 ปีเนาะ คนข้างบ้านเขาก็มองนะมองอย่างไม่ค่อยดีเท่าไร หนูรู้แหละว่าแม่เสียใจ แต่เขาก็ไม่รู้จะทำอย่างไร หากหนูปล่อยให้ท้องโย่อีกคน แฟนก็ไม่มีแล้ว หนูว่าคงจะโดนนิททานกันไปทั้งบางแล้วพ่อแม่คงไม่กล้าแบกหน้าไปสู่น้ำสังคัมได้ เขาต้องอับอายโดนดูถูกหรือไม่ก็ต้องนิททานลับหลังอย่างเสียๆ หายๆ แน่นอน ไม่อยากให้เรื่องของหนูต้องเป็นขี้ปากชาวบ้านคะ”

หลังจากที่เธอทำแท้งแล้วเธอบอกว่าเธอพยายามปรับตัวอยู่นานเหมือนกันเพื่อให้ลืมเรื่องราวที่เลวร้ายที่เกิดขึ้น โดยพยายามหางานพิเศษทำ หรือไปก็เก็บตัวอยู่แต่ในห้องส่วนตัว และนอกจากนี้เธอยังบอกอีกว่าแฟนคนปัจจุบันมีส่วนช่วยเธอได้มากทำให้เธอไม่เครียดและจะชวนคุยเรื่องที่ตลกๆและสนุกสนาน ซึ่งแฟนของเธอก็ทราบดีว่ามรดกเคยผ่านการทำแท้งมาแล้ว เพราะเธอเล่าให้แฟนของเธอฟัง

“ปรับตัวอยู่นานเหมือนกันนะ พยายามที่จะลืมแต่ลืมไม่ได้ คือพยายามไปทำงาน หางานทำเลยนะช่วงนั้นเพราะไม่อยากอยู่คนเดียว อยู่แล้วคิดถึงนะ หรือไม่ก็โทรไปคุยกับเพื่อนบ้างไปเที่ยวตามห้างกับเพื่อนคลายเครียด แล้วอีกอย่างอย่าพูดถึงเรื่องนี้นะร้องไห้ทันทีเลย ร้องไห้แต่ไม่กล้าบอกใครว่าเป็นเพราะอะไร คือมันรู้อยู่แก่ใจอยู่แล้ว”

“แฟนคะ เขาก็พยายามให้กำลังใจไม่ให้คิดมาก คิดว่าเรื่องมันผ่านมาแล้วก็ลืมๆมันไป คือชวนคุยคะ ให้เราไม่คิดมาก เขาจะให้กำลังใจนะพี่ คือเหมือนกับว่าหนูอยากพูดอะไรก็พูดไปเลยคะ ไม่อยากให้หนูเก็บไว้อย่างเดียว เขาว่าสิ่งที่มันเกิดขึ้นแล้วเราแก้ไขมันไม่ได้ ทำสิ่งดีที่จะเกิดขึ้นในอนาคตดีกว่าคะ และจะชวนคุยเรื่องที่ตลกๆและสนุกด้วย เขาจะไม่ปล่อยให้หนูอยู่ห้องคนเดียวตามลำพัง”

สำหรับความคิดเรื่องระบบบริการสุขภาพที่มีในปัจจุบันต่อผู้หญิงทำแท้งนั้น มรดกคิดว่าพยาบาลหรือหมอรวมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกคนมักจะรักษาคนไข้ไปตามหน้าที่ตามอาการที่คนไข้เป็นเท่านั้น ส่วนทางด้านจิตใจก็มีส่วนช่วยบ้างแต่ก็ทำได้เพียงเล็กน้อย แต่มรดกคิดว่าการทำแท้งอยู่ที่พื้นฐานของผู้หญิงทำแท้งแต่ละคนว่าพร้อมที่จะเปิดเผยเรื่องราวแก่เจ้าหน้าที่หรือไม่ ทั้งนี้ถ้าหากเป็นเธอก็ไม่ยอมบอกรายละเอียดเรื่องราวที่เกิดขึ้นเหมือนกัน ทั้งนี้เพราะมีความอับอายเป็นพื้นฐานและเชื่อว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคลอีกอย่างหนึ่งที่จะไม่บอกใคร

สำหรับมรดกเธอเชื่อว่าหากนำเอาวัฒนธรรมเข้ามาใช้กับผู้ป่วยที่ผ่านการทำแท้ง คิดว่าน่าจะใช้ได้ผลเพราะเป็นสิ่งที่ดีที่จะทำให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ให้บริการสุขภาพเข้าใจถึงลักษณะความคิดของผู้หญิงแต่ละคนได้ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญ และเป็นแนวทางในการรักษาอย่างได้ผลทีเดียว แต่มรดกไม่ได้ให้ความเห็นเรื่องของหน่วยที่ที่น่าจะมีบทบาทในส่วนนี้ และไม่ทราบแน่ชัดว่าหน่วยงานใดจะมีบทบาทและหน้าที่ในด้านการช่วยเหลือสตรีที่ผ่านการทำแท้งแล้ว

“หนูว่าก็ดีค่ะพี่ เพราะผู้หญิงที่ทำแห้งล้วนมาจากคนหลายแบบ ลักษณะความคิดก็หลายแบบกัน หากผู้ให้บริการสุขภาพให้ความเข้าใจก็น่าจะใช้ได้ผลจริง”

คนที่ 5 ทับทิม

ทับทิม (นามสมมติ) ปัจจุบันอายุ 24 ปี เป็นคนภาคตะวันออกโดยกำเนิด ทับทิมเป็นคนพูดเก่ง อารมณ์ดีและเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี นอกจากนี้แล้วเธอยังเป็นคนขยันโดยเฉพาะในหน้าที่การงาน ตั้งแต่สมัยเรียนทับทิมมักจะหางานพิเศษทำมาตั้งแต่สมัยเรียนโดยส่งเสียตัวเองเรียนมาโดยตลอด จนจบระดับปริญญาตรี ปัจจุบันเธอทำงานธุรกิจส่วนตัว เช่น ตัดเย็บเสื้อผ้าเพื่อส่งโรงงานและค้าขายเล็กๆน้อยๆ รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนทับทิมกล่าวว่าช่วงนี้มีรายได้ดี เพราะทางโรงงานสั่งของมาเยอะเลยมีรายได้เยอะ โดยเดือนนี้ทับทิมกล่าวว่าเธอมีรายได้ถึง 10,000-20,000 บาท เธอทำงานที่บ้านของเธอเอง

ส่วนแฟนของทับทิม ปัจจุบันอายุ 35 ปี เป็นคนขยันขันแข็งในการทำงานเหมือนกับเธอ ปัจจุบันแฟนของทับทิมทำงานเป็นวิศวกรคอมพิวเตอร์อยู่ที่บริษัทแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครไม่ค่อยมีเวลาว่างมากนักเพราะงานยุ่งทั้งสองคน ทับทิมบอกว่าแฟนของเธอเป็นคนพูดน้อย แต่จะดื่มเบียร์และสูบบุหรี่จัด แต่ถึงอย่างไรก็ไม่เคยทำให้เสียต่อหน้าที่การงาน ทับทิมเล่าว่าเธอกับแฟนไม่ค่อยได้เจอกันบ่อยนักเพราะแต่ละคนล้วนแต่มีภาระหน้าที่ของตัวเอง

ครอบครัวของทับทิมประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ รายได้พอใช้จ่ายภายในครอบครัว ทับทิมเล่าให้ฟังว่าสมัยก่อนครอบครัวของเธอค่อนข้างจะลำบากไม่มีเงินแม้จะส่งให้เธอเรียน เธอตัดสินใจกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษามาเรียนที่กรุงเทพฯ พร้อมทั้งทำงานพิเศษไปด้วยจนจบการศึกษา ทับทิมเป็นลูกสาวคนกลาง เธอมีพี่สาวและน้องสาว อีก 2 คน ในสมัยวัยเด็กด้วยความที่บิดามารดาต้องทำงานหนักจึงไม่ค่อยได้ดูแลและเอาใจใส่ทับทิมมาก พี่สาวของเธอจะเป็นฝ่ายดูแลเธอเสียมากกว่า ทับทิมคิดว่าครอบครัวของเธอไม่ค่อยมีความอบอุ่นเพราะบิดาของเธอมักชอบดื่มเหล้าและตบตีมารดาของเธออยู่เป็นประจำ แต่ถึงอย่างไรมารดาของเธอก็ยังอยู่กับบิดาของเธออยู่เช่นนั้น

ทับทิมรู้จักกับแฟนหนุ่มสมัยตอนที่เธอยังอยู่ปี 1 เธอเล่าให้ฟังว่าตอนเรียนปี 1 เธอพักอยู่กับเพื่อนหญิงซึ่งมาจากจังหวัดเดียวกัน ทับทิมพักอยู่ที่อพาร์ทเมนท์หญิง ซึ่งฟังตรงกันข้ามเป็น

อพาร์ทเมนท์เหมือนกัน แพนของทับทิมอยู่ห้องตรงกันข้าม แต่คนละตึกกันและมักเห็นทับทิมอยู่บ่อยๆ โดยทับทิมเล่ารายละเอียดขั้นตอนในการรู้จักกับแฟนดังนี้

“เราเริ่มรู้จักกันตอนวันเกิดของเพื่อนคะ คือหนูกับเพื่อนนัดกันทำกับข้าวกินกันทำพวกสุกนี่แหละตอนนั้นอยู่อพาร์ทเมนท์หญิงคะ คือห้องของพี่เขาอยู่ตรงกันข้ามกับห้องหนูคะ เห็นเพื่อนเคยบอกว่าเขาเคยแอบมองหนูหลายครั้งแล้ว พอตอนหลังเขาก็มาเฝ้ามองหนูกับเพื่อนเขา วันนั้นเหมือนเขาเมาๆด้วยมั้งเขาถามหนูว่าชื่ออะไร แต่หนูไม่ตอบ แต่เหมือนเขาเมาๆ ตะโกนหลายครั้งก็เลยบอกว่าโทรมาที่เบอร์ห้องซีจะได้คุยกันไม่ต้องตะโกนก็เลยบอกเบอร์ห้องไป แล้วพี่เขาก็โทรมาแล้วเราก็ได้คุยกันตั้งแต่นั้นมาคะ”

ทับทิมมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหนุ่มครั้งแรกตอนอายุ 18 ปี ทับทิมมักจะใช้การคุมกำเนิดด้วยการสวมถุงยางอนามัยแต่ไม่เคยกินยาคุมกำเนิด เพราะเธอคิดว่าการกินยาคุมกำเนิดอาจจะส่งผลในระยะยาวกับเธอได้ เช่นอ้วน หรืออาจจะไม่สามารถตั้งครรภ์ได้อีก

ทับทิมเกิดการตั้งครรภ์ถึงสองครั้งด้วยกัน โดยครั้งแรกตอนที่เธอมีอายุได้ 18 ปีและครั้งที่ 2 ตอนทับทิมอายุได้ 20 ปี ตั้งครรภ์ครั้งแรกเธอตัดสินใจที่จะไม่เก็บทารกในครรภ์ไว้เพราะยังศึกษาไม่จบ และด้วยความไม่พร้อมทางด้านการเงิน ในการตั้งครรภ์ครั้งแรกเธอตัดสินใจที่จะทำแท้งโดยไม่ปรึกษาใครโดยเธอเลือกวิธีการในการทำแท้งหลายอย่างเช่น กินยาขับเลือด ยกของหนัก พยายามวิ่งและเดินอย่างรวดเร็ว เธอพยายามหาวิธีในการทำแท้งที่หลายหลายเพื่อให้การทำแท้งได้ผลในที่สุดเธอก็ทำแท้งได้สำเร็จ เธอบอกว่าเธอใช้การวิ่งให้ตัวเองล้าลงอย่างแรง

“คือหนูเคยอ่านหนังสือว่าผู้หญิงที่ท้องอ่อนๆ จะแท้งได้ง่ายเลยพยายามเลือกวิธีในการทำร้ายตัวเองเพื่อให้แท้งคะ อืมเช่นยกของหนักๆ กระโดดแรงๆ นั่งให้ก้นกระแทกแรงๆ แล้วก็ซื้อยาขับเลือดมากินเอง เป็นพวกยาเบลดโด้ เพ็ญภาค กินหมดเลยช่วงนั้นแต่ก็ยังไม่ออกนะพี่ ทำร้ายต่อไปรู้มะ หนูวิ่งคะ วิ่งให้ตัวเองล้าล้มคะ”

“หนูล้าล้มคะอันนี้ไม่ได้แก้งทำมันเป็นเรื่องจริง แต่หนูก็งใจด้วย หกล้มในห้องน้ำคะพี่คือวันนั้นหนูเข้าไปในห้องน้ำแล้วพื้นมันลื่นด้วยคือหนูกะจะขัดห้องน้ำราดน้ำยาไว้เยอะเลย แล้วมันก็ลื่นจริงๆด้วย หกล้มแรงมากคะ เจ็บกันด้วย ตอนนั้นยังไม่รู้สึกอะไร แต่สักพักนี้สิ เลือดมันออกออกมากกระปริดกระปอยนะ สงสัยคงแท้งแล้วมั้งหนูคิดในใจสักพักหนึ่งก็ปวดท้องน้อยคะปวด

เหมือนประจำเดือนจะมา รั่มะที่หนูดีใจสุดๆเลยแหละ ตอนนั้นพอเห็นเลือดมันออกมาหนูว่า เห็นมะว่าหนูก็ทำได้ไม่ต้องแล้วคิดอย่างนี้คะ”

เธอล่าว่าตอนแท้งครั้งแรกเธอไม่ได้มีความรู้สึกหรือเสียใจอะไรเลยเธอบอกหลังจากที่ ทำแท้งแล้วร่างกายก็กลับมาปกติเหมือนเดิมประจำเดือนยังคงมาปกติอาจจะมีขาดหายไปบ้างซึ่ง เธอก็ไม่ได้มีความรู้สึกอะไร แต่ที่กลัวที่สุดคือเธอกลับกลัวว่าแฟนเธอจะรู้มากกว่า ในที่สุดเธอก็ ตั้งครรภ์อีกเป็นครั้งที่สองแต่ครั้งนี้เธอกลับเครียดมากกว่า ที่เธอเครียดเพราะตอนนั้นเธอไม่มีเงินที่จะไปทำแท้งเลยและก็ยังเรียนไม่จบอีกด้วยนอกจากนี้เธอยังกลัวอีกด้วยว่าจะมีผลอันตรายอีก หรือไม่หรือกตัตตสินใจที่จะทำแท้ง

ทับทิมเมื่อรู้ว่าตั้งครรภ์รอบที่ 2 เธอจึงตัดสินใจที่จะทำแท้งอีกโดยเธอปรึกษาเพื่อนที่สนิทของเธอโดยเพื่อนของเธอแนะนำให้เธอไปทำแท้ง ที่คลินิกเอกชนแห่งหนึ่งย่านรามคำแหง โดยเธอได้เล่ารายละเอียดในการทำแท้งดังนี้

“ตอนที่หนูไปที่นั่นเป็นคลินิกคะ หมอในหนูตรวจบีบสภาวะแล้วพบว่าหนูท้องได้สองเดือนแล้วคะ หมอถามหนูว่าอยากจะเอาออกหรือไม่ หนูยินยอมคะ หมอเขาก็เลยฉีดยาให้หนู 2 เข็มคะ ซึ่งเข็มหนึ่งก็ราคาเข็มละสองพันบาท ซึ่งหนูก็ไม่รู้ว่ายานั้นเป็นยาอะไร แล้วหลังจากนั้นหนูปวดท้องในตอนกลางคืนปวดแรงมากน้ำตาไหลเหมือนมดลูกมันบีบตัวนะ อยู่กับแฟนวันนั้นเขาบอกถ้าไม่ไหวจะส่งโรงพยาบาล เขาก็ร้องไห้คะ เห็นหนูเจ็บ ร้องให้กับหนูด้วย เลือดของหนูออกมาก ออกเหมือนประจำเดือนเลยคะ แล้วหนูก็ไปตามที่เขานัดอีกรอบหนึ่ง แล้วเขาก็ตรวจฉีดยาเข็มที่หนึ่ง บอกว่าหนูไม่ต้องแล้วสบายใจได้เลยแล้วเขาก็ฉีดยาเป็นพวกยาบำรุงมาให้กินคะ แล้วก็แนะนำว่า ถ้าเลือดยังไม่หยุดให้มาหาหม่อีก แล้วก็แนะนำว่าควรทำตัวอย่างไร คือให้นอนพักมากๆ ห้ามมีอะไรกับแฟนสักเดือนหนึ่งคะ แล้วก็ห้ามทำงานหนักออกกำลังกายหนักๆ กินอาหารที่มีประโยชน์คะ”

ผลกระทบที่เกิดกับทับทิมภายหลังจากทำแท้งแล้วพบว่าเธอมีอาการเจ็บปวดมากกว่า การตั้งครรภ์ครั้งแรก อาจจะเป็นเพราะเธอได้ผ่านการทำแท้งมาแล้วถึงสองครั้ง โดยทับทิมกล่าวว่า เธอมีความผิดปกติในเรื่องของประจำเดือนและมีอาการเป็นไข้

“หลังจากทำแท้งแล้วประจำเดือนหนูมาบ้างไม่มาบ้าง บางเดือนไม่มาเลย บ้างที่หายไป 2-3 เดือนไปตรวจว่าท้องหรือเปล่านั้น” (ทับทิม อายุ 24 ปี)

“มีอาการครั่นเนื้อครั่นตัว ปวดเมื่อยเจ็บไปทั้งตัว รู้สึกเหมือนจะเป็นไข้ ต้องนอนอย่างเดียวไปทำงานก็ไม่ได้” (ทับทิม อายุ 24 ปี)

ส่วนผลกระทบสำหรับจิตใจเธอเล่าว่าภายหลังจากการทำแท้งแล้ว ทับทิมรู้สึกว่าเธอรู้สึกเป็นทุกข์ และไม่สบายใจ เพราะเธอคิดว่าการทำแท้งก็เหมือนกับการฆ่าผู้บริสุทธิ์ รวมทั้งเธอยังวิตกกังวลในสิ่งที่ตัวเองได้กระทำ และกลัวว่าการกระทำของเธอจะส่งผลกระทบทำให้เธอไม่สามารถตั้งครรภ์ใหม่อีกได้ และในบางครั้งทับทิมมักจะฝันถึงเด็กและมักได้ยินเสียงเด็กมาเรียกอยู่บ่อยครั้ง

“ตั้งแต่ทำแท้งเสร็จ หนูคิดว่าชีวิตของหนูตอนนี้ไม่ค่อยดีนัก ทั้งเรื่องแฟน เรื่องที่บ้านตอนนี้ มีหนี้มีสิน ส่วนตัวหนูเองหนูก็ท้องอีกครั้งแล้วก็ทำแท้งอีก ทั้งหมดหนูทำไปสองครั้งแล้วนะทำแท้ง หนูก็เป็นทุกข์อยู่เหมือนกัน หนูคิดว่าต่อไปคงจะมีผลกระทบตามมาอีกแน่นอน หนูอาจจะไม่มีลูกอีกก็ได้ในอนาคตเหมือนกับการชดใช้กรรมที่หนูเคยทำไว้คะ หนูก็จะเศร้าร้องไห้ทันทีเลย เหมือนกับมันเป็นสิ่งที่อยู่ในหัวใจหนู ถึงแม้ว่ามันจะผ่านมานานขนาดไหนแล้วก็ตามหนูก็ยังคิดถึงมันอยู่ตลอดคะ บ้างที่หนูก็เคยฝันนะที่ฝันว่ามีเด็กผู้หญิงมาเรียกหนู มาร้องประมาณนี้เลยคะ”

ทางด้านสังคมพบว่าทับทิมพยายามปกปิดเรื่องการทำแท้งไว้เป็นความลับ เพราะเธอคิดว่าคนที่จะได้รับผลกระทบหากมีใครรับรู้มากที่สุดก็คือ ตัวเธอเองซึ่งจะได้รับการดูถูกและเหยียดหยามว่าเป็นคนไม่ดีในสังคม ส่วนทางครอบครัวเธอคิดว่าหากมีใครรู้ความลับนี้ก็จะมองว่าครอบครัวนี้เลี้ยงลูกมาไม่ดี และได้รับการนิทาจากคนสังคม และแฟนก็จะได้รับผลกระทบตามไปด้วยเช่นกัน

“เพื่อนๆ และคนอื่นๆ เขาก็รับรู้แหละว่าหนูมีแฟนแล้ว แต่พวกเขาไม่รู้หรอกว่า เรามีอะไรกันแล้ว ถ้าเกิดท้องมาอย่างนี้ ตายเลยคงจะโดนนิทาว่าไปมีอะไรกันแล้วท้องตอนไหน พวกเขาู้คงไม่ดีแน่ๆคะ”

การปรับตัวของทับทิมเธอกล่าวว่าเธอต้องพยายามปรับตัวให้มีสภาพร่างกายที่ไม่แตกต่างไปจากเดิมเพราะเธอคิดว่าหากร่างกายผิดปกติจะมีคนพยายามจับผิดในการกระทำของเธอ

“ก็ไม่ต่างไปจากเดิมนะ เหมือนเดิมคะ แต่จะมักมีคนถามนะช่วงนั้นว่าทำไมผมมัจฉโทรมเนอะ ก็จะไม่บอกไปว่า เรียนหนัก แล้วก็ไม่ได้สบายแทนเพื่อจะให้เขาสังเกตไม่รู้ว่าคุณทำอะไรมา”

การปรับตัวทางด้านจิตใจทับทิมกล่าวว่าเธอพยายามทำตัวให้เหมือนเดิมคือเป็นคนสนุกสนานเฮฮาเพื่อไม่ให้ใครสังเกตเห็น โดยทั้งนี้เธอพยายามหาที่พึ่งทางด้านจิตใจ เช่นไปนั่งสมาธิ และไปตามที่ต่างๆไม่พยายามอยู่คนเดียว

“คือปกติจะเป็นคนสนุกสนานเฮฮา แต่พอเจอสิ่งแบบนี้หนูก็เปลี่ยนไปคะ คือเหมือนกับว่า มันมีอะไรอยู่ในใจ บางคนเขาก็มักสังเกตเห็นนะ แต่จะไม่บอกคะ คือพยายามนะหาที่พึ่งทางใจ ไปนั่งสมาธิ แล้วก็พยายามที่จะไปนู่นไปนี่ ไม่อยากอยู่คนเดียวคะ”

การปรับตัวทางด้านสังคมทับทิมกล่าวว่าแฟนมีบทบาทที่ช่วยเธอมากที่สุดในช่วงที่เพื่อนของเธอด้วย แต่ทั้งนี้เธอกล่าวว่าเรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้เธอไม่อยากให้ใครรู้ ทับทิมอยากให้แฟนและเพื่อนเก็บเรื่องราวทั้งหมดไว้เป็นความลับ

“จะเป็นแฟนคะ เขาก็จะพาหนูเข้าวัดคะเพื่อจะได้ไม่คิดฟุ้งซ่านนะ เขาก็มักจะปลอบหนูว่าอย่าคิดมาก พาหนูไปเที่ยวที่นู่นที่นี้เหมือนกับว่าได้พักผ่อนนะคะ ส่วนคนอื่นๆก็ไม่มีใครรู้คะ หนูก็ไม่อยากที่จะบอกใครด้วยรู้กันแค่สองคนก็พอแล้ว”

ทับทิมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการในระบบสุขภาพของผู้หญิงภายหลังทำแท้งว่าระบบการให้บริการในปัจจุบันแม้จะมีการปรับปรุงขึ้นแต่ก็ยังไม่ได้ลงลึกไปถึงวัฒนธรรมของผู้ป่วยหลังจากทำแท้งแต่ละคน ทับทิมคิดว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับผู้หญิงทุกคน วัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดให้ผู้หญิงคนนั้นคิดและกระทำไปตามที่เป็นได้ แต่การให้บริการในปัจจุบันมักจะเน้นการให้บริการทางด้านร่างกายเป็นพื้นฐานเท่านั้นพอรักษาหายแล้วก็หมดภาระของหน่วยงานแล้ว

“เหมือนหนูเกิดอาการหลังจากทำแท้งขึ้นมา หนูรู้ว่าสถานพยาบาลเขาก็รับรักษานั้นแหละ แต่เขาไม่สนใจเราหรอกว่าทำไมถึงทำ เพราะมันเป็นเหตุผลส่วนบุคคลล่ะคะ หนูคิดว่าหากเราเข้าใจว่าทำไมผู้หญิงคนนี้ถึงเป็นแบบนี้ล่ะ ทำไมเขาถึงทำแท้งพวกเราก็ไม่ต้องอายเวลาไปตรวจหรือไปปรึกษาหรอกคะ นี่หนูอายนะ หากเขาถามว่าไปทำแท้งมาหรือ หนูไม่กล้าตอบหรอกไม่รู้จะบอกอย่างไร”

นอกจากนี้ทับทิมยังเสนอความคิดเห็นอีกว่าสังคมไทยควรจะให้โอกาสและให้ความเข้าใจแก่ผู้หญิงที่ทำแท้งด้วย เพราะอย่างเช่นเธอได้รับความเจ็บปวดทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคมอยู่แล้ว หากได้รับคำประณามหรือคำตำหนิจากสังคมอีก เธอก็จะรู้สึกไม่ดีและรู้สึกผิดซ้ำเข้าไปอีกเพราะการพูดแบบนี้เหมือนการตอกย้ำความรู้สึกที่ได้กระทำไป ทับทิมกล่าวว่าอาจจะจริงการทำแท้งคือการทำบาปแต่ผู้หญิงทุกคนไม่อยากทำบาปแต่ไม่มีทางเลือกมากกว่า ประกอบกับหากตั้งครรภ์ไปแล้ว บุตรของเธอเธอเลี้ยงได้ไม่ดีอีกก็จะเป็นปัญหาสังคม และตัวเธอก็จะได้รับผลเสียอีกอนาคตของเธอก็คงไม่มีอีก ไม่มีงานทำ ไม่มีเงินเลี้ยงลูก

ทับทิมกล่าวว่าทางที่ดีที่สุดในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่น่าแก้ปัญหาก็ที่ปลายเหตุนั่นคือการทำแท้ง แต่ควรแก้ปัญหาคือต้นเหตุ นั่นคือเน้นเรื่องการคุมกำเนิดอย่างถูกต้องและวัยรุ่นควรจะป้องกันหรือหาที่ปรึกษาคนที่ดีที่สุดในครอบครัวและพร้อมที่จะเข้าใจนั่นคือครอบครัว

คนที่ 6 นิลนารถ

นิลนารถ (นามสมมติ) บุคลิกของเธอด้วยรวมจัดว่าเป็นผู้หญิงที่สวย และน่าตากริยาดี และคำพูดไพเราะ มีมนุษยสัมพันธ์ดีและพูดเก่ง นิลนารถอายุ 20 ปี เธอเป็นคนภาคเหนือโดยกำเนิด ปัจจุบันนี้เธอพักอยู่หอพักสตรีกับเพื่อนหญิงซึ่งมาจากจังหวัดเดียวกัน เธอเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนชื่อดังแห่งหนึ่ง ซึ่งในขณะนี้เธอกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ในอนาคตข้างหน้า นิลนารถฝันไว้ว่าเธออยากจะทำอาชีพและได้เกียรติยศ ซึ่งนิลนารถบอกว่าตอนนี้เธอได้เกียรติยศอยู่แล้วอยู่ในระดับดีถึงดีมาก นิลนารถได้รับเงินเป็นค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันไม่มากเดือนละประมาณ 5,000 บาท เธอบอกว่าเงินก็พอใช้จ่ายแต่มีบางเดือนไม่พอใช้เหมือนกัน ถ้าเดือนไหนไม่พอเธอมักจะโทรศัพท์ไปขอยืมแฟนหรือแม่ก็โทรไปบอกบิดาและมารดาของเธอ

ปัจจุบันนี้นิลนารทมีแฟนแล้วซึ่งแฟนของเธออายุเท่ากันคือ 20 ปี แฟนของนิลนารทกำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งเช่นกันแต่คนละแห่งกับนิลนารท นิลนารทเล่าให้ฟังว่าแฟนของเธอเป็นคนร่าเริง พุดเก่ง และมีความคิดเป็นผู้ใหญ่มากกว่าเธอ เธอบอกว่าแฟนของเธอหน้าตาไม่หล่อแต่เป็นคนที่มีบุคลิกดี ร้องเพลงเพราะจึงมีผู้หญิงมาชอบแฟนของนิลนารทเยอะ แต่นิลนารทก็บอกว่าแฟนเธอไม่สนใจใครเพราะไม่ใช่คนเจ้าชู้และเธอก็มั่นใจในแฟนของเธอมาก นิลนารทบอกว่าแฟนหนุ่มมักจะมารับเธอไปเที่ยวเมื่อมีเวลาว่าง ซึ่งบิดาและมารดาของเธอก็รับรู้เรื่องระหว่างเธอกับแฟนหนุ่มมาโดยตลอด นิลนารทกับแฟนคบกันมากได้ตั้งแต่อายุ 18 ปีแล้วตั้งแต่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่อย่างไรบิดามารดาของนิลนารทก็สั่งห้ามเธอเสมอว่าห้ามอยู่กินก่อนแต่งงาน ซึ่งนิลนารทก็เข้าใจความรู้สึกของบิดาและมารดาดี

ครอบครัวของนิลนารทอยู่ภาคเหนือ บิดามารดาของเธอประกอบอาชีพค้าขายอุปกรณ์ไฟฟ้า ซึ่งอยู่ภายในตัวจังหวัด โดยรายได้ไม่ค่อยจะสม่ำเสมอ นิลนารทเป็นลูกสาวคนเดียวของครอบครัว บิดาและมารดาร์กและเป็นห่วงนิลนารทมากมักจะโทรมาคุยเพื่อถามความเป็นอยู่ของเธอทุกวัน ด้วยความที่เธอเป็นบุตรสาวคนเดียวของบ้านที่บ้านของเธอจึงรักและเป็นห่วงเธอมากเป็นพิเศษประกอบกับด้วยความที่เป็นคนหน้าตาดี และเรียนเก่ง บิดามารดาจึงมักเอาใจใส่และดูแลเธอมากเป็นพิเศษ ไปรับไปส่งทุกครั้งที่เธอไปโรงเรียน บิดามารดาของนิลนารทไม่ค่อยให้นิลนารททำงานบ้านเพราะคิดว่ามีหน้าที่เรียนอย่างเดียว วันเสาร์และวันอาทิตย์นิลนารทมักอยู่กับบ้านและอ่านหนังสือ เธอคิดว่าในอนาคตข้างหน้าเธอคือความหวังของบิดามารดา ซึ่งเธอก็ไม่เคยทำให้พ่อกับแม่ผิดหวังเลยสักครั้ง ทั้งเรื่องการเรียนซึ่งเธอก็ทำได้ดีและทำให้บิดามารดาภูมิใจได้ทุกครั้ง ครอบครัวของนิลนารทมีความอบอุ่นดี เธอไม่ค่อยมีปัญหาในชีวิตมากนักถึงจะมีก็มีแค่ปัญหาในชีวิตเล็กๆน้อยๆ

นิลนารทเล่าว่าชีวิตของเธอประสบความสำเร็จเกือบทุกเรื่องทั้งเรื่องการเรียน ครอบครัว และแฟนหนุ่ม นิลนารทเล่าให้ฟังว่าถึงแม้บิดาและมารดาจะไปรับไปส่งเธอทุกครั้ง แต่เธอก็มีเพศสัมพันธ์กับแฟนหนุ่มได้ นิลนารทเล่าให้ฟังว่าเธอรู้สึกรักแฟนหนุ่มคนนี้นักเลยยอมตกเป็นของเขาย่างไม่ได้ขัดขืนนัก เธอมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่บ้านแฟนของเธอเอง ซึ่งในขณะนั้นเธอมีอายุ 18 ปี นิลนารทบอกว่าเมื่ออยู่ในสภาวะนั้นเธอไม่ได้คิดถึงบิดาและมารดาเลย เธอรู้สึกเสียใจในการกระทำครั้งนี้ แต่แฟนของเธอสัญญาว่าจะรับผิดชอบและดูแลเธอตลอดไป เธอจึงเชื่อมั่นในตัวแฟนของเธอมาก นิลนารทไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับแฟนหนุ่มแค่เพียงครั้งเดียวเธอมีเพศสัมพันธ์กับแฟน

หนุ่มอีกหลายครั้งโดยทุกครั้งเธอจะมาที่บ้านของแฟนหนุ่ม นิลนารถเล่าให้ฟังว่าบิดามารดาของเธอไม่รู้ว่าเธอมีอะไรกับแฟนหนุ่มแล้ว แต่รู้ว่ารู้จักและคบหากันซึ่งบิดามารดาของเธอก็อนุญาต เพราะรู้จักทางบ้านของแฟนหนุ่มของเธอดี

“พ่อกับแม่เขาไม่รู้ว่าเรามีอะไรกันแล้วคะ พ่อกับแม่เขาไม่ได้ว่าอะไรถ้าเราจะคบเป็นแฟนกัน แต่ตักเตือนแค่ว่าจะคบกันก็คบกันได้แต่ห้ามทำอะไรที่ไม่ดี และเรื่องการเรียนก็ไม่ให้เสียแม่บอกกับหนูว่าถ้าการเรียนเสียไปมันจะไม่ดีกับตัวคะ”

ทุกครั้งที่นิลนารถมีเพศสัมพันธ์กับแฟนเธอบอกว่าแฟนเธอมักไม่ค่อยสวมถุงยาง แฟนเธอมักมีความคิดที่ว่า ไม่จำเป็นต้องสวมเพราะนิลนารถเองก็ไม่ได้เป็นโรคอะไรส่วนตัวเขาเองก็ไม่ได้เป็นโรคเช่นกัน แฟนหนุ่มและตัวนิลนารถเองมักมีความคิดว่าการสวมถุงยางนั้นเป็นแค่การป้องกันโรคติดต่อ แต่ไม่ได้คิดถึงเรื่องการตั้งครรภ์ นี่เป็นสาเหตุสำคัญที่นิลนารถต้องตั้งครรภ์ เธอพบว่าตัวเองตั้งครรภ์ได้สักประมาณ 1 เดือน สาเหตุที่รู้ว่าตัวเองตั้งครรภ์เพราะประจำเดือนไม่มา เธอบอกว่าโดยปกติประจำเดือนของเธอจะมาตรงต่อเวลาทุกครั้งแต่เธอยังไม่แน่ใจ เธอตัดสินใจนำเรื่องนี้ไปบอกกับแฟนหนุ่มแฟนหนุ่มของเธอตกใจมาก และกลัวมากกว่านิลนารถเสียอีก หลังจากนั้นนิลนารถเลยตัดสินใจนำเรื่องนี้ไปปรึกษาเพื่อนที่รู้จักกัน ด้วยความที่ไม่รู้หันหน้าไปพึ่งใคร เพื่อนสาวของเธอแนะนำและปลอบใจว่าอาจจะไม่ใช่ก็ได้ เพราะการที่คนจะตั้งครรภ์ได้ต้องมีอยู่ด้วยกัน อีกอย่างหนึ่งยังอยู่ในวัยที่ยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่คงไม่ท้อง นั่นเป็นคำพูดของเพื่อนสาวเธอเพื่อช่วยลดความเครียดลง เหตุการณ์ครั้งนี้นิลนารถไม่บอกใครแม้แต่บิดามารดาของเธอเอง เธอมักจะเก็บตัวอยู่ในห้องและไม่ออกไปไหนเหมือนเก่า บิดามารดาของเธอเริ่มสงสัยในพฤติกรรมที่นิลนารถทำแต่เธอก็ไม่ยอมบอก เพราะเธอกลัวบิดามารดาต้องเสียใจและต้องอับอายจากการกระทำของเธอ

“หนูสงสัยว่าพ่อกับแม่คะ เขาก็รู้ว่าหนูเปลี่ยนไป คือหนูเจ็บมากเลยช่วงนั้นแต่หนูก็พยายามไม่บอกคะบอกแค่เพียงว่าเครียดเรื่องการเรียน หนูสงสัยท่านท่านอุตสาหัไว้ใจหนูและที่ตั้งความหวังไว้กับหนูมากด้วยหนูทำร้ายท่านทั้งสองไม่ลงหรอกคะ”

นิลนารถตัดสินใจไปตรวจครรภ์ที่คลินิกแห่งหนึ่งในตัวจังหวัดผลปรากฏว่าเธอตั้งครรภ์ได้ 1 เดือน เมื่อเธอรู้เธอได้แต่ร้องไห้และเสียใจวันนั้นเธออยู่แต่บ้านของเพื่อนสาว และบอกบิดา

มารดาว่าไปตีหนังสือกับเพื่อน นิลนารถบอกกับแฟนหนุ่มว่าเธอตั้งครรรค์ แฟนหนุ่มยินดีพร้อมที่จะรับผิดชอบทุกอย่าง แต่นิลนารถบอกว่าไม่ได้เพราะเธอสงสารพ่อกับแม่ และบอกให้แฟนหนุ่มไปหาวิธีในการแก้ปัญหาครั้งนี้ แฟนหนุ่มของนิลนารถพยายามหาวิธีแก้ปัญหาด้วยการถามเพื่อนชายที่สนิท เพื่อจะได้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนของแฟนนิลนารถแนะนำว่าหากจะทำแท้งต้องหาสถานที่ทำแท้งซึ่งไม่เป็นที่รู้จักหน่อย เพราะถ้าเป็นในตัวจังหวัดอย่างน้อยๆ ก็ต้องมีคนรู้จัก และเพื่อนของแฟนนิลนารถก็แนะนำสถานที่ทำแท้งแห่งหนึ่งซึ่งอยู่อีกอำเภอหนึ่งของจังหวัดนั้น

แฟนหนุ่มได้บอกสถานที่ทำแท้งให้นิลนารถรู้เธอตัดสินใจอยู่ประมาณ 1 อาทิตย์และตัดสินใจไปทำแท้งทันทีโดยให้ฝ่ายแฟนหนุ่มไปเตรียมเงินในการทำแท้งมาซึ่งโชคดีที่บ้านของแฟนหนุ่มเป็นคนมีฐานะร่ำรวย แฟนหนุ่มของนิลนารถเอาสร้อยคอทองคำหนัก 1 บาทไปจำหน่ายเพื่อเอาเงินมาทำแท้งให้แก่เธอ นิลนารถบอกกับที่บ้านว่าเธอต้องไปทำรายงานกับเพื่อนสาวมารดาและบิดาจึงอนุญาตให้ไป

นิลนารถเล่าว่าเธอไปสถานที่ทำแท้งกับแฟนหนุ่มตามคำบอกเล่าของเพื่อนเธอ พอไปถึงเธอลังเลและเกิดอาการกลัวไม่อยากจะเข้าไปในที่แห่งนั้น ลักษณะของที่นั้นคล้ายกับคลินิกรับฝากครรภ์ทั่วไปและมีป้ายเขียนไว้ว่ารับฝากครรภ์รับปรึกษาปัญหาการตั้งครรภ์ ซึ่งนิลนารถเล่าให้ฟังว่าบรรยากาศเหมือนกับคลินิกเอกชนทั่วไป มีการซักประวัติและตรวจการตั้งครรภ์ และจ่ายเงินค่าทำแท้งเธอบอกว่าอัตราทั้งหมดอยู่ที่ 5,000 บาท และเธอก็เล่าถึงสภาพและขั้นตอนในการทำแท้งดังนี้

“พอเข้าไปถึงที่นั่น เขาก็ให้หนูนอนบนเตียงคะ มีเจ้าหน้าที่แต่งตัวคล้ายพยาบาลเขาก็ถามเพื่อความแน่ใจว่าจะเอาเด็กไว้หรือเปล่าหนูว่าไม่เอา หลังจากนั้นเขาก็ให้ยาคะ เป็นยาเม็ดเล็กๆ สีขาวๆ ให้นูกินเข้าไปทั้งหมด 3 เม็ด และแบบสอดเข้าไปทางช่องคลอดอีก 3 เม็ดแล้วเขาก็ให้หนูนอนคะ เขาจะให้น้ำเกลือหนูด้วยคะ หนูหลับไปแต่หลับไม่สนิทนะคะ สักพักหนึ่งก็ปวดท้องมาก ปวดบริเวณตรงหน้าท้อง หนูร้องเรียกเจ้าหน้าที่บอกว่าหนูเป็นอะไรคะ ทำไม่ถึงปวด เขาบอกว่านี่แหละคือการทำแท้ง ค่อยสักครู่คงเจ็บไม่นานหรอกเดี๋ยวก็หาย หนูร้องไห้ และคิดถึงพ่อกับแม่ขึ้นมาจับใจคะ หนูได้แต่ร้องไห้ น้ำตาไหลอยู่ตลอดเวลา เจ็บก็เจ็บหนูนอนดิ้นบิดตัวไปมา มือจับเบาะไว้แน่น หนูอยากจะร้องแต่ก็ไม่กล้าร้องคะ กลัวเขาจะว่าเอาสักพักหนูก็รู้สึกว่าเลือดไหลคะ

ไหลเหมือนกับเลือดที่เป็นประจำเดือนเลยแต่ว่ามากกว่า สักพักเจ้าหน้าที่ก็มาดู เขาก็ตรวจอันตรา ชาวดีดูด้วยนะว่าเด็กยังอยู่หรือไม่ เขาก็บอกกับหนูว่าไม่อยู่แล้วและก็เรียบร้อยแล้วนะคะ เขาจัดยาบำรุงมาให้หนูทานเป็นยาบำรุงเลือดเป็นเม็ดๆ หนูหน้าซีดมาก เจ้าหน้าที่เลยให้หนูนอนอีกสักประมาณ 1 ชั่วโมงแล้วหนูก็กลับบ้านคะ”

นิลนารถกล่าวว่าเธอรู้สึกผิดและรู้สึกละอายใจมาตลอดหลังจากทำแท้งเธอคิดว่านี่เป็นกรรมและเป็นสิ่งที่ผิดติดตัวเธอเองไปตลอดชีวิต ปัจจุบันนี้นิลนารถบอกว่าถึงแม้จะลืมได้บ้างแต่ก็ได้เพียงชั่วคราวไม่มีครั้งไหนเลยที่เธอจะไม่คิด ยิ่งถ้าทะเลาะกับแฟนหนุ่มหรือมีเรื่องให้โกรธกันเธอก็จะยกเรื่องราวที่เกิดขึ้นมาให้แฟนหนุ่มได้รับรู้

ส่วนเรื่องผลกระทบทางกายนิลนารถบอกว่าเธอมีอาการผิดปกติของประจำเดือนตั้งแต่ทำแท้งมาและรู้สึกอาการเหมือนจะเป็นไข้หลังจากทำแท้งเสร็จซึ่งเธอคิดว่ามาจากอากาศที่เธอเสียเลือดมากจากการทำแท้ง

“ประจำเดือนของหนูมากระปริดกระปรอยตลอดเลยคะหลังจากทำแท้งนั้นแหละอีกอย่างหนึ่งหนูก็เป็นไข้ด้วยคืนนั้นหนูนอนอยู่ที่บ้านเพื่อนเพื่อนบอกหนูว่าหนูไข้ขึ้นสูงมากตัวร้อน และมักหนาวสั่น แต่เพื่อนหนูไม่กล้าบอกแม่เพราะกลัวแม่จะจับได้ เพื่อนหนูเขาได้แต่เช็ดตัวแหละคอยเฝ้าอยู่ตลอดคืน เขากลัวหนูจะเป็นอะไรไปคะ”

นิลนารถกล่าวว่าสิ่งที่เธอกระทำไปทั้งหมดนี้มีคนรู้หรือไม่ก็คนและเธอก็ขอสัญญากับเพื่อนและแฟนของเธอเองว่าอย่าบอกเรื่องนี้กับใครโดยเฉพาะบิดาและมารดาของเธอเอง ซึ่งเพื่อนและแฟนของเธอก็รับปาก

เธอยอมรับว่าต้องใช้เวลาปรับตัวอยู่นานและพยายามทำตัวให้เหมือนเดิมเพื่อมิให้บิดาและมารดาของเธอต้องสงสัย นิลนารถยอมรับว่าเธอปรับตัวยากมากที่จะให้เป็นเหมือนเดิมได้ เพราะที่บ้านบิดาและมารดาของเธอมักจะถามอยู่ตลอดว่าเป็นอย่างไรหรือสบายดีไหม มารดาของนิลนารถเป็นห่วงมากและจะถามแฟนหนุ่มและเพื่อนคนสนิทว่าเธอมีปัญหาอะไรหรือเปล่า หรือเรียนหนักไหม ซึ่งทั้งเพื่อนและแฟนก็พยายามช่วยปกปิด

สำหรับเรื่องราวที่เกิดขึ้นนี้ นิลนารถยอมรับว่าสิ่งที่ยากที่สุดคือการปรับตัวเพราะเธอบอกว่าเธอปรับตัวได้ยากมากต้องฝึกเพื่อทำให้เป็นปกติ ถึงแม้ในปัจจุบันเธอก็ยังไม่สามารถลืมสิ่งหรือเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นได้

นิลนารถคิดว่าระบบบริการสุขภาพในปัจจุบันเน้นการรักษาทางด้านร่างกายเท่านั้น เธอบอกว่าเวลาที่เธอเจ็บบริเวณท้องน้อย เธอได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดเจ้าหน้าที่ก็ไม่ได้สนใจเท่าที่ควร เพียงแต่จัดยาตามลักษณะที่เป็น ความอับอายเป็นสาเหตุสำคัญประการแรกของเธอ นิลนารถไม่กล้าบอกว่าเธอผ่านการทำแท้งมาแล้วซึ่งนี่ก็คือสาเหตุหลักที่เธอคิดว่าผู้หญิงที่เคยผ่านการทำแท้งทุกคนเป็น

นิลนารถกล่าวว่าถ้ามีการปรับเปลี่ยนการรักษาโดยให้มีการใส่ใจในวัฒนธรรมของผู้หญิงที่ผ่านการทำแท้งแล้ว นิลนารถบอกว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะผู้หญิงแต่ละคนล้วนมีลักษณะของแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน หากเข้าใจวัฒนธรรมที่ผู้หญิงแต่ละคนเป็นก็ย่อมทำให้กระบวนการในการรักษาดีขึ้น และช่วยลดปัญหาช่องว่างระหว่างผู้หญิงและการรักษาทางการแพทย์ได้

คนที่ 7 จินดา

จินดา (นามสมมติ) ปัจจุบันเธอมีอายุ 21 ปี ดูลักษณะภายนอกเธอเป็นคนแต่งตัวเก๋ๆ พุดเก่ง ดูเป็นกันเอง และอารมณ์ดี จินดาเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยกำเนิด ปัจจุบันเธอเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ทางบ้านของเธอส่งเสียให้เธอเดือนละ 5,000 บาท เธอพักอาศัยอยู่อพาร์ทเมนท์กับแฟนหนุ่มซึ่งเรียนมหาวิทยาลัยเดียวกันกับเธอ

ซึ่งเธอเล่าให้ฟังว่าก่อนหน้านี้เธอเคยมีแฟนมาแล้วหนึ่งคน แต่ก็ได้เลิกกันไป แฟนที่อยู่ด้วยกันคนปัจจุบันเป็นแฟนคนใหม่ซึ่งเธอบอกว่าคบกันได้ไม่นานก็ตัดสินใจมาเช่าห้องอยู่ด้วยกัน จินดาไม่ได้สนใจกับการอยู่กินก่อนสมรส เพราะเธอคิดว่าเป็นเรื่องปกติ การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งเป็นการทำให้ได้เรียนรู้และทดลองการใช้ชีวิตคู่ จินดาบอกว่าเธอไม่ได้บอกให้ทางบ้านทราบว่าเขาอยู่กับใคร เพราะมารดาของเธอคงจะรับไม่ได้หากรู้ความจริง

จินดาเล่าว่าแฟนของเธอคนปัจจุบันอายุ 20 ปีแล้วรู้จักกันที่เรียนมหาวิทยาลัยเดียวกัน ซึ่งอายุน้อยกว่าเธอ 1 ปี แฟนของจินดาเป็นคนกรุงเทพฯ แต่มาเช่าห้องอยู่เพราะบ้าน

ห่างจากที่เรียนมากเดินทางไปกลับไม่ไหว แต่เสาร์อาทิตย์มักจะกลับไปที่บ้าน จินดาย้ายเข้ามาอยู่กับแฟนหนุ่มโดยที่ทางบ้านของแฟนก็ไม่ทราบเธอมาอยู่ด้วยเช่นกัน จินดาบอกว่าหลังจากที่เธอย้ายมาอยู่กับแฟนหนุ่มก็ไม่ต้องเสียค่าเช่าห้อง เพราะแฟนจะเป็นคนจ่ายคนเดียว แต่เธอจะรับทำงานบ้านและซักรีดเสื้อผ้าให้แฟนทุกอย่าง แฟนของจินดาทำทางเป็นเรียบริ่อย ไม่ค่อยพูด แต่จินดาบอกว่าแฟนของเธอสูบบุหรี่และกินเหล้า มักจะไปเที่ยวและสังสรรค์กับเพื่อนเป็นประจำ แต่เธอบอกว่าถึงเขาจะดื่มเหล้าหรือสูบบุหรี่ก็ไม่ทำร้ายเธอ ทุกวันนี้จินดาบอกว่าแฟนของเธอดูแลและรักเธอมาก

ครอบครัวของจินดาเธอเล่าให้ฟังว่าเธอเป็นลูกสาวคนโตมีน้องสาวคนเล็กอีกหนึ่งคนอายุห่างจากเธอประมาณ 5 ปี ครอบครัวของจินดาเป็นครอบครัวที่มีฐานะทางบ้านค่อนข้างที่จะยากจนเพราะมีอาชีพทำนา จินดาเล่าให้ฟังว่าถึงแม้ว่ามารดาของเธอจะลำบากแต่ก็ยังมีรายได้เสริมบ้างจากการทอผ้าไหม ทุกวันนี้มารดาของจินดาส่งเงินให้จินดาทุกเดือนเดือนละประมาณ 5,000 บาท ซึ่งเธอก็บอกว่าไม่พอสำหรับการใช้จ่ายเท่าไร เพราะเธอเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชน ปัจจุบันนี้จินดากู้เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาไว้ด้วยเพื่อจ่ายสำหรับค่าเทอม บางเดือนจินดาบอกว่าเงินที่มารดาส่งมาไม่พอสำหรับการใช้จ่าย โชคดีที่ได้แฟนหนุ่มช่วยเหลือยามขัดสน ชีวิตในวัยเด็กของจินดาเธอบอกว่าบิดาของเธอแยกทางกับมารดาตั้งแต่เธอยังเด็กและบิดาก็ไม่เคยมาสนใจใยดีเธออีกเลย ปล่อยให้มารดาเธอและน้องสาวใช้ชีวิตอย่างลำบาก ดังนั้นเธอจึงไม่ได้รับความอบอุ่นบิดา เธอนึกเกลียดและโกรธบิดามากที่ไม่สนใจเธอและน้องสาวเลย ชีวิตในวัยเด็กของจินดา เธอมักเห็นมารดาของเธอทำงานหนักมาโดยตลอด ตั้งแต่เด็กจินดาต้องเลี้ยงดูน้อง และทำงานบ้านแทนมารดา ทุกเช้ามารดาจะลุกขึ้นแต่เข้ามาหุงหาอาหารให้จินดากับน้องสาวเพื่อไปโรงเรียน และไปนาตั้งแต่เช้า มารดาของเธอรับจ้างทำงานกับชาวบ้านด้วย จึงไม่ค่อยมีเวลาได้อยู่กับจินดาและน้องสาวนัก แต่เธอก็เข้าใจดี ทุกเช้าจินดาเล่าให้ฟังว่าเธอจะเป็นคนป้อนข้าวน้องและแต่งตัวพาน้องไปโรงเรียนด้วยกัน เพราะถ้าเธอนั่งไว้กับบ้านก็ไม่มีใครดูแล เวลาเรียนเธอก็จะเอน้องไปฝากไว้ที่ชั้นเตรียมอนุบาลเพื่อให้เลี้ยงดูน้องสาวของเธอให้

ก่อนหน้านี้เธอเคยมีแฟนหนุ่มมาแล้วหนึ่งคนซึ่งเป็นคนที่อยู่ในระแวกบ้านเดียวกัน และได้มีเพศสัมพันธ์กันครั้งแรกตอนอายุ 19 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์กันที่โรงแรมแห่งหนึ่งในตัวจังหวัด เธอบอกว่าครั้งแรกของเธอเธอพยายามขัดขืนแต่ก็ไม่สำเร็จ ประกอบกับแฟน

หนุ่มคนแรกของเธอปลุกปล้ำเธอ เธอบอกว่าครั้งแรกของเธอไม่ได้ป้องกันและด้วยความที่เธอคิดว่ายังเด็กและไม่มีความรู้เรื่องการป้องกันมากนัก จินดาเล่าให้ฟังว่าแม้กระทั่งถุงยางอนามัยหรือแม้แต่ยาคุมกำเนิดเธอก็ไม่เคยเห็นเลยในชีวิต นี่เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เธอต้งครรภ์

“หนูไม่รู้เลยไม่เคยด้วยซ้ำว่ายาคุมหรือถุงยางเป็นอย่างไร อีกอย่างหนึ่งซึ่งหนูไม่ทราบคือถุงยางเมื่อก่อนหนูเข้าใจว่ามันใช้เพื่อป้องกันเอดส์หรือโรคติดต่อเท่านั้น ไม่ได้คิดถึงเรื่องท้องหรือไม่ท้องหรอก”

จินดาไม่ได้เล่าเรื่องนี้ให้กับมารดาหรือใครฟัง เพราะเธอกลัวว่าจะมีคนว่าเธอเป็นเด็กเหลวแหลกและเป็นคนใจง่าย จินดาเล่าว่าแม้กระทั่งการมีแฟนครั้งนี้แม่ของเธอก็ไม่ทราบว่าเธอได้มีแฟนแล้ว เพราะแม่ของเธอทำงานหนักจึงไม่ได้มีเวลามาซักถามมากนัก

แต่กับแฟนคนปัจจุบันจินดารู้จักวิธีการคุมกำเนิดมากขึ้นอาจจะเป็นเพราะด้วยประสบการณ์ที่สอนให้เธอรู้อะไรบ้าง การป้องกัน ซึ่งปัจจุบันนี้จินดาเล่าว่าเธอใช้ยาคุมกำเนิดประเภท 28 เม็ดรับประทานเพราะเธอคิดว่าปลอดภัยแต่ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย เพราะเธอคิดว่ากลัวจะไม่ปลอดภัยเท่ายาคุมกำเนิด แต่เธอไม่กลัวการติดโรคเพราะเธอคิดว่าแฟนคนปัจจุบันไม่ใช่คนเจ้าชู้และแฟนหนุ่มก็ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับใครนอกจากเธอคนเดียวเธอจึงไม่แนะนำให้แฟนสวมถุงยางอนามัย

จินดาตั้งครรภ์ตอนอายุ 20 ปีซึ่งเธอรู้อันตรายว่าตั้งครรภ์กับแฟนคนแรกของเธอเพราะเธอไม่ขาดการป้องกันทุกครั้งที่มีอะไรกับแฟนคนแรก เธอจำได้ว่าประจำเดือนเธอขาดไป 1 เดือน และรู้สึกอ่อนเพลียเหนื่อยง่ายและมักจะปวดหัวอยู่บ่อยๆแต่เธอก็ไม่ได้คิดว่าตัวเองจะตั้งครรภ์เวลาผ่านไป 2 เดือนประจำเดือนเธอไม่มา จึงตัดสินใจไปซื้อที่ตรวจการตั้งครรภ์พบว่าเธอต้งครรภ์ เธอบอกว่าเธอตกใจและรู้สึกไม่มีทางออกในชีวิต และในขณะนั้นเธอก็อยู่ที่บ้านด้วยเพราะเป็นช่วงของการปิดเทอมพอดี เธอใช้เวลาในการตัดสินใจอยู่ไม่นานว่าต้องเอาเด็กออกให้ได้ เธอเอาเรื่องนี้ปรึกษาแฟนหนุ่ม แฟนหนุ่มก็บอกว่าเขาก็ไม่มีความรู้เรื่องนี้เหมือนกันแต่พอจะช่วยให้ก็คือเรื่องค่าใช้จ่ายในการทำแท้ง จินดาบอกว่าตอนนั้นเธอไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใครได้เลยเพราะกลัวคนอื่นจะรู้แล้วนำเรื่องที่เธอต้งครรภ์แล้วไปบอกมารดา ในที่สุดเธอก็ตัดสินใจที่จะบอกเพื่อนสาวคนสนิทให้ช่วยเหลือ เธอบอกว่าเพื่อนสาวของเธอยินยอมรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นกับ

เธอทุกเรื่องและจะเป็นธุระในการหาทางออกแก่เธอเอง เพื่อนสาวของจินดาแนะนำสถานที่ทำแท้งแห่งหนึ่งภายในตัวจังหวัด ซึ่งมีเพื่อนของพี่สาวแนะนำมา จินดาตัดสินใจในเวลาที่ไม่นานมากนัก ทั้งนี้เพื่อป้องกันมารดาของเธอสงสัยและป้องกันชาวบ้านสังเกตพฤติกรรมความเปลี่ยนแปลงของร่างกายเธอ จินดาคิดว่าหากเธอตัดสินใจที่จะตั้งครรภ์คงไม่ได้เพราะเธอยังศึกษาไม่จบ และถ้ามารดาเธอทราบต้องให้เธอกลับมาอยู่บ้านและทำนาเหมือนแม่ของเธอซึ่งเธอไม่อยากเป็นแบบนั้นอีกอย่างด้วยสภาพเศรษฐกิจของที่บ้านซึ่งมีฐานะค่อนข้างยากจน จินดาจึงตัดสินใจที่จะทำแท้งดีกว่า

จินดาตัดสินใจไปทำแท้งที่คลินิกเถื่อนแห่งหนึ่งที่อยู่ภายในตัวจังหวัดโดยมีเพื่อนสาวคนสนิทไปเป็นเพื่อน ซึ่งจินดาเล่าให้ฟังว่าภายนอกเปิดเป็นร้านขายของชำ ส่วนด้านหลังซึ่งอยู่ชั้นสองเปิดเป็นคลินิกรับทำแท้ง สภาพภายในมีเด็กผู้หญิงวัยรุ่นและผู้หญิงกลางคนนั่งรอรับบริการ โดยมีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการเก็บเงิน จินดาบอกว่าเธอจ่ายเงินค่าทำแท้งไป 5,000 บาท โดยเธอเล่าบรรยากาศและอารมณ์ความรู้สึกในระหว่างทำแท้งให้ฟังดังนี้

“พอหนูไปนั้น มองดูลักษณะภายนอกแล้วเป็นร้านขายของไม่น่าจะมีที่ทำการ หนูยืนอยู่ด้านหน้าร้านไม่กล้าเข้าไปสักพักมีผู้หญิงเจ้าของร้านเข้ามาถามว่ามาทำอะไร มาทำอย่างไรหรือเปล่าซึ่งเขาไม่ได้ถามตรงๆ หนูก็บอกไปว่าใช่ค่ะ แล้วผู้หญิงคนนั้นก็พาเดินไปด้านหลังร้านแล้วขึ้นไปชั้นสอง ชั้นสองของที่นี่มีผู้หญิงเยอะค่ะ พี่หลายคนเลยแหละ แล้วเขาก็ถามหนูนะว่าเมนส์ไม่มากี่เดือนแล้ว แต่เขาไม่ได้ตรวจอะไรแค่ถามแค่นี้แล้วเขาก็บอกว่านั่งคอยด้านหน้าสักครู่เดี๋ยวจะไปเรียกเขาให้หนูเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดของที่นี่ใส่เหมือนชุดโรงพยาบาลเลยสี่เชียวๆ ระหว่างนั่งคอยที่หนูคอยอยู่หนูกลัวมากค่ะ เพราะบรรยากาศมันน่ากลัว และหนูก็กลัวว่าถ้าทำไปแล้วเราจะไปอะไรหรือเปล่า แต่หนูจะกลับก็ไม่ได้แล้วจายตั้งค้ไปแล้วหนูร้องไห้ด้วยคะตอนนั้น คิดว่าสิ่งที่จะทำในวันนี้มันไม่น่าจะเกิดขึ้นเลย สักพักก็มีคนมาเรียกไปที่ห้องห้องหนึ่งให้เพื่อนหนูนั่งคอยด้านนอก มีเจ้าหน้าที่ผู้หญิง 1 คน และผู้ชายคนหนึ่งคล้ายหมอนะแต่หนูไม่เห็นหน้าเขาเขาปิดหน้าปิดตา เขาจับหนูนอนลงบนเตียง แล้วเอาขาไปพาดมันจะมีที่พาดสองข้างคะ แล้วเขาก็เอาสายยางมาผูกขาหนูให้ติดกับที่พาดนั้นหลังจากนั้นเขาเอาเครื่องมือเหมือนกับถ่างตรงบริเวณนั้นให้กว้าง เจ้าหน้าที่ผู้หญิงเขาบอกว่าไม่เจ็บมากหรือทนสักนิดแปบเดียวก็เสร็จ ใครว่าไม่เจ็บละคะพอเครื่องมือซึ่งหนูไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไรเพราะหนูนอนชันเขาชันเลยมองไม่เห็นมัน เข้าไปด้านในเหมือนเขาไปมดลูกของหนูเขาเอาเข้าไปชุดๆความรู้สึกเป็นแบบนี้ละ ตอนนั้นหนูอยากจะ

บอกว่าหนูเจ็บแต่ก็ไม่กล้าพูด ได้แต่ร้องไห้น้ำตาไหลตลอด ตัวขอหนูตัวสั้นไปทั้งตัวเลยคะรู้สึกหนูเหมือนจะเป็นลมให้ได้เลย เขาทำประมาณ 15-30 นาทีเห็นจะได้ เสร็จแล้วเขาก็ให้หนูนอนพักคะ แต่หนูปวดบริเวณท้องน้อยมาก และก็มีเลือดไหลออกมา มันไหลออกมามากเลยคะ แต่เขาก็ให้หนูใส่ผ้าอนามัยนะเขาให้หนูไปนอนพักห้องอีกห้องหนึ่งซึ่งก็มีคนนอนพักอยู่แล้วประมาณ 3 ราย หนูสังเกตผู้หญิงรอบข้างอาการไม่ต่างจากหนูมากนักคือร้องไห้ บางรายนอนหลับนิ่งไป เขาให้หนูนอนพักประมาณ 1 ชั่วโมงคะแล้วก็เปลี่ยนเสื้อผ้ากลับบ้าน”

จินดาเล่าว่าหลังจากที่เธอทำแท้งเสร็จเธอให้เพื่อนขับรถมอเตอร์ไซค์มาส่งที่บ้านของแฟนหนุ่มก่อน ซึ่งแฟนหนุ่มก็เป็นห่วงจินดามาก หลังจากนั้นเธอก็กลับบ้านแล้วก็เข้าห้องนอนหลับ เธอบอกว่าแม่เธอไม่ได้สงสัยอะไรเลย พอรุ่งเช้าเธอดัดสินใจบอกกลับแม่ว่าต้องกลับกรุงเทพฯ แล้วเธอโกหกกับแม่ว่ามีรายงานต้องทำด่วน เพื่อป้องกันแม่ของเธอสงสัยในพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของเธอ

หลังจากจินดากลับมาจากที่บ้านต่างจังหวัด เธอรับรู้ถึงผลกระทบที่ได้รับหลังจากการทำแท้ง โดนเธอเล่าว่าอาการหลังจากทำแท้งตอนนั้นคือปวดท้องโดยเฉพาะบริเวณท้องน้อยมากและมีอาการตกเลือดพร้อมกับรู้สึกเป็นไข้ด้วย

“ เจ็บตรงท้องน้อย หนูน่าจะเป็นมดลูกนะ หลังจากทำแล้วเจ็บตั้งแต่นั้นเลยเจ็บอยู่เป็นอาทิตย์ เหมือนมีอะไรมากดบริเวณมดลูกของหนู แต่ที่ไปทำเขาให้ยาแก้อักเสบมานะก็ไม่หายคะ กินยาตามที่เขายกก็ไม่หาย เลยตัดสินใจไปหาหมอที่โรงพยาบาลรามคำแหง แต่ไม่ได้บอกเขาว่าไปทำแท้งมา เขายกให้มดลูกอักเสบให้นอนพักที่โรงพยาบาล 2 คืนเขาให้ยากินแล้วก็กลับบ้านได้หายเป็นปกติแล้วตอนนี้”

“หลังจากทำแท้งเสร็จ รู้สึกเลือดมันออกมาเยอะผิดปกติ และไหลออกเป็นก้อนๆด้วย และรู้สึกว่าตัวเองมีไข้ เช็ดตัวก็ไม่หาย พอกลางคืนน้อยตัวร้อนมาก หนาว และมีอาการปวดหัวด้วย คิดได้เลยว่าเพราะไปทำแท้งแน่นอน เลยไปหาหมอเลย พอพาไปถึงพยาบาลก็ถามนะว่าเป็นอะไรมา หนูไม่กล้าตอบ บอกแต่ว่าท้องแล้วลื่นลัมในห้องน้ำ เลือดเลยไหล ที่แรกนึกว่าไม่แท้งแต่เลือดออกเยอะแล้วก็มีไข้ด้วยบอกไปตามนี้ไม่กล้าบอกความจริง ”

ส่วนผลกระทบในระยะยาวที่จินตาคิดว่ามีสาเหตุมาจากการทำแท้ง เธอบอกว่าเกิดความผิดปกติของประจำเดือน

“เมนส์ในแต่ละเดือนเปลี่ยนไป เดือนหนึ่งมาสองรอบ บางเดือนไม่มา เป็นอย่างนี้อยู่ตลอด แต่ประจำเดือนมาไม่เยอะนะ แปลกใจเหมือนกันว่าเราผิดปกติภายในหรือเปล่า กลัวถ้าจะท้องกลัวท้องไม่ได้อีกกลัวไม่มีลูก เพราะเมื่อก่อนไม่เป็นแบบนี้”

ผลกระทบทางด้านจิตใจจินตายอมรับว่าภายหลังจากการทำแท้งแล้วเธอไม่เคยมีความสุขเลย และคิดอยู่ตลอดว่าเธอรู้สึกสงสารมารดาขึ้นมาจับใจ เพราะเธอคิดว่าเธอเป็นความหวังของคนในครอบครัว ซึ่งเหตุการณ์นี้ไม่น่าที่จะเกิดขึ้นกับเธอ จินตาเล่าว่าเธอมักจะนั่งเหม่อลอยหรือถ้าอยู่คนเดียวเธอมักจะร้องไห้เสียใจกับการกระทำทั้งหมดที่เกิดขึ้น และเธอก็มีความรู้สึกวิตกกังวล กลัวคนรอบข้างจะรับรู้เรื่องของเธอ คิดว่าสิ่งที่เธอทำไปมันเป็นบาป และต้องเธอต้องชดใช้กรรมที่เธอได้ทำไว้

ส่วนผลกระทบทางด้านสังคมจินตากล่าวว่าถ้าผู้หญิงที่ทำแท้งแล้ว ทำตัวเป็นปกติอย่างที่เคยเป็นได้ก็จะมีผลกระทบใดๆ แต่ถ้าหากมีคนรับรู้เรื่องนี้โดยเฉพาะตัวเองที่ต้องโดนดูถูกว่าเป็นผู้หญิงใจงานประพฤติดีตัวไม่ดี รวมทั้งมารดาที่ต้องโดนนินทาจากชาวบ้าน และเพื่อนชายซึ่งอยู่ละแวกบ้านเดียวกัน ทั้งนี้เพราะสังคมชนบทมักจะยึดติดกับประเพณีและวัฒนธรรมเรื่องเกี่ยวกับเพศที่ว่าห้ามมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานหรือการท้องก่อนแต่งเป็นสิ่งที่ไม่ห้ามละเมิด

“คนอื่นเขาไม่เข้าใจเราหรอกว่าความจริงที่เราตัดสินใจทำแท้งไปนะมันเพราะอะไร คนมักคิดว่าเราท้องก่อนแต่งบ้าง ท้องไม่มีพอบ้าง เป็นพวกเด็กใจแตกบ้าง มาอยู่กรุงเทพก็ไม่เล่าเรียนมั่วแต่หาผู้ชาย คือเขามักจะด่านินทากันเสียๆ หายๆ ถ้าคนอื่นรู้เขาก็คงไปเล่าต่อๆกัน หนูก็เลยไม่กล้ากลับบ้านคะ เรื่องนี้ต้องปิดไว้เป็นความลับ กับเพื่อนสนิทหนูก็ยังไม่เล่าเลย”

ส่วนการปรับตัวในชีวิตประจำวันจินตากล่าวว่า หลังจากทำแท้งแล้วเธอมีพฤติกรรมทางด้านร่างกายที่เปลี่ยนไป จินตาใส่ใจในสุขภาพมากขึ้น เธอมักจะอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับสุขภาพและออกกำลังกาย รับประทานอาหารที่มีประโยชน์เพราะเธอคิดว่าหลังจากทำแท้งไปแล้วร่างกายของเธอไม่ปกติเหมือนเดิมจึงต้องใส่ใจและรักษาตัวเองให้มาก ปัจจุบันเธอตัดสินใจกินยา

คุมกำเนิดชนิด 28 เม็ด เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์และพยายามศึกษาให้เข้าใจมากขึ้นเพื่อไม่ให้ท้องอีก

ส่วนด้านจิตใจเธอเล่าว่าทุกวันนี้เธอเข้าวัดทำบุญมากขึ้น เพราะจินดาเชื่อว่าอาจจะช่วยชดเชยกรรมที่เคยทำไว้ในอดีตให้กลายเป็นสิ่งที่ดีได้ และเธอพยายามหาสิ่งที่คุณชอบเพื่อเป็นการฆ่าเวลาในแต่ละวันโดยการไปเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้ากับเพื่อน ไปดูหนัง หรือทำอะไรก็ได้ที่เธอคิดว่ามีความสุข เช่น แต่งตัว ทำผม ทำเล็บ ฯลฯ

จินดาเล่าว่าแฟนทั้งคนปัจจุบันและแฟนคนแรก รวมทั้งเพื่อนมีส่วนช่วยให้เธอลืมเรื่องในอดีตได้และสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติ

“แฟนคนแรกเขาก็โทรมาหาตลอดนะหลังจากทำแท้งเสร็จ ถามอาการความเป็นอยู่และส่งเงินมาให้ใช้ด้วย ถึงทุกวันนี้หนูจะมีแฟนใหม่แล้วแต่เขาก็กังหวยหนูเสมอคะ”

“แฟนคนปัจจุบันเขาก็รู้ว่าหนูเคยผ่านอะไรมาบ้าง คือหนูไม่ปกปิดเขาคะและเขาก็ยอมรับหนูได้ เขาบอกกับหนูว่า เขารักหนูมากถึงแม้จะผ่านอะไรมาเขาก็รับได้ เขาบอกว่าเขารักหนูที่จิตใจ เรื่องอื่นไม่สำคัญ มันคืออดีตทำวันนี้ให้ดีที่สุดก็พอแล้ว หนูดีใจจนร้องไห้เลยคะเมื่อได้ยินคำพูดจากเขา มันทำให้หนูมีกำลังใจที่จะทำอะไรต่อไปอีกมากเพื่อแม่กับน้องคะ”

“ส่วนเพื่อน ก็พยายามพาหนูไปพักผ่อนคะ พาไปดูหนังบ้าง ไปเดินห้างบ้าง หรือไม่กี่ชวนคุยคะ เพื่อให้หนูไม่อยู่คนเดียวได้และไม่คิดฟุ้งซ่านคะ”

สำหรับความคิดเรื่องการใช้วัฒนธรรมเข้ามาดูแลผู้หญิงหลังจากทำแท้งแล้วนั้น จินดาคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะคนแต่ละภาค หรือนิสัยของผู้หญิงแต่ละคนล้วนไม่เหมือนกัน และเหตุผลแต่ละคนย่อมไม่เห็นกันด้วย หากผู้ให้บริการสุขภาพมีความเข้าใจและยินดีให้ความช่วยเหลือพวกเขา ก็จะเป็นสิ่งที่ดี

จินดาคิดว่าถ้าเป็นไปได้อยากให้ทุกหน่วยงาน เช่น บ้านพักฉุกเฉิน NGO โรงพยาบาล มูลนิธิสตรี องค์กรสำหรับสตรี ร่วมมือกันให้ความเห็นใจและเข้าใจในตัวผู้หญิงที่ทำแท้งไม่ถูกต้อง

เหยียดหยามหรือประณามในการกระทำที่ผ่านไปแล้ว เพราะทุกคนไม่อยากจะทำ แต่ไม่มีทางออก จึงคิดว่าถ้าเป็นไปได้อยากให้ทุกหน่วยงานเข้ามาช่วยเหลือทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมอาจจะเป็นในลักษณะไหนก็ได้

“หนูคิดว่าการทำแท้งเป็นปัญหาใหญ่ค่ะ แต่เท่าที่ผ่านมาไม่ค่อยมีใครสนใจว่าทำไมถึงทำสาเหตุที่แท้จริงคืออะไร หนูว่าปัจจุบันแค่การรณรงค์เรื่องการคุมกำเนิดคงไม่พอ เห็นไหมคะ รณรงค์กันแต่เด็กวัยรุ่นก็ยังท้องอยู่ดีแหละ หนูคิดว่าควรจะเริ่มจากทุกหน่วยงานเลย ถึงแม้จะทำแท้งไปแล้ว ก็ควรให้คำปรึกษานะ ไม่ใช่คิดแต่จะทำแท้งไปก็จบกัน พวกเราายังต้องดำเนินชีวิตต่อไป แต่หากสังคมยังคงไม่เข้าใจอยู่อย่างนี้ พวกเราก็ปรับตัวยาก ไม่กล้าสู้หน้าสังคมนะ อยากจะไปตรวจอยู่เหมือนกันแหละเรื่องสุขภาพแต่ถ้าถามว่าเธอเคยไปทำแท้งมาแล้วหรือ หรือว่าประมาณนี้หนูไม่กล้าหือออกคะ อาย”

คนที่ 8 ไข่มุก

ไข่มุก ปัจจุบันเธออายุ 22 ปี ทำงานบริษัทเอกชนที่ต่างจังหวัด ซึ่งเป็นบ้านเกิดของเธอเอง ไข่มุกจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้ เธอจึงตัดสินใจไปทำงานที่บ้านและอยู่กับมารดา เธอบอกว่าเพิ่งทำงานที่นี้ไม่นานได้เงินเดือนประมาณ 8,000 บาท แต่อยู่ที่บ้านก็ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไรมาก เธอบอกว่าประหยัดและมีเงินออมไว้ใช้จ่ายได้อีกด้วย ไข่มุกเป็นคนเรียบร้อยและไม่ค่อยพูด ดูภายนอกแล้วเธอเหมือนมีอะไรอยู่ในใจตลอดเวลาไม่ค่อยกล้าพูด หรือสนุกรสนานเฮฮา

ไข่มุกเล่าว่าปัจจุบันนี้เธอมีแฟนแล้ว อายุแก่กว่าเธอ 1 ปีแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกันเพราะฝ่ายชายทำงานอยู่กรุงเทพฯ แฟนของไข่มุกเป็นพนักงานธนาคารแห่งหนึ่ง มีรายได้และหน้าที่การงานค่อนข้างมั่นคง ไข่มุกเล่าว่าอีกไม่นานแฟนของเธอก็จะขอย้ายมาประจำที่บ้านเกิดเช่นเดียวกัน เธอกับแฟนหนุ่มคงได้พบกันมากขึ้น เธอบอกว่าเธอไม่ค่อยได้เจอกับแฟนเลย เพราะแต่ละคนต่างทำงานของตัวเอง ไข่มุกบอกว่าแฟนของเธอดูมีนิสัยขี้อ้อน ใจน้อย และไม่โง่งาย แต่ก็รักเธอมากไม่เจ้าชู้ ระหว่างไข่มุกและแฟนคบกันมานานตั้งแต่เรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว โดยรู้จักมาจากการเป็นเพื่อนกันมาก่อน

ส่วนครอบครัวของไข่มุก บิดาแยกทางกับมารดาตั้งแต่ไข่มุกยังเด็ก แต่ถึงอย่างไรบิดาก็ยังมาหาเธอและน้องๆ อยู่เสมอ และบิดาก็ยังส่งเสียเธอและน้องๆ ให้เรียนด้วย ปัจจุบันเธออยู่กับมารดาที่บ้านทางภาคใต้ มารดาของเธอมีอาชีพทำสวนยางพารา รายได้ดีกว่าค่อนข้างดีเพราะเธอมีสวนยางพารามาก แต่แม่ของเธอไม่ได้กรีดยางเองเพราะไม่ไหวสุขภาพไม่ค่อยดีนักจึงจ้างคนกรีดยางแทน ไข่มุกเล่าให้ฟังว่าชีวิตในวัยเด็กของเธอไม่ค่อยมีความสุขนัก เพราะบิดาและมารดาของเธอทะเลาะกันบ่อยด้วยความที่พ่อของเธอเป็นผู้ชายเจ้าชู้ และมีภรรยาน้อย เธอมักจะเห็นมารดาของเธอร้องไห้และเสียใจอยู่บ่อยครั้ง ไข่มุกเป็นลูกสาวคนโตของครอบครัว เธอมีน้องสาวและน้องชายอีก 2 คนซึ่งอายุห่างจากเธอไม่มากนัก ตอนเด็กไข่มุกเป็นคนเรียบร้อย และไม่ค่อยพูดซึ่งแตกต่างจากน้องสาวและน้องชายของเธอ ไข่มุกมีหน้าที่เลี้ยงน้องและช่วยแบ่งเบาภาระภายในบ้าน มารดาของไข่มุกเป็นคนไม่ดุ แต่จะเคร่งครัดในระเบียบวินัยและยึดติดกับประเพณีแบบดั้งเดิม เพื่อนผู้ชายจะมาหาไข่มุกที่บ้านไม่ได้ เพราะมารดาของเธอบอกว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีและดูไม่เหมาะสม เมื่อมีปัญหาเรื่องต่างๆ ไข่มุกมักจะไม่กล้าปรึกษาแม่เพราะกลัวว่าแม่จะบ่น ด้วยความที่เธอเป็นเด็กเรียบร้อยอยู่แล้ว แม่ของเธอจึงมักไม่ค่อยห่วงเธอมากนักโดยเฉพาะเรื่องผู้ชาย

ไข่มุกเริ่มรู้จักแฟนหนุ่มตั้งแต่เรียนอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยรู้จักจากการเป็นเพื่อนมาก่อน แต่แฟนหนุ่มเพิ่งเริ่มมาจีบไข่มุกตอนเรียนมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 2-3 แล้ว ไข่มุกบอกว่าเธอรู้สึกว่าเขาเป็นคนนิสัยดีและเรียบร้อยและสิ่งที่เธอชอบคือเขาเป็นคนไม่เจ้าชู้ ซึ่งไม่เหมือนพ่อของเธอ ไข่มุกมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหนุ่มตอนอายุ 20 ปี เธอเล่าให้ฟังว่าเธอมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหนุ่มที่บ้านของเธอเอง

"หนูมีอะไรกับแฟนตอนหนูอยู่ปี 3 ได้มั้งคะ คือวันนั้นน้องๆ ก็ไปโรงเรียนกันหมด แม่ก็ไปทำงานแหละ ปกติแม่เขาจะไปเก็บค่าน้ำยางตอนเช้าถึงบ่ายคะ กว่าจะกลับมาก็บ่ายโมงถึงบ่ายสองแล้ว แฟนหนูเขามาเที่ยวที่บ้านพอดี หนูไม่ได้ขัดขืนและเต็มใจเป็นของเขาคะ"

ไข่มุกเล่าว่าครั้งแรกของการมีเพศสัมพันธ์ เธอไม่ได้ป้องกันอะไรเลย และมารดาของเธอก็ไม่ได้ทราบเรื่องที่เกิดขึ้น ตอนไข่มุกกลับมาเรียนก็แอบมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหนุ่ม ที่หอพักบ้างหรือแม้แต่ที่โรงแรม แต่ไข่มุกยอมรับว่าทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์เธอมักไม่ค่อยป้องกัน ถึงจะป้องกันบ้างก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายชาย ซึ่งเธอคิดว่าการที่เธอเองจะป้องกันคงอยากและอายุไม่กล้าไปซื้อเพราะกลัวว่าคนจะมองด้วยสายตาที่ไม่ดี ในที่สุดเรื่องที่เธอไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น ไข่มุกท้องได้ 2 เดือนโดย

ที่เธอไม่รู้ว่าคุณเองตั้งครม เพราะไม่มีอะไรบ่งบอกเลยนอกจากประจำเดือนไม่มาเท่านั้น แต่เธอก็รู้สึกแปลกใจในความผิดปกติของประจำเดือนจึงไปหาหมอเพื่อตรวจการตั้งครม ไข่มุกบอกว่าเธอตกใจและกลัวมารดาจะทราบเรื่องนี้มาก เธอตัดสินใจทำแท้งทันทีโดยใช้เวลาในการตัดสินใจอยู่ไม่นาน แต่ด้วยที่ตัวเธอเองเป็นนักศึกษาอยู่เงินก็มีไม่มาก เธอจึงบอกแฟนหนุ่ม แฟนหนุ่มของเธอพยายามหาวิธีการต่างๆ รวมทั้งเธอด้วยแต่ก็ไม่สำเร็จ เธอตัดสินใจไปซื้อยาขับเลือดยี่ห้อหนึ่งมารับประทาน ผลปรากฏว่าเธอแท้ง

“ไม่รู้ทำอะไร ให้แฟนชกห้อง วิ่งเร็วๆ ยกของหนักๆ นอนดึกบ้างไม่กินข้าวด้วย ไม่ออกสีกที่ เลยขอคำแนะนำจากเพื่อนเพื่อนบอกว่าลองซื้อยาขับเลือดตามร้านขายยามากินดูเมื่อบ้างที่ออก ในที่สุดก็ได้ผลคะหนูมีเลือดออกและปวดบริเวณท้องน้อย เหมือนประจำเดือนมาคะ”

ไพลินเล่าว่าภายหลังจากที่เธอแท้งแล้วเธอไม่ได้ไปหาแพทย์เพื่อตรวจภายในเลย โดยมีสาเหตุเบื้องต้นมาจากความอายเป็นพื้นฐานโดยเธอมีความคิดว่าหากไม่มีผลกระทบที่รุนแรงเธอก็ไม่จำเป็นต้องไปหาหมอ และเธอคิดว่าอาการแท้งของตัวเองนั้นก็จะมีผลกระทบที่ไม่มากนัก เพียงแต่มีอาการผิดปกติของประจำเดือนและเป็นไข้เท่านั้น เธอคิดว่าอาการพวกนี้ สามารถรักษาได้เองและสามารถหายไปได้เอง โดยไม่ค่อยคิดถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดได้โดยระยะยาว

“อาการเหมือนเป็นไข้ทับระดู คือ รู้สึกหนาวไข้ ตัวสั่น ปากมีกลิ่น รู้สึกนั่งไม่ไหว ทำอะไรไม่ได้ไปทำงานก็ไม่ได้ต้องหยุดงานไปเลย”

“ตั้งแต่หนูทำแท้งมาประจำหนูก็ก็น่าไม่เคยตรงสักครั้งเลย มาบ้างไม่มาบ้าง แต่ก็ไม่ได้คิดอะไรมากคะ เพราะเป็นแค่นี้เอง ไม่ได้ปวดหรือเจ็บตรงไหน ต่อไปอาการนี้คงหายไปได้คะ”

ไข่มุกเล่าว่าผลกระทบทางด้านจิตใจที่เธอได้รับ เธอคิดว่าในระยะแรกเธอรู้สึกเหมือนกับดีใจที่สามารถหลุดพ้นจากความทุกข์โดยเฉพาะการกลัวแม่ของเธอจะรู้ แต่เธอบอกว่าผลกระทบมีในระยะยาวมากกว่านั้น ทุกวันนี้ไข่มุกคิดแต่โทษตัวเองในสิ่งที่เธอได้กระทำลงไป เธอคิดว่าสิ่งที่เธอทำทั้งหมดมันเป็นผลแห่งกรรมและจะย้อนกลับมาสู่ตัวเธอดังเช่นที่เป็นทุกวันนี้ ไข่มุกบอกว่าเธอเชื่อในกฎแห่งกรรม ใครทำกรรมใดไว้ก็จะได้รับกรรมแบบนั้น ทุกครั้งไข่มุกบอกว่าเธอจะพยายามไปวัดเพื่อถวายสังฆทานกับแฟนหนุ่มเพื่ออุทิศ ส่วนกุศลไปให้ในสิ่งที่เธอได้ทำผิดเอาไว้

ส่วนทางด้านสังคมเธอกล่าวว่าเธอพยายามทำตัวให้เป็นปกติในทุกๆเรื่องเท่านี้เรื่องนี้ก็จะไม่มีใครรู้ เธอบอกว่าหากเรื่องนี้แม่ของเธอรู้ต้องเสียใจและคงจะไล่เธอออกจากบ้านไม่สนใจใยดีตัวเธออีก ส่วนแม่ของเธอก็คงจะโดนสังคมประณามว่าเลี้ยงลูกไม่ดี ท້องก่อนแต่ง คงจะอยู่ในสังคมได้อย่างลำบาก ไข่มุกจึงคิดว่าถ้าตัวเองปิดบังเรื่องนี้ไว้จะดีที่สุดแล้ว

ไข่มุกกล่าวว่าสำหรับเธอแล้วเธอไม่ค่อยมีการปรับตัวเท่าไหร่มากนัก เธอพยายามทำตัวให้เป็นปกติเท่านั้นเพื่อไม่ให้มีภายนอกและมารดาของเธอสงสัยเป็นพ้อ เธอบอกว่าแฟนเธอเป็นคนสำคัญที่ทราบเรื่องนี้และช่วยเธอในการปรับตัว แฟนของไข่มุกจะช่วยเธอพูดคุยและให้เริ่มต้นชีวิตใหม่ ไม่ไปจดจำและยึดติดอยู่กับอดีต

สำหรับการช่วยเหลือผู้หญิงทำแท้งเธอคิดว่าสังคมน่าจะปรับเปลี่ยนวิธีคิดควรจะให้มีการอภัยผู้หญิงที่ทำแท้งไม่ควรกล่าวโทษเพียงแค่ว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี ส่ำสอนหรือเป็นผู้หญิงใจง่าย

สำหรับการให้บริการสุขภาพสำหรับผู้หญิงทำแท้งเธอคิดว่ามีน้อยและส่วนใหญ่มักจะให้คำปรึกษาเฉพาะก่อนทำแท้งแล้วเท่านั้น เช่น บ้านพักฉุกเฉินที่ช่วยเหลือสำหรับหญิงที่ไม่พร้อมจะมีบุตร แต่ไม่มีใครสนับสนุนให้ทำแท้ง ซึ่งเธอคิดว่าผู้หญิงบางคนเลือกที่จะไม่มีบุตรมากกว่าแต่ไม่มีใครยอมรับตรงจุดนี้ จึงทำให้ต้องไปทำแท้งเองอย่างเธอเป็นต้น บางรายอาจจะมีผลกระทบถึงขั้นรุนแรงก็ได้หากทำอย่างไม่ปลอดภัย ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งจำเป็นและต้องหาทางแก้ไข โดยเธอคิดว่าถ้าเป็นไปได้ถ้ามีการปรับเปลี่ยนกฎหมายหรือสตรีคนไหนที่ไม่พร้อมก็สามารถทำแท้งได้จริงๆก็คงจะดี ไข่มุกมีความคิดเช่นนั้น

สำหรับไข่มุกแล้วเธอคิดว่าหากเจ้าหน้าที่ทุกคนเข้าใจในวัฒนธรรมของผู้หญิงทุกคนได้จริงๆก็คงจะดี เพราะผู้หญิงแต่ละคนล้วนมีความต้องการที่ต่างกันและไม่เหมือนกัน แต่ก็คงเป็นไปได้ยากหากผู้หญิงแต่ละคนไม่พร้อมที่จะเปิดเผยตัว เพราะการทำแท้งถ้าตัวผู้หญิงเองปิดกั้นก็คงจะเป็นไปได้ยากในการช่วยเหลือและรักษาผู้หญิงกลุ่มนี้

คนที่ 9 หยก

หยก (นามสมมติ) ปัจจุบันเธอมีอายุ 21 ปี เป็นคนภาคตะวันออกโดยกำเนิด หยกเป็นคนไม่ค่อยพูด และดูเป็นคนเคร่งขรึม ไม่ค่อยยิ้ม ปัจจุบันหยกทำงานที่บ้านโดยประกอบอาชีพ

เกษตรกรรม หยกจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้ เมื่อจบการศึกษาแล้วหยกไม่ได้หางานทำตามที่ตัวเองจบมาเลยเพราะเธอคิดว่าอยู่กรุงเทพฯ ต้องกินและต้องใช้เยอะ แล้วงานในปัจจุบันก็หายากด้วย เธอจึงตัดสินใจกลับมาอยู่ที่บ้านมาช่วย บิดาและมารดาทำสวน

ครอบครัวของหยกประกอบอาชีพทำสวนผลไม้หลายชนิด เช่น ทุเรียน มังคุด ลองกอง เงาะ ฯลฯ และยังมีสวนยางพาราอีกด้วย รายได้ของหยกต่อเดือนเธอบอกว่าค่อนข้างดี โดยเฉลี่ย จะอยู่ที่ประมาณ 10,000 บาทต่อเดือน เธอบอกว่าสามารถมีกินมีใช้อย่างไม่ขัดสนและสามารถ ส่งน้องชายและน้องสาวเรียนได้อย่างสบาย ส่วนพ่อกับแม่ของเธอก็ประกอบอาชีพเดียวกัน เธอบอกว่าครอบครัวอบอุ่นและเข้าใจกันดีไม่ค่อยมีปากมีเสียงกัน ต่างคนตั้งหน้าตั้งตา ทำงานของตัวเองไป หยกเป็นบุตรสาวคนที่ 2 ของครอบครัว เธอมีพี่ชายซึ่งแยกย้ายแต่งงานไปแล้ว 1 คนและมีน้องชาย 1 คน น้องสาวอีก 1 คน ชีวิตในวัยเด็กหยกเล่าว่าค่อนข้างจะลำบาก มากกว่านี้ เพราะสมัยก่อนบิดาและมารดาพึ่งลงทุนปลูกผลไม้ และด้วยไม่มีสวนเป็นของตัวเองจึง ต้องลำบากในการหาเงิน มาใช้จ่ายในครอบครัว สมัยก่อนบิดากับมารดาของหยกทำงานหนักต้อง ออกไปทำงานในสวนของคนอื่นตั้งแต่เช้า ด้วยความที่หยกเป็นลูกสาวคนที่สองของบ้านจึงต้อง รับภาระในเรื่องการหุงหาอาหารและเลี้ยงน้องแต่เด็กเพราะพี่ชายของเธอก็ต้องไปช่วยงานบิดา และมารดาของเธอเหมือนกัน เธอบอกว่าสมัยเด็กเธอเป็นคนเรียนไม่ค่อยเก่งและเป็นคนที่เชื่อคน ง่ายมากเธอบอกเช่นนั้น หยกบอกว่าเธอไม่ค่อยได้ออกไปเที่ยวเหมือนเด็กวัยเดียวกันเพราะต้อง ทำงานบ้านทุกอย่างนอกจากนี้แล้วเธอยังช่วยเลี้ยงน้องและหุงหาอาหารเวลาบิดามารดาและ พี่ชายกลับมา

หยกเคยมีแฟนมาแล้ว 1 คนตอนอายุ 20 ปีซึ่งเธอบอกว่ารักครั้งแรกของเธอเป็นหลักที่ จริงจังมาก เธอคบกับแฟนของเธอได้ประมาณ 1 ปี แฟนของเธอเป็นคนในจังหวัดเดียวกันและรู้จัก กันตอนสมัยเรียนมัธยม หยกเล่าให้ฟังว่าเธอตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับแฟนหนุ่มเพราะเธอคิดจะ แต่งงานด้วยและเขาก็สัญญา与她ไว้เช่นเดียวกัน หยกไม่เคยป้องกันเวลามีเพศสัมพันธ์กับแฟน หนุ่มเลยสักเพราะเธอบอกว่าแฟนหนุ่มเขาไม่ป้องกันและเธอก็ไม่กล้าที่จะพูดด้วย เพราะเธอคิดว่าการห้ามหรือสั่งเรื่องเพศไม่ดีต่อตัวเธอและไม่เหมาะสมที่จะพูดมันดูไม่ดี

"หนูไม่กล้าพูดหรอกคะ รู้สึกว่ามันดูไม่ดีถ้าผู้หญิงพูดเรื่องนี้ ดูแล้วไม่เหมาะ กลัวแฟนเขาว่าด้วยคะ"

หยกเล่าว่าเธอคิดกับแฟนหนุ่มถึงขั้นแต่งงานเลยทีเดียว เพราะเธอคิดว่าการที่เธอจะมีเพศสัมพันธ์กับใครเธอมั่นใจและเลือกสิ่งที่คิดว่าถูกต้องแล้ว มารดาและบิดาของเธอทราบดีว่าหยกมีแฟนแล้วแต่ไม่ทราบว่ามีเพศสัมพันธ์กัน หยกมักจะเล่าถึงความดีที่เกี่ยวกับผู้ชายคนนี้ให้คนภายในครอบครัวฟังเสมอ เธอกับแฟนหนุ่มคบกันอย่างเปิดเผย และบิดามารดาของหยกก็ไม่ได้ตั้งเตือนอะไรเพราะเห็นว่าเธอโตพอและมีวุฒิภาวะพอแล้ว โดยหยกพูดถึงความรักของตัวเองว่า

"ความรักของหนูไม่ใช่รักแบบวัยรุ่นแล้ว ถึงแม้จะ 20 ก็ตามหนูวางแผนอนาคตไว้กับเขามาก พอหนูเรียนจบหนูคิดว่าจะสร้างครอบครัวกับเขา หนูวางแผนอนาคตไว้หมด คิดไปถึงมีลูกด้วยกันเลย"

หยกมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหนุ่มเธอบอกว่าไม่ได้ป้องกัน ด้วยความเชื่อของทั้งสองฝ่ายว่าไม่ได้อยู่ด้วยกันก่อนสมรสคงไม่มีปัญหาและไม่ค่อยได้มีอะไรกันบ่อยคงไม่เกิดการตั้งครรภ์อย่างง่าย ๆ ได้ แต่ในที่สุดหยกก็ตั้งครรภ์ เธอประจำเดือนขาดหายไป 2 เดือนประกอบกับมีอาการอย่างอื่นข้างเคียงด้วย เช่น วิงเวียนศีรษะและคลื่นไส้อาเจียน แต่เธอก็ไม่ได้สงสัยอะไรคงคิดว่าตัวเองเป็นไข้ไม่สบาย แต่อาการเป็นรุนแรงขึ้นเป็นเกือบทุกวันโดยเฉพาะตอนเช้า เธอจึงตัดสินใจไปหาหมอที่คลินิกใกล้บ้านเพื่อตรวจอาการ แพทย์บอกว่าเธอต้มครรภ์ได้ 2 เดือนแล้ว หยกรู้สึกตกใจมาก เธอบอกว่ามันลับสนไปหมด เธอจึงตัดสินใจนำเรื่องตั้งครรภ์ไปบอกกับแฟนหนุ่มเพื่อให้รู้ว่าเธอต้มครรภ์ แต่ผลตอบรับจากผู้ชายที่เธอคิดว่ารักและพร้อมจะใช้ชีวิตด้วยในอนาคตกลับมีผลลัพธ์ที่ต่างกัน เธอบอกว่าแฟนหนุ่มคนนั้นไม่รับผิดชอบและปฏิเสธสิ่งที่เกิดขึ้น พร้อมกับบอกแก่หยกว่าแน่ใจหรือเปล่าว่าตั้งครรภ์กับเขา เธอได้ยินเช่นนั้นเธอไม่พูดอะไรอีกเลย เธอร้องไห้และเสียใจที่สุด หยกบอกว่าวันนั้นเป็นวันที่เธอผิดหวังและเสียใจที่สุดในชีวิต คนที่เธอเคยฝากความหวังไว้ในอนาคตกลับมามีเรื่องร้ายกับเธอเช่นนี้ เธอกลับบ้านอย่างผิดหวังและเข้าใจเป็นที่สุด วันนั้นเธอไม่ออกไปไหนเลยเก็บตัวอยู่ในห้องทั้งวัน หยกพยายามคิดและร้องไห้กับการกระทำที่เกิดขึ้น

หลังจากวันนั้นหยกตัดสินใจโทรศัพท์มาหาเพื่อนสาวที่อยู่กรุงเทพฯ เพื่อจะเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้เพื่อนของเธอฟังอย่างละเอียด เพราะเธอไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใครและลับสนในชีวิตเป็น

ที่สุด และวันนั้นเองหยกตัดสินใจเดินทางออกจากบ้าน โดยบอกบิดามารดาว่าจะมาเที่ยวที่กรุงเทพฯ แต่ทุกคนไม่มีใครรู้ว่าตอนนี้หยกกำลังตั้งครรรภ์อยู่ เธอมาถึงกรุงเทพฯ และพักอยู่กับเพื่อนสาวคนสนิทของเธอซึ่งอยู่จังหวัดเดียวกันมาก่อน เพื่อนของเธอพยายามปลอบและพูดให้หยกรู้สึกสบายใจขึ้น แต่อาการของเธอก็ไม่ดีขึ้นเลย หยกเล่าว่าเพื่อนยิ่งพูดเธอยิ่งเสียใจและร้องไห้

หยกตัดสินใจเลือกที่จะทำแท้งเธอบอกว่าที่ทำลงไปเพราะประศตแฟน เพราะแฟนบอกเลือกเธอแล้วเธอก็ไม่รู้จะเก็บเด็กในท้องไว้ทำไม ซึ่งเธอบอกว่าถ้าเธอจะเลือกการตั้งครรรภ์ก็ยอมทำได้เพราะเธอไม่ได้เรียนมหาวิทยาลัยที่ต้องไปเรียนทุกวันและบิดามารดาของเธอคงจะพร้อมที่จะเลี้ยงลูกของเธออยู่แล้ว

หยกตัดสินใจมาทำแท้งที่กรุงเทพฯ โดยเธอบอกว่ามาทำที่คลินิกทำแท้งเถื่อนแห่งหนึ่งย่านคลองตัน ซึ่งมีป้ายติดหน้าถนนใหญ่ว่าสมาคมวางแผนชีวิตและครอบครัว เธอเล่าให้ฟังว่าเธอตัดสินใจที่จะทำแท้งโดยวิธีการขูดมดลูก โดยจ่ายค่าทำแท้งไป 7,000 บาทซึ่งถือว่าสูงพอสมควร เธอบอกว่าเงินที่เป็นส่วนทำแท้งนั้นเธอเอาเงินเก็บส่วนตัวที่ตัวเองมีอยู่กับซออี้มเพื่อนของเธอ หยกไม่ได้เล่ากระบวนการในการทำแท้งให้ฟังเพียงแต่บอกว่าเธอรู้สึกปวดและเจ็บบริเวณมดลูกอย่างรุนแรงในขณะที่ทำแท้ง

“หนูจำไม่ได้คะว่าเขาทำแท้งอย่างไรบ้าง เพราะเขาฉีดยาให้หนูหนูก็รู้สึกสลิ้มเสลือแล้วก็มึนๆคะแต่เข้าใจว่าเขาขูดมดลูกตามที่ได้ออกไว้ก่อนจ่ายเงิน รู้สึกปวดท้องมากเหมือนเขาเอาเครื่องมือสอดเข้าไปในช่องคลอดแต่ไม่รู้ว่าจะทำอะไรหรือว่าลักษณะไหนบ้าง หนูรู้สึกเจ็บและร้องไห้ตลอดเวลา ทำหนูเกร็งและเห็ง้อออกคะ ความรู้สึกตอนนั้นอยากให้มันเสร็จเร็วๆ ประมาณสักครึ่งชั่วโมงก็เสร็จ เขาให้หนูนอนพักประมาณ 1 ชั่วโมงแล้วก็กลับบ้านเพื่อนได้”

ทางด้านร่างกายหยกยอมรับว่าภายหลังจากการทำแท้งเสร็จเธอไม่เคยได้ไปตรวจสุขภาพหรือตรวจภายในอีกเลย ซึ่งหลังจากทำแท้งผ่านพ้นไปแล้วเธอมีอาการผิดปกติของประจำเดือนอย่างเดียว นอกจากนี้แล้วเธอกลัวผลกระทบระยะยาวที่จะเกิดขึ้น

“เมนส์ไม่มานะตั้งแต่ทำเสร็จ ไม่รู้ว่าเพราะอะไร แต่มาก็มาน้อยมาก ทั้งที่เมื่อก่อนเคยมาปกติ 3-5 วันแต่เดี๋ยวนี้บ้างเดือนไม่มาเลยเป็นเดือน แล้วก็มาอีกเดือนหนึ่งมาคราว

ละ 1-2 วันเอง สงสัยหลังจากที่ทำนี้แหละ แต่ไม่กล้าไปหาหมอ กลัวว่าต่อไปแต่งงานแล้วด้วยกลัวว่าจะไม่มีลูกเหมือนกันเพราะเหมือนกับระบบมดลูก เราเป็นอะไรไปก็ไม่รู้”

หยกบอกว่าความรู้สึกในตอนนั้นเธอทั้งดีใจและโล่งใจมากกว่าเพราะปัญหาต่างๆได้ถูกแก้ไขลงไปแล้ว หยกบอกว่าหลังจากที่ทำแท้งเสร็จใหม่ๆ เธอไม่ต้องการที่จะให้พูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองอีก เพราะการพยายามพูดเรื่องนี้ซ้ำเหมือนเป็นการตอกย้ำความรู้สึกผิดและจดจำเหตุการณ์ที่เป็นความทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้น ในตอนแรกๆ หยกยอมรับว่าเธอพยายามลืมเหตุการณ์ทั้งหมดที่ผ่านมาซึ่งพอลืมได้บ้างแต่ไม่มากนัก

“เหมือนหมดภาระ ไม่ต้องเครียด ให้เรื่องมันจบตรงนี้ ชีวิตต่อไปก็ต้องตั้งหน้าตั้งตาทำงานต่อไป อยากทำอะไรก็ทำได้แล้ว ไม่ต้องกลัว ที่นี้จะได้เก็บตั้ง ไว้สร้างอนาคตใหม่ที่ดีกว่าเดิม”

หยกเล่าว่าจิตใจของเธอหลังจากทำแท้งผ่านมาแล้ว 2-3 เดือน เธอรู้สึกคิดถึงอดีตและเรื่องราวเก่าๆและรู้สึกว่าป็นตราประทับของชีวิต ความรู้สึกนี้มักเกิดขึ้นทันทีโดยเฉพาะมักจะเกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งใดมากระตุ้นอารมณ์ เช่น ได้รับข่าวว่ามีเด็กถูกทิ้ง ถูกฆ่า หรือตรวจพบสถานที่ทำแท้ง นอกจากนี้เธอยังรู้สึก กลัว และวิตกกังวลคิดว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องราวที่หนักที่สุดในชีวิต กลัวการปรับตัวไม่ทัน กลัวคนอื่นจะรู้ความลับนี้ และที่สำคัญที่สุดกลัวว่าคนในครอบครัวจะเสียใจ

“รู้สึกว่สิ่งที่เกิดขึ้นและที่เข้าไปมันเป็นสิ่งที่ไม่ดี มันเหมือนกับการฆ่าคนบริสุทธิ์คนหนึ่งเลย เวลาหนูดูข่าวเห็นข่าวว่าเด็กโดนฆ่า โดนทิ้ง สงสารเขามากเลย คิดถึงตัวเราเหมือนกันว่าเราก็น่าตัดสินใจทำไปแบบนั้น อีกอย่างหนึ่ง กลัวเพื่อนที่อยู่ด้วยกันเขาเรื่องไปบอกแม่ เดียวพ่อกับแม่รู้แล้วแย่เลย เขาคงต้องเสียใจและผิดหวังในตัวหนูเพราะเขาตั้งความหวังไว้มาก”

ผลกระทบทางด้านสังคมหากมีคนรู้เรื่องการทำแท้งของเธอหยกคิดว่าผู้ที่มีผลกระทบที่สุดนั้นก็คือตัวเธอเอง รองลงมาคือครอบครัวพ่อและแม่ ทั้งนี้เธอคิดว่าสังคมชนบทไม่ค่อยยอมรับเรื่องการทำแท้งและมองเป็นด้านลบมาตลอด

“หนูไม่กล้าให้คนอื่นรู้หรอกคะ เพราะกลัวพ่อกับแม่ของหนูเสียใจ หากมีคนรู้ว่าหนูทำแท้งมา เขาก็จะว่าพ่อกับแม่ของหนูได้ว่าเลี้ยงลูกมาไม่ดี และว่าหนูว่าเป็นเด็กสำส่อนขนาดอยู่แต่บ้านทำแต่งงานยังท้องไม่มีพ่อเลย หรือไม่ก็ว่าเป็นคนใจร้ายทำร้ายได้แม้กระทั่งลูกตัวเอง”

การปรับตัวทางด้านร่างกายหยกเล่าว่าระหว่างที่เธออยู่กับเพื่อนเธอพยายามทำตามคำแนะนำของคลินิกเกือบทุกอย่างคือ ไม่ทานยาขับเลือด ไม่ทำงานหนัก และกินยาตามที่เขาให้ โดยปกติ หยกเล่าว่าในปัจจุบันเธอพยายามใส่ใจเรื่องสุขภาพมากขึ้นด้วยหลังจากที่ทำงานในสวน แล้วเธอมักจะออกไปวิ่งกำลังกายที่สวนสาธารณะในตัวจังหวัดเป็นประจำ และทานอาหารที่มีประโยชน์ และไม่ไปเที่ยวกลางคืน

ส่วนการปรับตัวทางด้านจิตใจหยกยอมรับว่าช่วงแรกๆ เธอพยายามทำใจอยู่นานเหมือนกันเพื่อจะให้ลืมเรื่องที่เกิดขึ้นเธอไม่ได้กลับบ้านเป็นเดือนมาอยู่กับเพื่อนที่นี้เพื่อหลบหน้าคนในครอบครัว เพราะเธอคิดว่าถ้าเธอเห็นหน้าพ่อกับแม่แล้วต้องบอกความจริง และกลัวว่าท่านจะเสียใจ อีกอย่างหนึ่งเธอไม่อยากจะกลับไปเจอหน้าแฟนหนุ่มที่ต้องทำให้เธอเข้าใจอีก ไปอยู่ที่บ้านแล้วภาพในอดีตมันทำร้ายและทำลายเธอเธอจึงใช้ชีวิตอยู่กับเพื่อนสาวเพื่อให้ลืมเรื่องราวที่เกิดขึ้น แล้วจึงกลับบ้าน หยกกล่าวว่าผู้ที่ช่วยเหลือเธอและทำให้ตัวปรับตัวได้ดียิ่งขึ้นนั่นก็คือเพื่อนของเธอ เพื่อนของเธอช่วยเหลือทุกอย่างทั้งที่พัก ค่าใช้จ่าย และช่วยรักษาและดูแลทางด้านจิตใจ เธอเล่าว่าเพื่อนของเธอคนนี้เป็นห่วงเธอมากและพาไปเที่ยวในกรุงเทพฯ ตามที่ต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้ลืมเรื่องราวที่เกิดขึ้น และจะได้สบายใจมากยิ่งขึ้น

ส่วนบริการทางสุขภาพของผู้หญิงทำแท้งหยกคิดว่าคงไม่มีเท่าไรนอกจากจะรักษาไปตามอาการที่เป็น คือป่วยหรือเจ็บตรงไหนก็มารักษาตามที่อาการเป็น ส่วนศูนย์ที่ตั้งขึ้นมา เช่น บ้านพักฉุกเฉินก็มีสำหรับให้ผู้หญิงที่มีปัญหาเข้าไปปรึกษาเท่านั้น แต่ส่วนผู้หญิงที่ผ่านการทำแท้งแล้วไม่มีเธอมีความคิดเช่นนี้เพราะเธอคิดว่าการทำแท้งสังคมยังไม่ยอมรับ ยิ่งถ้าทำแท้งมาyingโดนแต่การประณามทางสังคมต่าง ๆ นานา ความจริงแล้วผู้หญิงที่ทำแท้งมาแล้วมีผลกระทบทั้งนั้น อาจจะมีอาการน้อยถึงอาการรุนแรงซึ่งไม่สามารถประมาณได้ว่ามีเท่าไรแต่สำหรับเธอคิดว่าการทำแท้งในปัจจุบันมีมาก เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องสุขภาพ และเรื่องของจิตใจก็มีมากตามไปด้วย หยกบอกว่าที่ตัดสินใจที่จะทำแท้งก็ทำไปเพื่อประชดแฟนไม่ได้ตั้งใจที่จะทำจริงๆ และเธอก็ไม่ใช่ผู้หญิงรักสนุกอย่างที่คนอื่นเข้าใจกัน เธอจึงคิดว่าหากเป็นไปได้อยากจะให้ทางรัฐบาลเข้ามาดูแลและจัดการเรื่องสวัสดิการของผู้หญิงอย่างจริงจัง หรืออาจจะมีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เข้ามาในต่างจังหวัดบ้าง ให้มีการกระจายตัวออกไป เพื่อบริการผู้หญิงได้ทุกคน และที่สำคัญอยากให้เน้นถึงวัฒนธรรมของผู้หญิงของแต่ละคนด้วย

คนที่ 10 เก็จแก้ว

เก็จแก้ว (นามสมมติ) ปัจจุบันเธออายุ 22 ปี นิสัยโดยภายนอกเป็นคนสนุกสนานร่าเริง และเป็นคนยิ้มเก่ง ปัจจุบันเธอเล่าให้ฟังว่าเธอกำลังหางานทำอยู่ เธอลาออกจากบริษัทแห่งหนึ่งได้ไม่นานเพราะเธอรู้สึกว่าคุณลักษณะงานไม่เหมาะกับตัวเธอเองและไม่ค่อยชอบเพื่อนที่ร่วมงานด้วย เก็จแก้วเป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิดแต่มาอยู่ห้องเช่ากับเพื่อนซึ่งสนิทกันตั้งแต่สมัยเรียนมหาวิทยาลัย เธอบอกว่าปัจจุบันนี้บิดายังส่งเงินให้เธอใช้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวและช่วยเพื่อนออกค่าห้อง เก็จแก้วบอกว่าที่เธอไม่ได้อยู่ที่บ้านเพราะที่บ้านไกลการเดินทางไปมาไม่ค่อยสะดวกเวลาสมัครงาน จึงมาขออยู่กับเพื่อนชั่วคราวไปก่อนหากได้ที่ทำงานที่คิดว่าเดินทางไม่ยากลำบากนัก เธอก็จะกลับไปอยู่ที่บ้าน

ครอบครัวของเธอประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจสาขาหนึ่งทั้งบิดาและมารดาแต่อยู่ในระดับที่ไม่ใหญ่โตมากแต่พอมีเงินไว้ใช้จ่ายในครอบครัวอย่างสบายและไม่ลำบากนัก เก็จแก้วเป็นบุตรคนสุดท้องของครอบครัว และมีพี่ชายอีก 1 คน เธอเล่าว่าชีวิตในวัยเด็กบิดาและมารดาของเธอเลี้ยงแบบให้ความรักและความเอาใจใส่ดีมาตลอดไม่ว่าจะเรื่องการเรียน และจะสั่งสอนเรื่องการใช้ชีวิตมาตลอด เธอบอกว่าบิดาและมารดาไม่เคยดุดำหรือว่ากล่าวเธอเลย มีแต่จะคอยตักเตือนเรื่องบางเรื่องเล็กน้อยเท่านั้น เก็จแก้วยอมรับว่าเธอโชคดีที่มีบิดาและมารดาที่เข้าใจและไว้ใจเธอในทุกๆ เรื่อง เก็จแก้วเล่าให้ฟังว่าถึงแม้เธอจะมีแฟนบิดาและมารดาก็ไม่บ่นหรือไม่ว่ากล่าวอะไรเลย เพียงแต่ตักเตือนว่าให้ระมัดระวังและอย่าไว้ใจมากนัก มารดามักจะตักเตือนเสมอว่าจะทำหรือจะคิดในสิ่งใดก็ขอให้คิดไตร่ตรองดูให้ดีเสียก่อน เพราะถ้าพลาดไปแล้วมันไม่สามารถที่จะเรียกกลับคืนมาใหม่ได้อีก

เก็จแก้วมีแฟนตั้งแต่อายุ 15 ปี แต่เธอบอกว่าเป็นความรักในวัยเรียนรักใคร่ชอบพอกันแบบเด็กๆ ไม่ได้มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งแค่เพียงส่งการ์ดส่งดอกไม้ให้ในวันสำคัญ ซึ่งเธอก็บอกบิดาและมารดาตลอดไม่เคยปิดบังความจริง และในที่สุดก็เลิกกับแฟนเพราะเธอคิดว่ามันเป็นเพียงแค่ว่าความชอบพอกันมากกว่าไม่ได้รักจึงเลิกกันไป เธอเริ่มมีแฟนอีกคนหนึ่งตอนเรียนอยู่มหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่ง ซึ่งอายุเท่ากันกับเธอ เขาเป็นเพื่อนที่เรียนในคณะเดียวกันเลยรู้จักกัน เขาเป็นฝ่ายจีบเก็จแก้วก่อนและเธอก็ตัดสินใจคบเขาตั้งแต่นั้นมา ปัจจุบันแฟนของเธออายุ 22 ปี ทำงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ซึ่งเธอบอกว่ามั่นคงและดูเป็นหลักแหล่งดีทีเดียว เก็จแก้วเล่าว่าบิดาและมารดาของเธอทราบว่ามีแฟนและคบหาดูใจกับเขาอยู่ ซึ่งเธอก็ไม่ได้ปิดบังและยินยอมแล้ว

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้บิดาและมารดาฟังมาโดยตลอด และบิดาและมารดาของเธอก็ไม่ได้ห้ามอะไรแต่ขออย่าให้มีอะไรจนเกินงามเพราะยังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนกันทั้งคู่ เธอบอกว่าเธอก็ไม่คิดจะทำอะไรให้บิดาและมารดาเสียใจเช่นกัน

เก็จแก้วเล่าว่าแล้วเหตุการณ์ที่ไม่เคยคาดคิดในชีวิตก็เกิดขึ้น วันหนึ่งเธอไปงานเลี้ยงที่บ้านเพื่อนของเธอเองซึ่งที่นั่นบิดาและมารดาของเพื่อนเธอไม่อยู่ไปต่างจังหวัด เพื่อนจึงจัดงานเลี้ยงฉลองและสังสรรค์กันตามธรรมดาแบบเพื่อนฝูง มีการดื่มเครื่องดื่มด้วย เช่น เหล้า เบียร์ ฯลฯ เก็จแก้วไม่ได้ดื่มของพวกนี้แต่แฟนของเธอดื่มและเกิดอาการเมามาก พองานเลิกแฟนของเธอบอกว่าไปส่งไม่ไหวเพราะเมาก็ขอร้องให้เธอนอนข้างบ้านเพื่อนโดยเขาจะนอนเป็นเพื่อน เก็จแก้วไม่ได้กลัวแฟนของเธอจะทำมิดีมิร้ายและด้วยความไว้วางใจในตัวแฟนของเธอ อีกอย่างเธอกลัวว่าหากขับรถกลับคงจะประสบอุบัติเหตุจึงตัดสินใจนอนค้างที่นั่น เธอนอนค้างที่ห้องบ้านเพื่อนของเก็จแก้วเองและมีแฟนของเธอนอนด้วย เก็จแก้วอยู่ในห้องกับแฟนสองต่อสองด้วยความที่แฟนเมาและไม่รู้เรื่องจึงได้ปลุกปล้ำเธอ เธอพยายามขัดขึ้นแต่ก็ไม่สำเร็จ เก็จแก้วตกเป็นของเขาตั้งแต่วันนั้นซึ่งเธอมีอายุ 18 ปี เธอบอกว่าเธอร้องไห้และเสียใจมาก โกรธแฟนของเธอเป็นที่สุด แต่จะทำอย่างไรได้เมื่อตกเป็นของเขาแล้วก็ต้องเลยตามเลย เก็จแก้วไม่ได้บอกเรื่องนี้ให้บิดาและมารดาของเธอทราบเพราะกลัวว่าจะเสียใจในการกระทำครั้งนี้ เก็จแก้วเล่าว่าเธอไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับแฟนแค่เพียงครั้งเดียว และทุกครั้งแฟนมักจะไม่สวมถุงยางอนามัย เธอบอกว่าทุกครั้งเธอไม่สามารถที่จะปฏิเสธแฟนของเธอได้ และไม่สามารถบอกให้แฟนสวมถุงยางได้เลยสักครั้ง

เก็จแก้วเกิดการตั้งครรภ์เธอบอกแต่เพียงว่าเธอตั้งครรภ์ได้ 3 เดือน โดยที่เธอไม่รู้ตัวเลยว่าตั้งครรภ์ เธอคิดว่าร่างกายคงไม่สมบูรณ์ประจำเดือนจึงไม่มาตามปกติ แต่พอนานวันเข้าเธอเริ่มมีอาการแปลกๆ เช่น เหม็นกลิ่นต่าง ๆ และท้องเริ่มโตขึ้น เธอรู้สึกที่อ้วนขึ้นจึงตัดสินใจไปหาแพทย์เพื่อทำการตรวจ ในที่สุดก็พบว่าเธอตั้งครรภ์ได้ 3 เดือนแล้ว เธอรู้สึกเสียใจและผิดหวังในตัวเองมากเธอถามแพทย์ที่ไปตรวจว่าที่ไหนรับทำแท้งบ้างเธอไม่ยากที่จะตั้งครรภ์และไม่พร้อมที่จะมีบุตรตอนนี้ แพทย์ที่นั่นไม่ได้แนะนำและไม่ได้บอกอะไรไป เธอคิดและกลุ้มใจอยู่นานในตอนนั้น ไม่รู้หันหน้าไปพึ่งใคร เธอตัดสินใจนำเรื่องที่เกิดขึ้นนี้ไปบอกแฟนหนุ่มของเธอเขาตกใจมากและขอโทษในการกระทำ แต่เขาก็ไม่รู้วิธีการในการหาทางออก เก็จแก้วจึงตัดสินใจไปบอกเพื่อนของเธอเอง และเพื่อนก็แนะนำสถานที่ทำแท้ง เก็จแก้วตัดสินใจอย่างไม่รอช้า เธอตัดสินใจไปทำแท้งทันทีเธอมีความคิดด้วยว่าหากปล่อยไว้นานจะมีผลกระทบต่อระบบสุขภาพ และตระหนักดีว่า

การทำแท้งถ้ากระทำในขณะที่อายุครรภ์ไม่มากจะไม่มีผลต่อสุขภาพของผู้ทำแท้ง และมีระยะเวลาในการตัดสินใจว่าจะดำเนินการอย่างไรอยู่ไม่นานนัก เพราะด้วยข้อจำกัดแห่งเงื่อนไขของเวลา แต่ถ้าหากปล่อยเวลาให้ผ่านไปมีการตัดสินใจที่ล่าช้าเกินการอายุครรภ์มากขึ้นจะเกิดภาวะความเสี่ยงและอันตรายต่อการทำแท้งได้ เพราะการที่ทำการแท้งเป็นการทำให้เด็กในครรภ์ออกมาก่อนกำหนดย่อมเกิดการเสี่ยงอันตรายต่อระบบภายใน และถ้าปล่อยให้ขนาดของทารกก็จะใหญ่มากขึ้น ซึ่งเธอมีความคิดดังนี้

“พอรู้ตัวว่าท้องก็รีบทำเลยไม่มันจะทำให้เกิดอาการที่แทรกซ้อนได้ แล้วก็ต้องเลือกสถานที่ทำด้วยถ้าไม่สะอาด อาจเป็นอะไรไปก็ได้ หมอจะไม่เก่งหรือโชคเราจะไม่ดี ถ้ารู้ตัวว่าท้องแล้วต้องรีบไปทำเสียจะได้ไม่เป็นอะไรมาก”

เธอเล่าให้ฟังว่าเธอไปทำแท้งที่คลินิกแห่งหนึ่ง ซึ่งใช้การทำแท้งแบบขูดมดลูก และจ่ายเงินในการทำแท้งไปประมาณ 5,000 บาท เธอบอกว่าสถานที่ทำแท้งแห่งนี้ดูปลอดภัยเพราะมีกระบวนการและการทำแท้งที่ดีและสถานที่สะอาด อีกทั้งผู้ที่ทำแท้งให้เธอบอกว่าดูท่าทางน่าไว้วางใจและมีกิริยาท่าทางที่คล่องแคล่ว แต่ถึงกับบอกเราไม่สามารถที่จะทราบได้ว่าคนที่ทำแท้งให้แก่เรานั้นเป็นแพทย์จริงๆหรือไม่ เพราะไม่มีสิ่งที่ยืนยันหรือสามารถที่จะพิสูจน์ได้ ในการทำแท้งผู้หญิงที่ทำแท้งต้องคาดการณ์และฟังเรื่องราวเกี่ยวกับแพทย์ จากคนรอบข้างหรือจากคำอวดอ้างของเจ้าหน้าที่ โดยที่ไม่สามารถที่จะตรวจสอบได้เลยว่าเป็นแพทย์แท้จริงหรือเปล่า ซึ่งผู้หญิงเหล่านี้มักมีความคิดที่ว่าถ้าเจอแพทย์ที่ชำนาญก็ถือว่าโชคดีไป ถ้าไม่ชำนาญก็ถือว่าเป็นการเสี่ยงของเธอเอง

“ก่อนที่จะไปทำหาข้อมูลอยู่เหมือนกันว่าจะทำที่ไหนดี พอดีมีเพื่อนของแฟนเคยไปทำที่คลินิกแห่งหนึ่งเขาว่ามาทำที่นี่แล้วดี เพราะหมอทำเอง พอไปถึงก็ถามพนักงานซึ่งแต่งตัวเหมือนกับพยาบาลแต่คงไม่ใช่หรือว่าเขายืนยันว่าเป็นหมอเป็นหมอจริงๆ เชื่อได้รับประกันได้ พอจะทำหมอคนนั้นก็มาแต่ลักษณะทางทงเขาเหมือนหมอนะ เวลาเขาทำก็ชำนาญดี”

ถึงกับบอกวาระยะเวลาในการทำแท้งไม่นานมากนัก หลังจากนั้นเธอก็กลับและโทรศัพท์ไปบอกทางบ้านว่าเธอขอค้างบ้านเพื่อนเพราะต้องทำรายงาน ซึ่งมารดาและบิดาก็ไม่ได้ว่าอะไร

หลังจากแก้แค้นทำแท้งแล้วเธอรู้สึกว่าเธอได้รับผลกระทบคือประจำเดือนมาผิดปกติและรู้สึกว่าเป็นไข้หลังจากที่ทำแล้ว ซึ่งเธอก็คิดว่าอาการที่เกิดขึ้นเป็นผลที่มาจากการทำแท้งและเธอก็กลัวผลกระทบในระยะยาวที่ตามมาด้วย เช่น อาจจะเป็นโรคมะเร็ง หรือโรคที่เกิดจากการอักเสบของมดลูก

“ประจำเดือนมาไม่ปกติ บางเดือนก็มาชุกชาน้อยไม่เท่ากัน บางเดือนประจำเดือนมา มากเกินกว่า 10 วันอีก หรือบางเดือนก็มา 2-3 วันก็หมดไป คือมาไม่สม่ำเสมอเลย กลัวว่าจะเป็นอะไรหรือเปล่า กลัวจะเป็นอันตรายร้ายแรงคะ เช่นเป็นโรคมะเร็ง หรือเป็นโรคที่เกี่ยวกับมดลูก”

“รู้สึกหนาวไข้ ตัวสั่นและเหงื่อออก มีอาการครั่นเนื้อครั่นตัว ปวดเมื่อยเจ็บไปทั้งตัว เช็ดตัวแล้วก็ยังไม่หาย ต้องนอนอย่างเดียว”

ถึงแม้แก้แค้นจะรู้สึกว่าการที่เกิดขึ้นนี้เป็นผลที่มาจากการทำแท้งแต่เธอก็ไม่กล้าไปตรวจเพราะความกลัวและความอับอายและกลัวคนรู้ประวัติของเธอเกี่ยวกับการทำแท้งในการทำแท้งมาแล้ว เธอมักคิดว่าให้อาการรุนแรงจนรักษาไม่ได้จึงจะไปหาแพทย์

“ก็ไม่กล้าคะพี่ กลัวหมอพยาบาลถามว่าหนูเคยไปทำแท้งเดือนมาหรือเปล่ากลัวเขาจะรู้กลัวคนอื่นรู้ หนูไม่กล้าหรอกพี่ แต่คือตอนนี้มันก็ไม่ได้มีผลอะไรมากนักคะ”

ผลกระทบทางด้านจิตใจแก้แค้นกล่าวว่าเธอไม่สบายใจถึงแม้จะตัดสินใจที่จะทำแท้งไปแล้ว แต่ในหญิงบางรายมีความรู้สึกที่ตัวเองทำไปเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นการทำความชั่วร้ายแรง

“ทั้งหมดที่ทำไป รู้สึกว่าไม่สบายใจเลย พยายามที่จะลืมแต่พอเห็นเด็กเล็กๆ หน้าตาน่ารักก็รู้สึกไม่ดีเลย รู้สึกว่าสิ่งที่ทำไปมันโหดร้าย และผิดมาก ไม่น่าให้อภัย”

นอกจากนี้แก้แค้นยังบอกอีกว่าเธอ รู้สึกเศร้า เสียใจ และรู้สึกว่าการณ์ที่เกิดขึ้นกระทบกระเทือนต่อจิตใจ จนทำให้เธอเกิดภาวะอาการซึมเศร้า และเธอมักจะเก็บตัวอยู่คนเดียว บ้างคนนั่งเหม่อลอย ร้องไห้คนเดียว ไม่พูดไม่คุยกับคนรอบข้างหรือแม้แต่ครอบครัว อารมณ์นี้

เกิดขึ้นภายหลังจากทำแท้งเสร็จได้ไม่นาน ความรู้สึกนี้จะหายไปโดยต้องใช้ระยะเวลาแต่พอเห็นภาพข่าวเกี่ยวกับการทำแท้ง ทารกถูกทิ้ง ทารกถูกฆ่า ความรู้สึกนี้ก็จะเป็นอีก

“ช่วงนั้นจะนั่งเหม่อและร้องไห้ด้วย ไม่ค่อยคุยกับใครเลย แม้กับพ่อถามก็ไม่คุย และจะนั่งหลบคนอื่น เวลาอยู่คนเดียว ถ้ายิ่งเวลาดูข่าวในทีวีที่เขาทิ้งลูกนะ สงสารขึ้นมาทันที บางทีที่มีข่าวเด็กถูกทรมาณร่างกาย ยังร้องไห้ตาม คิดว่าเราไม่มีทางเลือกมากนักต้องตัดสินใจทำลงไป”

เก็จแก้วกล่าวว่าหากเรื่องการทำแท้งมีคนรับรู้ผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ตัวเธอเอง และบิดากับมารดา

“ถ้าเรื่องนี้มีคนอื่นรู้ ทุกคนคงมองหนูแปลกๆแล้ว คนอื่นคงจะดูถูกและคงนิทาว่าเป็นเด็กที่ไม่ดี เรียนก็ไม่จบ รืออาจมีอะไรกับผู้ชายโดยไม่ป้องกัน เป็นคนสำสอน คือว่านิทาหลับหลังแบบเสียๆ หายๆเลยแหละ”

“กลัวพ่อกับแม่เสียใจและผิดหวัง กลัวโดนนิทา พ่อแม่กับหนูคงอายมากและไม่กล้าแบกหน้าไปสู่น้าสังคมได้ เขาต้องอับอายโดนดูถูก หรือไม่ก็ต้องนิทาหลับหลังอย่างเสียๆ หายกลัวคนอื่นว่าพ่อกับแม่ของหนูได้ว่าเลี้ยงลูกมาไม่ดี”

เก็จแก้วบอกว่าครอบครัวมีส่วนช่วยในการปรับตัวของเธอได้ แม้จะไม่ทราบ أنهاทำแท้งมากก็ตามเธอบอกว่าบิดาและมารดาได้ช่วยเหลือทางด้านจิตใจเป็นอย่างมาก

“แม่กับพ่อเขาไม่ถามว่าหนูเป็นอะไร แต่เขาก็ให้กำลังใจหนูนะว่า ถ้าไม่อยากเล่าก็ไม่ต้องเล่าแต่อยากบอกว่าเรื่องอะไรที่มันผ่านมาแล้วและคิดว่ามันไม่ดีก็ไม่ต้องไปคิดมันรอกหนักสมองเปล่าๆ และก็จะทำให้ตัวเองได้รับผลไม่ดีด้วย แม่กับพ่อบอกแค่นี้หนูก็ดีใจแล้วคะ”

ส่วนอีกสองคนที่เธอคิดว่ามีส่วนช่วยในการปรับตัวของเก็จแก้วคือเพื่อนและแฟน

“เพื่อนหนูเขาช่วยในเรื่องต่างๆมากเลยคะ ทั้งคำพูดและการกระทำเข้าบอกว่าอย่าไปคิดมากเรื่องไม่ดี ปล่อยๆมันไป และเขาก็พาหนูไปเที่ยว พาไปวัดทำบุญคะ ซึ่งหนูคิดว่ามันช่วยหนูได้เยอะเลย รู้สึกสบายใจและเหมือนกับว่าเราได้ขาดใช้กรรมที่เราทำไว้แม้จะไม่ได้มากก็ตาม”

“แฟนก็ให้กำลังใจคะ เขาบอกว่าเขาก็ทำผิดเหมือนกันต่อไปในอนาคตเขาบอกพร้อมที่จะรับผิดชอบหนูและจะแต่งงานกับหนูคนเดียวเท่านั้นคะ ส่วนการกระทำ เขาก็ทำตัวดีมาตลอด คอยดูแลและเป็นห่วงเป็นใยตลอดทุกวันนี้ไม่มีเงินหรือมีปัญหาเขาก็คอยช่วยเหลือ วันหยุดเขาก็จะมารับไปกินข้าวคะ

สำหรับผู้หญิงที่ผ่านการทำแท้งกับวัณธรรม เก็จแก้วคิดว่ามีความสัมพันธ์กันเพราะผู้หญิงแต่ละคนล้วนมีวัณธรรมเป็นของตัวเองด้วยกันทั้งนั้น เก็จแก้วคิดว่าหากนำวัณธรรมเข้ามาปรับใช้เพื่อช่วยเหลือผู้หญิงที่ทำแท้งคิดว่าน่าจะได้ผล เพราะเธอวัณธรรมเป็นตัวกำหนดให้เธอทำอะไรได้หลายๆอย่าง ซึ่งถ้ามีวัณธรรมมาเกี่ยวข้องกับกรแพทย์หรือการให้บริการสุขภาพ น่าจะได้ผลและทำให้เข้าใจผู้หญิงมากยิ่งขึ้นและทำให้ระหว่งการแพทย์กับผู้หญิงทำแท้งเชื่อมต่อกัน ผู้หญิงทำแท้งสามารถปรึกษาและเปิดเผยตัวได้ ซึ่งในปัจจุบันการแพทย์ยังยึดติดกับรูปแบบที่แข็งเกินไป และละเลยเรื่องจิตใจของผู้หญิง ซึ่งอาจจะเกี่ยวกับตัวผู้หญิงด้วยที่ไม่อยากจะเปิดเผยเรื่องพวกนี้ ซึ่งเธอคิดว่ารัฐบาลน่าจะออกกฎหมายขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือเรื่องการทำแท้ง โดยเฉพาะ อาทิเช่นมีการให้บริการตรวจสุขภาพแก่ผู้หญิงทุกคน โดยไม่ต้องมีการชักประวัติหรืออะไรมากนัก ตั้งศูนย์ออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ตหรือทางจดหมาย เพื่อให้ผู้หญิงได้ปรึกษาหรือพูดคุย ซึ่งการพูดคุยแบบนี้ทำให้ผู้หญิงรู้สึกดีเพราะไม่ได้เห็นหน้าของผู้สนทนา ทำให้เกิดความไว้วางใจและกล้าที่จะปรึกษา และนอกจากนี้ก็ควรมีการรณรงค์ให้เข้าใจว่าการทำแท้งผู้หญิงทุกคนไม่ได้ชั่วหรือเลวไปหมด แต่พวกเขาไม่มีทางออก ควรให้ความเข้าใจมากกว่าจะเป็นการดูถูกหรือประณามซึ่งยิ่งตอกย้ำให้ความรู้สึกไม่ดียิ่งขึ้นไปอีก